

பாஸ்கியின்

இள்ளத்து இளற்றுக்கள்

பா. பாலபாஸ்கரன்

“பாஸ்கியின்”
உள்ளத்து
உளற்றுகள்

ஆசிரியர்

பா. பாலபாஸ்கரன்

வெளியீடு

ஹாட்லி பழைய மாணவர் சங்கம் - கனடா

முதற்பதிப்பு:

பதிப்புரிமை:

நூல்:

நூலாசிரியர்:

வெளியீடு:

தொலைபேசி:

கணனித்தமிழ் எழுத்தாக்கம்:

கணனித்தமிழ் எழுத்தமைப்பு:

அட்டை வடிவமைப்பு:

அச்சிட்டது:

சித்திரை 2000

ஆசிரியருடையது

“பாஸ்கியின்”

உள்ளது ஊற்றுகள்

பா. பாலபாஸ்கரன்

ஹாட்லி பழைய மாணவர்
சங்கம் - கனடா

[416] 269-7482

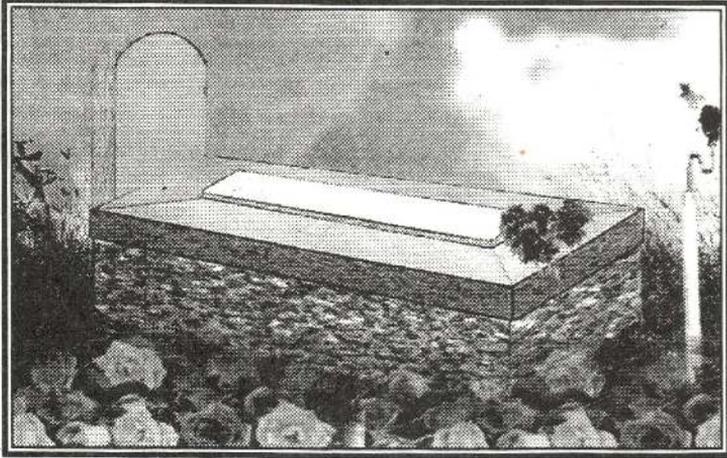
மா. ஆனந்தகிருஷ்ணன்
ஹாட்லி பழைய மாணவன்

லோசனி கிருஷ்ணன்

மா. ஆனந்தகிருஷ்ணன்

மா. ஆனந்தகிருஷ்ணன்
குவாலிற்றி பிறிந்ரிங்,
ரொறன்ரோ, கனடா

காணிக்கை

எமது மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்து
தமிழினத்தின் விடிவிற்காக தம்முயிர் நீத்த
காவல் தெய்வங்களுக்கு இந்நூலைக்
காணிக்கையாக்குகிறேன்

பொருளடக்கம்

ஆசியுரை	I
வாழ்த்துக்கவி	II
வாழ்த்துரைகள்	III
மதிப்புரை	IV
அணிந்துரை	IX
வெளியீட்டுரை	X
என்னுரை	XI

வாழ்த்துக் கவிதைகள்

மூலாதார ஆசிவேண்டி	1
குருவின் ஆசிவேண்டி	2
காவியத் தலைவனுக்காய்	4
கவிதா	5
கண்மணியே கவிதா	6
கண்ணே கல்யாணி	8
மருமகளே லக்ஷ்மி	10
அன்பு மருமகளே	11
தலைமகளான தமிழ்க்கள் வாழ்க!	14
வாழ்க! வளர்க!	15
வாழிய! வாழிய!	15
மகளே கவிதா!	16
“ஹாட்லி”யின் கதாநாயகனுக்கு	17
வெற்றித் திருமகனின் வெள்ளிவிழா	18
திருமண வாழ்த்து	19
இன்பம் பலதந்த இனிய ஸ்கந்தா	20
திருமண வாழ்த்து	21

ஆன்மீகக் கவிதைகள்

காலமெல்லாம் பாடிடுவேன்	23
அருள் முகம்	23
அமைதி அடைய	24
சாயி பாபா	24
எப்பவோ முடிந்த காரியம்	25
கலைவாணி கண் திறந்தாள்	26
கந்தன் கருணை	27

காப்பவன் கண்ணன்	28
நெஞ்சம் நிறைந்தவர்	29
கண்டறியாதன கண்டேன்	31
அதிசய அனுபவம்	31
புதிய பிறப்பு	33

தமிழ்த்தாகக் கவிதைகள்

தீபாவளிநாளா? தீப்பலிநாளா?	34
விடிவு எப்போ?	35
காந்தி தாத்தாவின் பார்வைக்கு	36
புத்தத்தின் புனிதம்	37
எங்கள் தமிழினி எப்படிச் சாகும்?	38
புத்தாண்டு பூத்தென்ன?	38
பலனிருந்தால் மட்டும் பலர் வருவார்	39
ஏனிந்த சோதனையோ?	40
என்ன பிழை செய்தோம்? எம்மையேன் அழிக்கின்றீர்?	41
உலைவைத்துப் பொங்காது உளமெல்லாம் பொங்குகிறோம்	42
பயம் உனக்கேன் பாரதமே?	43
தமிழ் பேச வெட்கமாம்	45
நம்மவர்க்காக நாம் விழித்தெழுவோம்	45
இரத்தத்தின் இரத்தமே	46
மறந்ததோ வையகம்? மறத்தமிழ் இனத்தை?	47
எங்கள் தமிழீழம் எம்சொத்து	50
தவழ்ந்த வளர்ந்த தரை	50
பள்ளி நினைவுகள்	53
உடல் உள உறுதிக்காய் ஊர் விளையாட்டுக்கள்	56
கற்பகதருவாம் பனை	57
வயல் விதைப்போம்	59
காணிச்சண்டை	60
தியாக இனம்	60
வீடு கட்டினோம்	61
கூடி அனுபவித்தோம்	62
தாலிப் பாலம்	63
தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை	64
தோள்மேலே தொட்டில்கட்டி தொடைமேல் நடைபழகி	66
பள்ளிப்பருவம்	68
சுகமான சுகைகள்	69
தலைவன் தரிசனம்	71

பிற கவிதைகள்

எங்களுர்த் திருவிழா	72
நிம்மதி இல்லையாம்	73
வீண்பெருமை வேண்டாம்	75
நல்லோர் உறவு வேண்டும்	76
தங்கைக்கு ஒரு பாட்டு	77
உண்மை சுடுகிறதே	77
இங்கும் தியாகிகளாம்	78
கடவுளின் குழந்தை கவிதா	79
கலியாணி வாறாள்... ..	80
குழந்தைகள் குரல்	81
விடுதலை	82
சாம்பியா நத்தார் ஒன்றுகூடல்	85
அந்தநாள் ஞாபகம்	87

இரங்கற் கவிதைகள்

மாமியின் மறைவையொட்டி	100
எம் நிலா	101
யாரை நோவோம்	103
நொத்தாரிஸ் தம்பிமுத்து	104
நினைவில் நிறைந்த எம் குகன்	105
அன்பின் வடிவாம் அருள் மாமா	107
நினைவில் நிறைந்தவர்	109
நன்றி! நன்றி!	110
உங்களுக்கும் எம் நன்றி	112

பின் இணைப்பு

புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர் வெளியீட்டுத் துறையில் கவிஞர் பாஸ்கியின் “கவிதா” வித்தியாச புதுமுயற்சி... ..	113
வித்தியாசமான கவிஞர்	115
நினைவூட்ட விரும்புகிறோம்	116

ஆசிரயரை

பாஸ்கி அல்லது பாலபாஸ்கி என்பவரின் பல கவிதைகளை பார்க்க நேர்ந்தபொழுது யாரிவர்? எனக் கேள்வி என் மனதில் எழுந்தது. ஏனெனில் இப்பெயர்கள் எனக்கு புதுமையானவையாக இருந்தன. பின்னர் இங்கிலாந்தில் உள்ள ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர் திரு. ப. சாந்தலிங்கம் அவர்களைச் சந்தித்த பொழுது பாஸ்கி என்பவரும் பாலபாஸ்கி என்பவரும் ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவரான திரு. த. கங்காதரன் (கணபதிப்பிள்ளை) அவர்களின் சகோதரருமாகிய திரு. த. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் மகன் பாலபாஸ்கரன் எனத் தெரிவித்தார். திரு. கங்காதரன் அவர்கள் என்னுடன் ஹாட்லியில் படித்தவர். மேலும் பின்நாளில் மாத்தளையில் நாம் இருவரும் ஆசிரியராகவும் கடமை ஆற்றினோம்.

இலங்கையின் அரசியல் போராட்டம் எங்கள் மக்களின் திறகைளை வெளிக்காட்டும் கருவியாகவும் அமைந்தது. எமது பழைய மாணவர்களின் தாராள மனப்பான்மை எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. அவர்களின் நன்கொடைகள் பாடசாலை முயற்சிகளுக்கு உதவியாக உள்ளன. அதுமட்டுமின்றி பலவகையான பரிசுகளுக்கும் உதவக்கூடிய வகையில் நிதியும் ஒன்றையும் பாடசாலையின் பேரில் ஸ்தாபித்துள்ளார்கள்.

பாஸ்கி அவர்களும் தனது வழியில் பாடசாலைக்கு உதவி வருகின்றார். அவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ள அவரது கவிதைகள் அடங்கிய ஒலிநாடாவின் விற்பனைமூலம் பெறப்பட்ட பணத் தொகை ஈழத்தில் போரினால் அனாதைகளாக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவியிருக்கின்றது. இப்பொழுது அவர் வெளியிடும் "உள்ளத்து ஊற்றுகள்" என்னும் இந்தப் புத்தக விற்பனையால் பெறப்படும் நிதியும் இராணுவத்தினரால் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட ஹாட்லிக் கல்லூரியின் நூல் நிலையத்திற்குப் புத்தகங்கள் வாங்க அனுப்பப்படும் என்ற செய்தி எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இவரது கவிதைகள் தமிழ் இலக்கியத்தை வளம்பெறச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு உண்டு. அவருடைய ஆக்கங்களுக்கும், நல்வாழ்விற்கும் எனது உளமார்ந்த ஆசிகளை அள்ளி வழங்குகிறேன்.

இந் நூலை ஹாட்லிக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களும் இப்போதைய மாணவர்களும், பெற்றோர்களும் வாங்கி ஊக்குவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

க. பூரணம்பிள்ளை

இளைப்பாறிய அதிபர் ஹாட்லிக்கல்லூரி

16-03-2000

வாழ்த்துக்கவி

மொத்தத் கவிதையும் மனத்துக்கு விருந்தாகும்

பைந்தமிழ் கவிமணி பாஸ்கி தந்தான் - முற்றிப்
பழுத்ததன் உள்ளத்தின் ஊற்றுக்களை
அந்தரம் இன்றியே தோய்ந்து நின்றால் - புலன்
ஐந்துடன் ஆறும்நல் அழகுபெறும்.

எந்தவோர் பொருளெனும் இவன் திறத்தால் - தனிச்
சுந்தர மாகித்தன் சுகம் அளிக்கும்
விந்தையில் மெய்மயிர் சிவிர்த்திடலாம் - துள்ளிச்
சிந்தையும் சிறகுகள் விரித்திடலாம்

மாங்கனி மாதுளை வாழை பலா - மற்றும்
தீங்கனி ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சுவை
பாங்குறு வேனிலின் மாங்குயில்போல் - பாடும்
பாஸ்கியின் படைப்பிலும் ஒவ்வொருசுவை

பொருத்திய அணிவகை புதிதாகும் - தமிழ்
பொலிவுறும் எழில்நடை இதமாகும்
கருத்துகள் சிலருக்கு மருந்தாகும் - மொத்தக்
கவிதையும் மனத்துக்கு விருந்தாகும்

தமிழரின் அல்லலைத் தீட்டுகின்றான் - அதில்
தமிழீழ வேட்கையை மூட்டுகின்றான்
சுமைநீங்க வழிகளைக் காட்டுகின்றான் - வாழ்வின்
குக்குமப் பயன்களை நாட்டுகின்றான்.

வாயார வாழ்த்திடும் மனமுடையான் - பிறர்
வருந்திடின் இரங்கிடும் குணமுடையான்
சாயாத சரித்திர நினைவுடையான் - பாஸ்கி
தருமத்தை வளர்த்திடும் பணியுடையான்

கவிஞரின் பக்குவ - உள்ளத்தினை - கவி
கனிந்திடும் தனித்துவப் பாணியினைச்
சவியுறத் தெளிந்தநற் சிந்தனையை - அவன்
தத்துவப் போக்கினை விளக்கிடும்நூல்

வாழிய பாஸ்கியின் கவிதைநெஞ்சம் - நன்கு
வாழிய அவன்புகழ் புவியிலென்றும்
வாழிய கவிஞர்கள் தமிழ்செழித்தே - நின்ற
வாழிய தமிழீழம் வாழியவே!

வி - கந்தவனம்

வாழ்த்துரை

ஹாட்லிக் கல்லூரி மாணவர்களுக்குக் கல்விப் பயிற்சி மட்டுமல்ல, பிற்கால வாழ்கையை வெற்றிகரமாக அமைப்பதற்கு வேண்டிய சகலவிதப் பயிற்சிகளையும் கூட அளிக்கும் ஒரு நிலையமாக மிளிர்ந்து வந்திருக்கின்றது.

இதை இன்று கனடா, அவுஸ்திரேலியா, லண்டன் போன்ற வெளிநாடுகளில் பல ஹாட்லி பழைய மாணவர்களின் திறமைகள் வெளிவந்து மலர்வதைக் காண முடிகிறது. திரு. பால பாஸ்கரன் தனது கருத்து ஆழமிக்க கவிதைகளால் எம் தமிழ் கலாச்சாரத்தைப் பற்றியும், தமிழ் மக்கள் தமிழீழத்தில் படும் அல்லல்கள் பற்றியும் எமக்கு நினைவூட்டுகிறார். அத்தோடு அவருடைய கவிதைகள் ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய நினைவுகள் பலவற்றை எமக்கு மீண்டும் நினைவிற்கு கொண்டுவந்து கண்ணீர் சுரக்க வைக்கின்றன.

அவர் தன்னுடைய கவிதைகளைச் சுயநலமின்றி தமிழ் மக்களுக்காகவும் ஹாட்லிக் கல்லூரிக்காகவும் வெளியிட முன் வந்ததற்காக அவரை மிகவும் பாராட்டுகிறோம்.

ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவன் ஒருவன் முக்கியமாக என்னுடைய ஒரு பழைய மாணவன் இப்படியாக ஒரு கவிதை நூலை வெளியிடுவதை ஒட்டி நான் மிகவும் பெருமைப் படுகிறேன்.

இந்நூலிலிருந்து கிடைக்கும் நிதியை ஹாட்லிக் கல்லூரிக்கும், எமது தமிழ் ஈழத்தில் தவிக்கும் அனாதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்க முன் வந்ததற்காக நாமெல்லோரும் திரு. பாலபாஸ்கரனுக்கு மிகவும் நன்றி செலுத்துகிறோம். அத்துடன் இந்த முயற்சிக்கு உற்சாகம் கொடுத்து “பாஸ்கியின்” கவிதை நூலை வெளியிட உதவியதற்கு கனடா ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கும் நாமெல்லோரும் நன்றியுடைவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. ம. அற்புதநாதன்
தலைவர்

ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்
கனடாக் கிளை

வாழ்த்துரை

இக்கவிதை நூல் என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த ஒரு மிகச் சிறந்த படைப்பாகும். இந்நூல் தமிழர் வாழ்க்கை நெறி பண்பாடு குடும்பப் பாங்கு வீரச்சாதனைகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு பின்னி அற்புதமான கவிதைகளாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் சிறப்பாகத் தமிழீழம் கரவெட்டிப் பெருநிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ள துன்னாலைப் பிரதேசத்தின் சிறப்புகளையும் அங்கு அவதரித்த பெரியோன் மில்லர் பற்றிய பெருமைகளையும் தமிழீழத்துக்காகத் தம் இன்னுயிரை அர்ப்பணித்த தியாகிகளின் அரும்பெரும் தியாகங்களையும் எடுத்து இயம்புகிறது

“மன்னுயிர் ஓம்பி அருள்வார்க்கு இல்என்ப

தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை - வள்ளுவர் வாக்கு

மற்றைய உயிர்களின் மேல் அன்பும் கருணையும் அருளும் கொண்டவர்களுக்கு தங்கள் உயிரின்மேல் பயமோ பாசமோ இருப்பது இல்லை. அங்ஙனமே முதலாவது கரும்புலி மில்லர் வெடிகுண்டுகள் நிரப்பிய வாகனத்துடன் இராணுவ முகாமுக்குள் புகுந்து இராணுவ முகாமை நிர்மூலமாக்கிதுடன் தன்னையும் அழித்துக்கொண்டான். அன்னாரின் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்ந்த தன்னலமற்ற பெரும் தியாகத்தினால் வடமராட்சி மக்களும் மண்ணும் பெரும் இராணுவ அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டது. துன்னாலை மக்களினதும் மண்ணினதும் பெருமைகள் அனந்தம் அனந்தம்.

மேற்குறிப்பிட்ட உண்மைகளையும் பெருமைகளையும் சிறப்புக்களையும் உள்ளடக்கிய இந்நூலைக் கனடாவாழ் துன்னாலை மக்கள் மன்றத் தலைவர் திரு. பாஸ்கி அவர்கள் எமக்கு ஆக்கித் தந்துள்ளார்.

அவர் தமிழின் மீதும் தாய்நாட்டின் மீதும் தமிழ்த் தியாகிகள் மீதும் தான் பிறந்த துன்னாலை மண்ணின் மீதும் தான் கொண்ட பெரும் பற்றுதலினால் இந்நூலை தனது இனிய தமிழ் நடையிலே கவிதையாகப் புனைந்து தந்துள்ளார். அத்துடன் இந்நூலினால் கிடைக்கப்பெறும் வருவாய் முழுவதையும் வன்னியில் வாடுகின்ற எமது உடன் பிறப்புகளுக்கும், ஹாட்லிக் கல்லூரியின் கட்டிட நிதிக்காகவும் அன்பளிப்புச் செய்கின்றார். இந்நூலாசிரியரின் இவ்வரும்பணிக்குக் கனடாவாழ் துன்னாலை மக்கள் மன்றத்தின் சார்பில் எமது மனமாற்ற நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அவரின் இப்பணி மேன்மேலும் வளர துன்னாலை மக்கள் மன்றத்தின் சார்பில் வாழ்த்துகிறேன்

கா. தெட்சணாமூர்த்தி

பொருளாளர் - துன்னாலை மக்கள் மன்றம்

மதிப்புரை

பாஸ்கியின் கவிதைகளைப் படித்தேன். அவர் சொல்லக் கேட்டேன். கலைத்தன்மையோடு உயர்ந்த தன்மையை, ஒன்று அடையும்போது அது கவிதையாகிவிடும்.

உயர்ந்த பேச்சு, உயர்ந்த எழுத்து, உயர்ந்த நடிப்பு எல்லாம் உச்சத்தைத் தொடும்போது கவிதைகளே ஏன் அதிகம் சொல்வான்?

துரியோதனன் ஒரு மாளிகை கட்டினான். அதனைக் கல்லையும், மண்ணையும், பொன்னையும் கொண்டு காமர் மணிகள் சிலசில சேர்த்துக் கட்டினான். அழகான மாளிகை, இதன் அழகைச் சொல்ல வந்த பாரதி,

“சொல்லை இசைத்துப் பிறர் செய்யுமாறே
சந்தர மாமொரு காப்பியஞ் செய்தார்”

என்று பாடினான்.

துரியோதனன் கட்டியது கட்டிடமா? காப்பியமா? அவன் கட்டிய கட்டிடம் அழகின் உச்ச எல்லையில் காப்பியமாகக் காட்சி தருகிறது. அவ்வளவே.

கவிஞனுக்குப் பாடுபொருள் எதுவாகவும் இருக்கலாம். கல்லையும், மண்ணையும் பிசைந்துதான் கட்டிடம் எழுப்பப்படுகிறது. அதைக் கவிதையாக்குவது கவிஞனின் ரசவாதம். பாஸ்கி, முதலில் ஒரு தத்துவவாதி. அவர் தத்துவத்தில் காலான்றி நிற்கின்றார்.

அந்தத் தளத்தில் நின்று மண்ணில் வேர் பரப்பி, மண் வாசனையை நுகர்ந்து, வானில் மனித நேயக் கிளை பரப்பி, வானத்து எழும் நல்லோசைகளைக் கேட்கிறார். மற்றையோர் கண்களுக்குப் பொருட்படாத காட்சிகளைக் காண்கிறார்.

ஐயா, எல்லோருக்கும் கண்ணும், காதும் இருக்கு. ஆனால் ஒரு சிலருக்குத்தான் மற்றவருக்குப் புலப்படாத காட்சிகள் புலப்படுகின்றன. மற்றவருக்குக் கேட்காத ஓசைகள் கேட்கின்றன. இவர்களை,

“கண்ணினும் செவியினும் நுண்ணிதின்
உணரும் உணர்வுடையோர்”

எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த உணர்வு படித்து வருவதில்லை. படித்து வருவது அறிவு. அதைப் புலன்களால் வெளியிலிருந்து சேர்த்துக் கொள்கின்றோம். இது ஞானம், இது வெளியிலிருந்து வருவதில்லை. உள்ளே இருந்து முகிழ்க்க வேண்டும்.

You can gather knowledge from various sources from outside. But not wisdom. It must evolve within.

அந்த ஞானமும் அரும்பில் நறுமணம் போல இளமையிலேயே முகிழ்த்துப் பருவம் வரும்போது பரந்து காற்றில் பரவுகிறது.

அதுபோலத்தான் பாஸ்கியின் கவித்துவமும் ஹாட்லிக் கல்லூரியில் கற்கும் பருவத்திற்கு முன்பே அரும்பிவிட்டது. அது கனடிய சூழலில் கவி மழை பொழிகிறது.

ஆன்மீகத் தேடலை, அந்தத் தாகத்தை உணர்வை உணர்த்திய கவிஞன், அதை அடைந்த அனுபவத்தை

“குரு அவர் வந்தார் திரு அருள் தந்தார்” எனும் பகுதியில் விளக்குகிறார்.

“உள்ளே செல்வீர் உங்களை அறிவீர்”

“யாரடா என்றே அதட்டிய தேரடியிற் செல்லப்பன் தேரடா உள்” என்றான். இது யோகர் சவாமிகளின் வாக்கு.

உள்ளே சென்றவரே உண்மையை உணர்ந்தார். உள்ளே சென்று உண்மை உணர்ந்த கவிஞன் தான் பெற்ற அனுபவத்தை உணர்த்தியபின்

“புத்தியும் சித்தமும் புதியன சொல்லும்

ஆசையைக் காட்டும் ஆணவம் கூட்டும்

இல்லையை இருப்பதாய் அல்லதை நல்லதாய்

மனதினைத் தூண்டி மாயையில் வீழ்த்தும்”

என புத்தி எங்ஙனம் சித்தத்தைத் திசை திருப்பி மனிதனை மாயைப் படுத்துகின்றது என்பதனைக் காட்டுகின்றார். (புத்திசாலிகள் கவனிக்கவும்)

இத்தகைய கொண்டாடும் வாழ்வைக் கொடுத்த கோமகன் ஆகிய குருவைப் பணிந்து கவிதையை நிறைவு செய்கின்றார்.

இந்தக் கவிதை ஞான தாகத்தையும், அவர் நின்று கவி மலர் சொரியும் ஆன்மீக தாகத்தையும் காட்டிவிட்டது.

தெய்வப் பற்றுள்ள இக் கவிஞனின் தேசப் பற்றை அடுத்துவரும் காவியத் தலைவனுக்காய்..... என்னும் கவிதை காட்டுகின்றது. காவியத் தலைவனின் சிறப்பை உணர்த்திய கவிஞன், தமிழீழம் என்பது தேர்தற் கொக்கரிப்பல்ல, அரசியல் ஆர்ப்பரிப்பல்ல, அது ஆன்மீக தாகம்.

“அன்பை, அழியாத தமிழீழ ஆன்மீக தாகமதை, வீரத்தை, விடுதலையை, தியாக திருப்பண்பை ஊட்டி உயிரினிலே உணரவைத்த உத்தமனே”

“இனம் காக்கும் இளசுகளை ஆக்கி அணிவகுத்த அவதார புருஷன் ஐயா”

“அவன் நம்ம பையன், காளி மைந்தன். அவன் ஒரு அவதாரம்” என மறைந்த காஞ்சிபீட முனிவர் கூறிய கூற்று உண்மையல்லவா? அதுவே கவிஞனிடமும் எதிரொலிக்கிறது.

கவிதா என்னும் கவிஞனது ஒலிநாடா, கனடிய மக்களின் உயரிய பண்பினையும், நாடு வழங்கும் வாழ்க்கை வசதிகளையும் அனுபவத்தில் உணர்ந்து எழுதியதாகும். ஆனால் கனடா வந்த நம்மவர், கடந்த கால வாழ்வை மறந்து குதிக்கும் குதி, போடும் ஆட்டம் ஒன்றும் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளுக்குப் புதியதல்ல.

நள்ளிரவிற் சூரியன் என்னும் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்ட நோர்வே நக்கீரன் நோர்வேத் தமிழர் போடும் ஆட்டத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

கனடாவிலும் தமிழர் விரலுக்கேற்ற வீக்கம் இன்றி வாழ்ந்து அமைதி இழந்து அல்லந் படுவதை கவிஞர் ஆதங்கத்தோடு குறிப்பிடுகின்றார். யாரிடமும் குற்றம் காணவேண்டும் என்னும் நோக்கம் இல்லை. உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் செய்யக் கூடாதல்லவா? ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறல்லவா பதம். ஒரு தமிழன் செய்யும் தவறு, ஒட்டு மொத்தத் தமிழினத்தையே பதம் பார்க்கிறதல்லவா? “ஈழத்தின் அரசு, தமிழரைக் கொடுமைப் படுத்துவதும் நியாயம்தான் என” அவர் செயலை நியாயப்படுத்த நாமல்லவா வழி காட்டுகின்றோம்.

“காரியம் பல இனியன கட்டு” எதற்காக ஆங்கில அரசோடு மோதுகிறாய்? பகையைத் தேடுகிறாய் எனச் சொன்ன நண்பர்களுக்குப் பாரதி, நாட்டு மக்கள் நலிவுற்று வாடவும், நாடு சுதந்தரமின்றித் தவிக்கவும் அதனைப் பாடாமல் கதைகள் சொல்லிக் காலத்தைக் கழிப்பேனா? என்றான். இங்கும் இந்தப் புலவன் புலம்பெயர்ந்த தமிழினத்தின் புன்மை கண்டு துடிக்கிறான்.

எதுவும் இல்லாவிட்டாலும் பிறந்த வீட்டுப் பெருமையைப் பீற்றிக்கொள்ளும் மருமகளைப்போல, புகுந்த வீட்டாரைத் துச்சமாகக் கருதி அமைதியைக் குழப்பும் மருமகளைப்போல, புலம் பெயர்ந்த தமிழரில் பலர் வீண் பெருமை பேசி, தம்மை ஆதரித்து வாழ்வுதரும் மக்களை மதியாது நடப்பது கண்டுமனம் வருந்துகிறார். தர்ம ஆவேசம் கொள்கின்றார். இந்தத் தர்ம ஆவேசமும் அவரைக் கவிஞனாக்கிய காரணிகளுள் ஒன்று.

எனவே வாழ்வு தந்த மண்ணை மாசுபடுத்தாமல், உயர்வு தந்த வாணைத் தூசு படுத்தாமல் நாம் வாழ வேண்டும். தமிழினம் அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்திருக்கலாம். பொருளின்றி வந்திருக்கலாம். ஆனால் காலம் காலமாய்ப் போற்றிய விழுமியங்களை விட்டுவிட்டு வரவில்லையே. தருகை நீண்ட தசரதன் போல, தருகை நீண்ட தமிழராக நாம் வாழ முடியாதா? நாம் கொடுக்க வேண்டாம். நம் விழுமியங்களைப் போற்றி வாழ்ந்தாலே போதும். அதுவே பிறர் பார்வையில் நம்மை உயர்த்தும். அதனையே கவிஞர்

“நாடி வந்த நாட்டினிலே நல்லபடி வாழ்ந்திடுவோம்”

என்று கூறுகின்றார். நல்லபடி என்றால் நம்முன்னோர் போற்றிய விழுமியப்படி என்று பொருள்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுள் பெருந்தொகையானோர் கனடாவில் வாழ்கின்றனர். எதிர் காலத்தில் கனடாத் தமிழர் என ஓரினமும் கனடாத் தமிழென ஒரு தமிழும் உருவாகும். அவை ஈழத் தமிழினத்திலிருந்து, தமிழிலிருந்து வேறாகமல் வளர்த்தெடுப்பது கனடாவில் இன்று வாழும் தமிழர் கடமையாகும். இன்று கனடாவில் தலைசிறந்த கவிஞர்கள் பத்திரிகையாளர்கள், ஒலிபரப்பாளர்கள், சைவ சித்தாந்திகள், கல்விமான்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் ஒன்றுகூடி வருங்காலக் கனடியர்க்கு வழி காட்ட வேண்டும் இதனை ஒரு வேண்டுகோளாக விடுத்து இவ்வுரையினை நிறைவு செய்கின்றேன்.

வித்துவான் வேலன்
ஹாட்லியின் முன்னாள் ஆசிரியன்
8 Rose Court, Blue Bell Way
Ilford, Essex IG1 2LN
U.K.
0181-5140864

அணிந்துரை

உள்ளத்தெழுந்த உணர்வுற்றுக்களின் வெளிப்பாடாகக் காணப்படுகின்றது இந்நூல். திரு. பாஸ்கியின் கவிதைகள் வாழ்வியலின் கூறுகளையும், அந்த நாள் நினைவுகளையும், தமிழர் தம்பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் கோடிட்டுக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

காலத்திற்குக் காலம் மரபுகளில் மாற்றம் ஏற்படுவது கண்கூடு. மரபுக் கவிதை, வசனக் கவிதை, புதுக்கவிதை என கவிதை வடிவங்கள் மாறுபட்ட போதிலும் கவிஞனின் உள்ளத்து உணர்வை வெளிப்படுத்தும் வெளிப்பாடே உண்மையான கவிதையின் அடிநாதமாகும். தான் கண்டறிந்த, தானுணர்ந்த பண்பாடு, சமயம், பழக்க வழக்கங்களின் கூறுகளுக்குக் கவி வடிவம் கொடுத்துள்ளார் கவிஞர் பாஸ்கி அவர்கள். சமூக வழக்கிலே காணப்படும் பழந் தமிழ்ச் சொற்களைத் தனது கவிதைகளில் புகுத்தி, பழைய நினைவுகளை மீட்டுவதும், மூலாதாரம் என்ற முழுமையில் நின்று தத்துவங்களை உணர்த்தும் யதார்த்தமான நிலையை உணர்த்துகின்றது.

கவிதை மரபில் பாஸ்கி அவர்கள் கையாண்டுள்ள வடிவம் இத்துறைக்குப் புது மெருகையும், இலகுவில் புரியும் தன்மையையும் அளிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. “புதியன புகுதலும் பழையன கழிதலும் கால வழுவல” என்பதற்கிணங்க பாஸ்கி அவர்களின் கவிதைகள் காலத்திற்கேற்ற நிலையில் கருத்தமைப்புடையனவாகக் காணப்படுவது சிறப்பம்சமாகும்.

உணர்வுபூர்வமாகச் சிந்திக்கும் பாஸ்கி அவர்களின் பணி தொடரட்டும்.

திருமதி. வசந்தா நடராஜன் B.A.

முன்னாள் தயாரிப்பாளர்

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்

அமைப்பாளர் - தமிழ் ஒலி வானொலி, ரொறன்ரோ

21-03-2000

வெளியீட்டுரை

கனடா ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் 1988ம் ஆண்டு கனடாவில் உருவாகிய நாள் தொடக்கம் இன்றுவரை கனடாவாழ் தமிழ் மக்களிடையே செந்தமிழையும் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தையும் வளர்க்க பல முயற்சிகளை எடுத்து வந்திருக்கின்றது. இச்சங்கம் தமிழ்த் திரைப்படங்கள், ஹாட்லி விருந்துகள், கலை விழாக்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளினால் ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவர்களிடையே நட்பையும், ஐக்கியத்தையும் ஏற்படுத்தியது. மட்டுமல்லாமல் கனடாவில் எமது தமிழ்க் கலாச்சார வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவியாக இருந்திருக்கிறது.

இப்படியாக கலைவிழா போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவந்த நாம், அவற்றுடன் இப்போது ஒரு புதிய முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளோம். இசைத் தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்பவற்றோடு, இயற்றமிழையும் வளர்க்கும் பொருட்டு திரு. பாலபாஸ்கரனுடைய “உள்ளத்து ஊற்றுக்கள்” கவிதை நூலை வெளியிட நாம் முன்வந்துள்ளோம்.

கவி பாடி நாடு ஒன்றையே பரிசாகப் பெற்ற யாழ் பாடியின் ஊராகிய யாழ்ப்பாணத்தில், துன்னாலை என்னும் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. பாலபாஸ்கரன் ஹாட்லிக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார். அன்று ஹாட்லிக் கல்லூரியில் ஊற்றெடுத்த “பாஸ்கி”யின் கவிதைத் திறன் பல வருடங்களிற்குப் பின்பு சிங்களவரின் இனக் கொடுமையாலும், கனடாவின் கடுங்குளிராலும் பண்படுத்தப்பட்டு இன்று கனடாவில் “உள்ளத்து ஊற்று” ஆக உருவெடுத்து ஆறாகப் பெருகியோடுகிறது.

தமிழீழத்தில் அன்று நடந்தவற்றையும், இன்று நடப்பதையும், கனடாவில் எம் தமிழ் மக்களிடையே இன்று காண்பதையும் மிகவும் சாதாரியமான திறமையுடன் ஒன்று திரட்டி ஒரு புதுவிதமாக எழுதப்பட்டிருக்கும் “பாஸ்கி” யின் கவிதைகள் எமது தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு ஒரு கொடையாக விளங்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இந்த நூல் விற்பனையால் கிடைக்கும் நிதி சிங்கள இராணுவத்தால் எரித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்ட ஹாட்லிக் கல்லூரி நூல்நிலையப் புனரமைப்பிற்கும், சிங்கள மக்களின் கொடுமையால் அனாதைகளாக்கப்பட்ட எமது தமிழ்ச் சிறுவர்களின் வாழ்க்கையை வளப்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்படும்.

கல்விப் பணிக்கும், நமது தமிழ்க் குழந்தைகளின் புனர்வாழ்விற்கும் உதவியாக “உள்ளத்து ஊற்று” மூலம் தனது கவிதை ஆற்றலை அர்ப்பணித்ததற்கு திரு. பாலபாஸ்கரன் அவர்களுக்கு தமிழ் மக்கள் அனைவரும் நன்றி உடையவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஹாட்லிக் கல்லூரிக்கும், எமது தமிழ் அனாதைக் குழந்தைகளுக்கும் நிதி உதவி செய்வது மட்டுமல்லாமல் எமது தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கும், தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கும் ஒரு பரிசாக விளங்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் “உள்ளத்து ஊற்றுக்கள்” என்ற இந்த கவிதை மலரை நாம் வெளியிடுகிறோம்.

டாக்டர் சத்துருகுலசிங்கம் சாந்திகுமார்

பத்திரிகை ஆசிரியர்

கனடா ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்

15-சித்திரை 2000

என்னுரை

வாழ்க்கை (Life) என்றால் என்ன? என்பதற்கு விளக்கம் தேடி பலரிடம் ஓடி புத்தகங்களில் விடைதேடி அலைந்த எனக்கு ஆசான் அருளினால் அழகான தெளிவு பிறந்தது.

வாழ்க்கை என்பது உள நிறைவிற்காக (Fulfillment) கிடைக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம். வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்று கண்டறிய வேண்டும். நாம் எமக்கு உள்ளதையும் இல்லாததையும் வைத்தும் - எமக்கு நடக்கும் நல்லதையும் கெட்டதையும் வைத்தும் - சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் வைத்தும் - எடை போடுகிறோம்.

இந்தப் பிரச்சனை முடிந்தால் எல்லாம் சரியாய்விடும் என நினைக்குமுன் அடுத்த பிரச்சனை வருகிறது. அறையின் யன்னல் திறந்திருக்க ஒரு இலையானை அடித்தழித்தால், இனி இலையான் வராது என எண்ணலாமா? யன்னலை மூடினால் மட்டும் அது நிகழும்.

நாம் ஏன் வாழ்க்கையின் ஆனந்தத்தை அழகை அனுபவிப்பதில்லை? எப்போதும் வெல்ல முடியாத விடயங்களுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம் - வேதனை வெறுமைகளை யாரும் வென்றதாய் சரித்திரமே இல்லை. வெற்றியைப்போல் அவற்றையும் ஏற்கப் பழகவேண்டும். நீங்கள் வெற்றிகளை விரும்புகிறீர்கள் எனில் - வெற்றி அடைவது முக்கியம் அல்ல - உள நிறைவுதான் முக்கியம். எங்களுக்கு உண்ண, உறங்க, உள்ள தாகம்போல் நிறைவுபெற வேண்டுமென ஒரு தாகம் (thirst) உள்ளது. அதைக்கண்டு தணிக்க (quench) முயலவேண்டும். அப்போதுதான் வாழ்வின் பொருள் விளங்கும். நிச்சயமுடிவுள்ள (mortal), குறுகிய காலவரையுள்ள (limited life), ஒரே ஒரு தடவை மட்டும் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பமான (one chance) இந்த வாழ்வெனும் பரிசை (gift) நாமுணர்ந்து கொண்டாட வேண்டும். (celebration)

எம்மைச் சூழ்ந்து மாறி மாறி வரும் நல்லவை கெட்டவை - சுக துக்கங்கள் மத்தியில் - என்றும் எப்போதும் எம்முள் காவி (carry) நிற்கும் “மெய்மை”யைத் (divinity) தொடர்பு கொண்டு - என்றும் மாறாத சச்சிதானந்தத்தை உணர உடல் கொடுக்கப்பட்டது. இதை உணர்ந்த ஓளவையாரும் “அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்றார். மற்ற உயிரினங்களுக்கு வாய்க்காத வாய்ப்பைப் பெற்ற நாங்கள், எங்கள் கடமைகள் பொறுப்புகள் (duties & responsibilities) மத்தியிலும் முக்கியமானதற்கு (priority) முதல் இடம் கொடுத்து

அதைத் தேடித் தொடர்பு கொண்டு கிடைத்த அரிய வாழ்வினைக் கொண்டாடவேண்டும்.

நான் ஐம்பது வயதின்பின் குரு அருளால் பெற்ற ஆனந்தம் அனுபவிக்கையில் கவிதை எழுதுவதுகூட எனக்கு மனக்கஷ்டம் தருகிறது. தியானத்தில் இருக்கும்போது மனம் ஒடுங்கிய அமைதியின் அருமைக்கு மன அடியில் பொங்கிடும் கவிதைப் பிரவாகத்தினால்

- சொல்லும், பொருளும், உணர்வும், சந்தமும் சேர்ந்து அமைந்திட உருவாகும் - தேடுதல் வேட்கையும்

- கவிதைப் பிரசவ வேதனையும்

- கவிதைப் பிரசவமும்

இடர் தருவதுண்டு. அதனால் குழம்பி மீண்டும் அந்த அனுபவத்தை அடைய ஆசைப்படுவது வழக்கம்.

- காலத்தால், இடத்தால், சொல்லால் மாறாத - இருந்ததும் (was), இருப்பதும் (is), இருக்கப்போவதுமான (will be), சத்தியத்தை உணர...

- சதாமாறும் இயல்புகொண்ட உலகத்தொடர்புகளில் தெளிவு பெற (changing nature of the world),

- எங்கிருந்தோ வந்து எவ்வித முயற்சியும் இன்றி (effortlessly), என்னிலையிலும் எம்முள் புகுந்து வாழ்வைக் கொடுத்து திரும்ப வெளியேறி எங்கோ செல்லும் எமது மூச்சு (breath) ஓர் அற்புதம் (Miracle) என அறிய....

நான் பெற்ற ஞான அறிவே காரணமாகும்.

நான் எனது விஞ்ஞான பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் கற்றேன். நான் கவிதை இலக்கணம் தெரியாதவன். எனது வாழ்வின் அனுபவங்கள் எனக்கே புரியாத புதிர்கள். எனது மகளுக்கு நான் “கவிதா” எனப் பெயரிட்ட காலமதில் நான் கவிதை எழுதுவேன் என கனவிலும் நினைக்கவில்லை.

கனடா வந்தபின் உருவான கவிதைகளை ஒரு கவிச்சரமாக்கி எனது மகள் கவிதாவின் பூப்புனித நீராட்டுவிழாவன்று 1994 இல் “பாஸ்கி” யின் கவிதா என்ற ஒலிநாடாவாகத் தமிழீழ அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு நிதி சேர்க்கும் நோக்குடன் கவியரங்கமைத்து (கனடாவின் முதல் தமிழ் ஒலிநாடா) வெளியிட்டு விழா நிகழ்த்தினேன்.

இக் கவிதைகள் வானொலி, தொலைக் காட்சி, பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவை. இதைவிடச் சில நாடகங்களை வானொலியிலும், மேடைகளிலும் எழுதி இயக்கி நடித்து பாராட்டும் பெற்றேன். எனது கடந்தகால அனுபவங்களே எனது கவிதா ஒலிநாடாவிலுள்ள கவிதைகளின் ஊற்று. எம்மினம் அளவற்ற

வேதனைகளையும் அழிவையும் அனுபவிக்கக் காரணமான அறிவிலிகளின் அரசியல் நடவடிக்கைகள் தந்த ஆற்றொணாத்த துயரால் ஊறிய ஊற்றுக்களே தமிழ்த்தாகக் கவிதைகள். இந்த துயரை துடைக்க நம் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாய் உதித்த தேசியத் தலைவரின் அவதாரமே காரணமாய் அமைந்தது. ஆனால் எனது கவிதை நூலில் உள்ள ஆன்மீகக் கவிதைகள் எனது ஆன்மீக விழிப்பின் வெளிப்பாடு - ஆனந்தத்தின் அர்த்தங்கள் - ஞானஅறிவு தந்த அன்பரின் அருளமுது.

எனது கவிதைகள் சாதாரண மக்களையும் சென்றடைய வேண்டும். அவர்களும் அதை அனுபவித்து உளம் உணர, திருந்த, தேட, பூரிக்கவேண்டும் என்ற உள்நோக்குடனே எழுதப்பட்டவை. கடந்த பத்து வருடங்களாக இரவுகளின் இருளினிலும், விடியலின் ஒளியினிலும் உருவாகி சொல்வளம், பொருள் வளத்துடன் சந்தமும், பொருந்திட நான் அனுபவித்த பிரசவ வேதனையில் பிறந்த குழந்தையே “உள்ளத்து ஊற்றுக்கள்”

இந்த வாழ்க்கைக் கொண்டாட்டத்தில் இருந்த எனக்கு எனது கவிதைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிட்டு அந்த நிதியை ஹாட்லிக் கல்லூரி புனரமைப்பிற்கும் வன்னியில் பெற்றோரை இழந்து துடி துடித்து துயருடன் வாடும் அனாதைக் குழந்தைகளின் புனர் வாழ்விற்கும் பயன்படுத்தப் போவதாக ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவரும், பத்திரிகை ஆசிரியரும் கேட்டபோது நான் மகிழ்வுடன் சம்மதித்தேன்.

இந்நூலை உருவாக்குதற்கு பணஉதவி, உடலுதவி பிறஉதவி செய்த இனியோர் அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எனது கவிதைகளால் வாசகர் வாழ்வில் பரிபூரண நிறைவு ஏற்பட பரிபூரணனை வேண்டி அமைகிறேன்.

வணக்கம்.

அன்புடன்

பாஸ்கி

14.03.2000

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கு என்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான் - என்று
உடம்பினையானிருந்து ஓம்புகின்றேனே.

-திருமந்திரம்

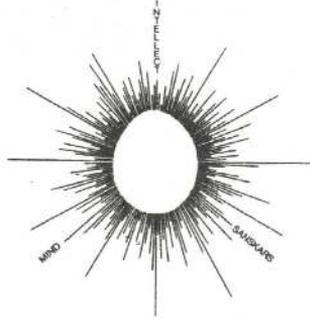
இறைவா! இறைவா!

எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய்!
எங்கள் இறைவா! இறைவா! இறைவா!

சித்தினை அசித்துடன் இணைத்தாய் - இங்கு
சேரும் ஐம்பூதத்து வியனிலகமைத்தாய்
அத்தனை உலகமும் வர்ணக் களஞ்சியமாக
பலபல நல் அழகுகள் சமைத்தாய்.

முக்தி என்று ஒரு நிலை சமைத்தாய் அங்கு
முழுதினையும் உணரும் உணர்வு அமைத்தாய்
பக்தி என்றொரு நிலை வகுத்தாய்
எங்கள் பரமா! பரமா! பரமா!

- சுப்பிரமணிய பாரதியார்

மூலாதார - ஆசிவேண்டி

உன்னில் இருந்து என்னை உருவாக்க
தாயின் வயிற்றில் தளமெடுத்துத் தங்கி வந்து
உடலைக் கொடுத்து அதில் உணர்வைக் கலந்து
அங்கு உதித்த ஆணவத்தால் ஆன்மா மறைய வைத்து
நான் எனது என்றெண்ணி நம்முள் பிரிவு வந்து
பாசம் பரிவு வந்து நேச உறவு வந்து
பாவம் பல பண்ணி சோகச் சுமைகள் வர
காலம் கனிந்து வர கருணை மழை பொழிய

உளமார்ந்த தேடலுக்காய் உண்மை அறிவதற்காய்
உயர்குருவை அனுப்பி வைத்து உள்ளம் தெளிய வைத்து
தாக உணர்வு வைத்து அது தீரத் தியானி என
அஞ்ஞானம் அறுத்தெறிந்து ஞான அருள் புரிந்து
என்னை அறிய வைத்து அதில் உன்னை உணர வைத்து
சத்தை அறிந்த சித்து சதா ஆனந்தம் கொள்ளவைத்த
என் அன்பே! அருளே! ஆதாரமே!

என் சொத்தே என் சுகமே
நீயே நான் என்ற நினைவின்றி
வேறாக எண்ணி வேண்டி உனை நாடி
நாயாக வாழ்ந்து நல்லவனாய் நான் மாற
உனையே எண்ணி உள்ளம் உருகி
நன்றியுடன் நான் வாழ நின்னருளை நல்கிடுவாய்.

குருவின் ஆசிவேண்டி

பழைய வாழ்வு

ஐம்பது வயது மட்டும் அமைதி அடைவதற்காய்
ஆலயத்தை நாடி ஆண்டவனைப் பாடி
வேதங்கள் வேள்விகளும் வெவ்வேறு மந்திரங்கள்
கோவிலெல்லாம் தேடி கோபுரங்கள் ஏறி
நிலையாமை தன்னை நிஜமென்று நம்பி
நம் கடமை செய்தலையே நல்வாழ்வின் நோக்கமென நம்பி
முதலநியாத முக்கியம் ஆனதை முயன்றநியாது
பொய்மையில் போலியில் பொழுதினைப் போக்கி
வேதனை வெறுமையை வென்றிட எண்ணி

மன அழுத்தங்களும் மாறாத சோகமும்
போட்டி பொறாமை கோபம் கொதிப்பு
சரியெனப் பிழையென குறை நிறை சொல்லி
அளவுகோல் வைத்து தரம், தகுதி தனை அளந்து
உண்மை அறிய உயர்நிலை எய்த
புத்தக அறிவும் புதிதில் ஆர்வமும்
கற்றிட ஓடி - கரும் கேள்விகள் கூடி
கடும் தாக்கத்தினாலே கதியேதும் இன்றி கலங்கியே நிற்க
திருவருளாலே குருவருள் தரவே.

குரு அவர் வந்தார் திரு அருள் தந்தார்

மானிட உருவில் மண்தனில் வந்த மனித தெய்வம்
கொடுத்த கொடையினால் கொள்ளை இன்பமாம்

தேடிய அமைதியும் நாடிய நலமும்
தித்திக்கும் திருப்தியும் தினமும் கிடைக்குதாம்

தாகம் உண்டெனத் தந்தொரு செய்தி
தணித்திட வழியும் தந்தெமக் கருளி
உள்ளே செல்வீர் உங்களை அறிவீர்
சத்தியம் நித்தியம் சகலமும் அறிவீர்
இதயத்தாமரை இனிக்க மலர்வதும், இறைவன் இருப்பதும்
தெய்வீகத்தை தெளிவாய் உணர புத்தியைவிட்டு பூரிப்பெய்த
சென்றிடும் வழியை செயல்படும் முறையை
தந்தவர் - இந்தத் தரணியில் வாழ்வோ
அரிதெனச் செய்தார், அதில் வரும் மூச்சோ அதிசயமென்றார்

ஒளியினைக் காட்டி இருளினை நீக்கி
தெளிவினைத் தந்தே வழிதனைக் காட்டி
மாநிடல் மண்ணின் மாண்பெனச் சொல்லி
மாறா மகத்துவம் மனதருள் உண்டென
உண்மை விளக்கம் உயரிய ஞானம்
உள்ளம் உணர்ந்து உள்ளே உயர
மெய்மையை விளக்கிய மெய்ஞான குருவே

புத்தியும் சித்தமும் புதியன சொல்லும்
ஆசையைக் காட்டும் ஆணவம் கூட்டும்
இல்லையை இருப்பதாய் அல்லதை நல்லதாய்
மனதிதைத் தூண்டி மாயையில் வீழ்த்தும்
உள்ளமோ - நல்லதால் உவகையில் நிறையும்
நல்வழி காட்டும் நன்றியில் வாழும்

என்றவர் சொல்லிய பொன்மொழிப் போதனை
வாயினால் கூறும் வார்த்தையை விட்டு
நாவினால் கூறும் நன்றிவிட்டு
இதயம் நிறைந்து இருப்பவர் தன்னை இனியவர் அன்பை
கொண்டாடும் வாழ்வை கொடுத்த கோமகனை
அன்பைச் சமந்து வானில் பறந்து அல்லும் பகலும்
அனைவரின் தாகம் அகற்றிடும் ஆசான்
ஆசியை வேண்டி அடி பணிகின்றேன்
வாழ்க என் குருவே! வளர்க நின் அருளே!

காவியத் தலைவனுக்காய்

உன்னை நினைக்கையிலே உள்ளம் உவகையினால்
நன்றி நவில்தலுக்காய் நாதம் எழுப்புதையா
நாடி நரம்புகளில் வீரம் ஓடிச் செறியுதையா
வாடி வதங்கியன்று ஓடி ஒதுங்கியெங்கோ
கூனிக் கிடந்தவரைக் கூவிக்குரல் கொடுத்து
வாரீர் என அழைத்து வலிமை ஊட்டி வளர்த்தவரே!

அடிமைத்தளை அகற்ற அரசின் அரக்கத்தனம் அழிக்க
இளம் தமிழர் இனப்படையை இனியவனே நீ அமைத்து
அன்பை, அழியாத தமிழீழ ஆன்மீகத் தாகமதை
வீரத்தை, விடுதலையை, தியாகத் திருப்பண்பை
ஊட்டி உயிரினிலே உணரவைத்த உத்தமனே!

தன்னை அழித்தே தமிழ் காக்கக் களம் புகுந்த
கண்முன்னே காண்கின்ற காவல் தெய்வம் பல படைத்து
கரும்புவியாய் கடற்புவியாய் களம்புகுந்து கதை படைத்து
தம்மை நெருப்பாக்கி தம்முடலைக் கூறாக்கி தமிழீழம் காண்பவரை!

அன்னம் குழைத்து ஆகாரம் ஊட்டி அன்பில் நனைத்து
“முன்னாலே செல்லுங்கள் பின்னாலே நான் வருவேன்”
என்று விடைகூறும் மன்னவனை எண்ணிடினோ
தலைவன் உணர்வுகளை தம்முள்ளத்தில் தாங்கி நின்று
தாரக மந்திரமாய் தரும் ஆணைதனை ஏற்று தமைத்தந்து
உயிர் கொடுத்து உடல் நீத்து இனம் காக்கும் இளசுகளை
ஆக்கி அணிவகுத்த அவதார புருஷன் ஐயா!

தருமம் அழிந்து தரணி தடுமாறி நிற்க
கண்ணன் அவதரித்து காட்டும் வழியினிலே
பாரதப்போர் பாவமல்ல பாவிகளை அழித்திடவே
என்ற வழியினிலே எங்கள் விடிவிற்காய்
தமிழ்த் தலைவன் என உதித்து தமிழினத்தை வாழ வைத்து
தருவேன் தமிழீழம் தமிழா! தலை நிமிர்வாய்!
என்று குரல் கொடுத்த எம் முதல்வா! - நம் தலைவா!
எம் மண்ணின் காற்றினிலே எம்மினத்தின் முச்சினிலே
எம் தமிழ்ப் பேச்சினிலே என்றும் கலந்து நிற்பாய்
வாழிய நீ! வாழிய நீ! நீழுமி வாழிய நீ!

கவிதா

கவிதைச் சரமிதற்கு “கவிதா” என்றிட்ட பெயர் கண்மணியாம் என்மகளுக்கு கவிஞனிவன் வைத்த பெயர் வல்ல கவிஞன் புரட்சிப் புத்ததேவனவன், புதுக்கவிதை பாடி வங்கத்தில் வளர்த்த, வண்ணஇதழ் “கவிதா”வாம்.

என்னுதிரத் துளியினிலே, என்றோஉருவான, என்மகளும் “கவிதா”வாம் என் கனவில் கருவாகிக் கற்பனையில்தான் தவழ்ந்து கவிதை மலராகிக் கவிச்சரமாய் ஆகிவரும் “கவிதா”வோ காவியமாய் காலமெல்லாம் வாழ்ந்திடுவாள்.

நம்மிடையே வாழ்ந்துவரும் நல்ல தமிழ் உள்ளமதில் நாற்றாகும் நம் “கவிதா” நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து நாளைக்கு வந்துதிக்கும் நம்மிளைய சந்ததிக்கு நாமெல்லாம் வாழ்ந்த கதை, நாடுபெற மாண்ட கதை, ஓலமிடும் இனத்தைவிட்டு, ஓடி இங்கு வந்த கதை ஒதுங்கிவிட்ட என்மனதில் ஓங்கி எழும் நினைவலைகள் கலைமகள் கடாட்சத்தால் கவிமலரான கதை கவிதை பல சொல்வாள், கவிச்சரமாம் “கவிதா”

அன்றாடம் நானாக்கும் அன்னை மொழிக் கவிதைகளை ஆசையாய் நான் கோத்து அழகமலர்ச் சரமாக்கி இன்பத் தமிழினிலே இனிய கவி கதைகள் இளமையில் தானெழுதி **இலட்சுமியைக்** கைப்பிடித்து இல்லறத்தில் தான்புகுந்து உருக்கொடுத்து உருவாக்கி உயரவைத்த உத்தமனாம் ஊரைவிட்டு நாம் போகப் பாரைவிட்டுப் போனவனாம் அப்பனுக்கு அடிபணிந்தே அன்புடைய அவன் மகனோ ஆசையுடன் அர்ப்பணிக்கும் அரியசரம் “கவிதா”வாம் பாதகாணிக்கையாம் பாஸ்கியிவன் பாடியது **பாலசுப்பிரமணியன்** பாதமதில் படருதாம்.

மைந்தன் தனக்களிக்கும் மகத்தான சரம் கண்டு

**“மகன் தந்தைக்காற்று முதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல்லெனும் சொல்”**

என்ற குறளை எண்ணியவர் கண்களிலே நீர் நிரம்பி
கவிச்சரத்தின் மீது காலமெல்லாம் சொட்டுவிழ
கவிமலரோ வாடாது கவிச்சரமோ காயாது.

வாழ்நாள் முழுதும் வளருமிச் சரமிதுதான்
வளர்ந்து வளர்ந்து வானதனைத் தொட்டதினால்
வலியிழந்து வயது வந்து வானகம் நான் போகையிலே
வழிகாட்டியாகி விடும் வானகத்தே சேர்த்துவிடும்.

பாலரோ பறந்து விட்டார் பாஸ்கி பறக்கவுள்ளான்
பறப்பதுவும் பிறப்பதுவும் பாரினிலே பழகியதாம்
பாலரையும் பாஸ்கியையும் பார் மறந்து போனாலும்
பாவலன் நான் பாடியது பலகாலம் வாழ்ந்திடவும்
கலைமகளின் கவிமகளாய் கதைகளெல்லாம் சொல்லிடவும்
கந்தனருள் வேண்டுகின்றேன்! காலமெல்லாம் காத்திடுவாய்!.

(கனடாவில் நிகழ்ந்த “கவிதா” ஒலிநாடா வெளியீட்டிற்காக)

கண்மணியே கவிதா

கனடாவில் கவிதாவால் கவிமணம் கமழுமெனக்

கனவிலும் கவிபாடக் கருதாத காலத்தில்

புலோலி நகரிலே **பூரண கலசமதில்**

பூத்தாய் புதுமலராய் புவிதனில் புகழ்பரப்ப

என் மகளுக்கென்ன பெயர்? எப்படி நான் வைப்பதென

ஏங்கி நின்ற **பாஸ்கியிவன்** ஏக்கமதைத் தான் புரிந்து

சிந்தனையில் நின்றவென்தன் சிந்தையில் தான் புகுந்து

சிங்கார வேலனிட்ட சிறப்படையும் பெயருனதே.

அப்பா அடிப்பதெல்லாம் ஆசையிலும் அன்பிலென்றும்

அம்மாவைப் பேசினோ அதற்கேன் இப் பேச்சென்றும்

தங்கை பிழைதன்னைத் தன்மீதே தான் தாங்கி

தண்டனை பெறுமுன்தன் தங்கமனம் தானறிவேன்.

கவிதைகளின் சரமான கவிதாவாய் நீயாகி

கலைமகளின் கருணையுடன் கலைபலவும் தான் கற்று
பெருமை எதுவுமின்றிப் பெரியோர் சொல் கேட்டு
பெருவாழ்வு வாழ்ந்திடணும் பெரியவளாய் ஆகிடணும்

மண்ணில் மனிதர்களை மதித்ததனால் - மனம் மகிழ்ந்து
மனோ பெற்ற மாணிக்கம் “மகராசியாய் இருப்பாய்”
என்போரின் வாழ்த்தொலியை எங்களுக்குக் கேட்க வைத்து
எக்கணமும் எப்பொழுதும் என் தங்கை என்கின்ற
உன் தங்கை **கல்யாணி** உயர்வதற்காய் உதவிசெய்து
உயிர்க்குயிராய் உனக்கிருக்கும் உறவிதென உணர வைப்பாய்

ஆகாய வீதிவழி **அப்பப்பா அம்மப்பா**
ஆசிதனையுனக்கு அள்ளி வழங்கி நிற்க
பெரியோர் பல வாழ்த்தும் பேர்த்தி பெருமை கண்டு
பேருவகை கொண்டு “பெரியமகன் மகளே பெருவாழ்வு வாழ்க”
என்றுன்னை வாழ்த்துகின்றாள் என் அன்னை **லக்ஷ்மியும்**
எண்ணும் எழுத்தும் எல்லாம் உனக்களித்து
மடிமீது தாலாட்டி மழலை சொல்லி மனமகிழ்ந்த
மாதர்க்கரசி யெனும் மகிமை பெற்ற மாதரசி
தமிழீழம் தனிலிருந்து தன் மகளின் தலைமகளைத்
தரணிதனில் தன்பெயரில் தலைவியெனத் தகுதி பெற
ஆண்டவன் அருள் வேண்டி அனைத்தும் அடைகவென
ஆசையுடன் அன்புடனும் ஆசிபல கூறுகிறார்.

குடியிருக்கும் கோயிலிலிலே - குலவிளக்காய்
குடிபுகுந்த வீட்டினிலே - குலமகளாய்
தாய்க்குலத்தின் தலைமகளாய் - தமிழ் மகளாய்
தலை நிமிர்ந்து தான் நடந்து
யாரிவளோ? யார் மகளோ?
யார் கொடுத்து வைத்தவரோ?
என்ற பெருமைதனை எமக்களிப்பாய் எம்மகளே
என வேண்டி - என் முருகன் அருள் வேண்டி
வாழியென வாழ்த்துகிறோம்
வாழிய வாழிய நீ! நீடுழி வாழிய நீ!

அப்பா - அம்மா

(கனடாவில் நடந்த “கவிதா”வின் பூப்புனித நீராட்டு விழாவிற்காக)

கண்ணே கல்யாணி

அன்பான மகளே! அறிவான மகளே!
பண்பான மகளே! பலர் வாழ்த்தும் மகளே!

கல்யாணி ராகம்	களிப்பூட்டும் ராகம்
நிழலாக வந்த	நிறைவான ராகம்
அரிதான ராகம்	ஆனந்த ராகம்
சுவை தந்து சமைபோக்கிச்	சுகமாக்கும் ராகம்

பெற்றெடுத்த என் தாயும் பெருமைதரும் உடன்பிறப்பும்
மைத்துனர்கள் மைத்துனிகள் மக்கள் மருமக்கள்
இத்தனை பேர்தனை அழைத்து இத்திருநாள்தனை உனக்காய்
வைத்ததனை மறவாமல் வைத்தவரை - நினைவில் வைப்பாய்

பெற்றாரும் பெரியாரும் உற்றாரும் உறவினரும்
உளம் திறந்து மனம் கலந்து உறவு சொல்லி வாழ்த்திட நீ
முற்பிறப்பில் செய் தவமோ? முதலீடாய் நல்வினையோ?
எத்தகைய பெருமை பெற்றாய் என்னுயிரே! என் மகளே!

ஓலிநாடா வடிவான எந்தன் ஓர் கவிதைச் சரமான
“கவிதா”வோ - கவிஞர்களால் கனடாவில் கவியரங்கில்
பெரியவளாய் ஆகிநின்ற பெரியமகள் திருநாளில்
உன் அக்காள் பெயரினிலே உலகறிய வெளியானாள்

தமிழீழம் தனிலுன்னைத் தாலாட்டி தமிழ் தந்த
அம்மம்மா தான் அளித்த அழியாத கல்வியினால்
திறமான சித்திகளும் திருப்திதரும் தகுதிகளும்
கனடாவில் பெறுவதற்கு கடவுளினை வேண்டிடுவாய்

அப்பாவும் அம்மாவும் ஆசையுள்ள அக்காவும்
அன்பான அறிவான அழகான உன் பேச்சால்
மலைபோல வந்திட்ட மன வேதனைகள் - என்றும்
மறைந்தோட மருந்தாக மகளே - நீ வந்தாய்!

துங்காது நான் ஏதும் துயர் கொண்டு நின்றால்
நிழல்போல் தொடர்ந்து என் நிலைதன்னைக் கண்டு
பாங்காகப் பரிவாக பகடி பல சொல்லி
துயர்தன்னைப் போக்கித் துணையாக நிற்பாள்

அமைதி தனை நாடி அறையுள் இருந்தால்
ஆடாது அசையாது அருகினில் வந்து
ஏனப்பா? என்னப்பா? ஏனிந்தக் கோலம்?
என்றென்னைக் கேட்டு, ஏளனம் செய்வாள்

தாங்காது தாளாது தட்டொன்று தந்தால்
கிள்ளி என்னை நுள்ளித், தள்ளிடுவாள்
நீதிபதி போலிருந்து நியாயங்கள் சொல்லி
நீளாது சண்டைதனை நீக்கியே வைப்பாள்

வாய்திறந்து நாவசைத்து வருகின்ற வார்த்தைகளில்
வற்றாத அன்போடு வருமப்பா ஆயிரமாம் -
ஆசையுடன் அப்பாக்கள் ஆயிரம் ஆகிவந்தும்
அதனோடு கூடிவரும் அளவற்ற அடிபிடிகள்

காலை எழுவுதற்கும் காப்பி குடிப்பதற்கும்
கந்தோர் எனக்கிளம்பக் கதவைத் திறப்பதற்கும்
நாடி உதவி செய்த நற்றுணையாயிருக்கும்
நல்ல மகள் இவளே என்றும் நற்பெயர் பெற்றிடுவாள்

துடிப்பான செயலால் துடுக்கான பேச்சால்
பள்ளியில் கூடப் பையன்கள் பயமாம்
மகனில்லை என்ற மனப்பாரம் தன்னை
மறைந்திடச் செய்து மகிழ்வினைத் தந்தாய்.

வாழ்த்துகிறேன்

கருவாகி உருவாகி கல்யாணியாகிக்
கன்னியாய் ஆனதினால் கவி பாடவைத்த
இளையவள் இனியவள் இறைவனின் பரிசிவள்
இனியிவள் புதியவள் இன்றுபோல் இன்பமாய்
கந்தன் அருளும் கலைமகள் கருணையும்
காலம் முழுவதும் கண்மணி உனக்கு
தரணியில் தகுதிகள் தகமைகள் தந்து
தமிழ் மகளே உனைத் தலைவியாய் ஆக்கும்
எம் வாழ்வில் வந்த இந்தக் கல்யாணி ராகம்
என்றென்றும் கேட்கும் எல்லோரும் வாழ
வாழ்வில் வசந்தங்கள் வற்றாது வீசி
வளமுடனே வாழிய நீ! நீடுழி வாழிய நீ!

அப்பா - அம்மா - அக்கா

மருமகளே! “லக்ஸ்மி”

முத்த மருமகளே முக்கனியே முத்தமிழே
பாஸ்கி மருமகளே **பவானி** பெற்ற இரத்தினமே
 தேட முடியாத தெள்ளமுதாம் எம் **சூகனின்**
 செல்லமகள்! நல்லமகள்! நலம்பல பெற்றமகள்
 குலப்பெருமை கூட்டிடவே குமரியாய் ஆகிவிட்டாள்

சரவணன் சாய்பாபா சகலர் அருளுடனே
 பலம்பெற்ற பார்த்திபனோ பாசம் பரிவுடனே
 கண்ணின் மணி போலக் காலமெல்லாம் காத்துவரக்
 கண்மணியே! உனக்கு கவலையேதுமில்லையடி!

குயில் குரலில் அவன்பாட - சூகன் மகளே நீ ஆட -
 திருமகளோ? கலைமகளோ? அலைமகளோ? மலைமகளோ?
 அழகியிவள் ஆரெனவே அவையிருந்தோர் அவதியுற
 கலைமகளின் கருணைபெற்ற திருமகளின் திருவுருவை
 கவிவடிவில் நான் வடிப்பேன், கந்தன் அருள் புரிவான்

ஊருக்கும் உறவுக்கும் நாட்டுக்கும் நல்லோர்க்கும்
 அள்ளிக் கொடுத்து அரியபணி செய்துவரும்
சூகன் பேர்த்தி சூகன் பேர்த்தி குமரானாள்! குமரானாள்!
அப்பப்பா அப்பம்மா ஆசிகளோ ஆயிரமாம்.

பக்கத்தில் **பாலர்** இல்லை பறந்துவிட்டார் பரத்திடமே
 தன்மடியில் உனைச் சாய்த்துத் தாலாட்டுப் பாடியவர்
 ஆகாய வீதிதனில் ஆசிபல கூறுகிறார்
 அப்பாவோ வைத்தபெயர் **அம்மம்மா** பெற்றபெயர்
 அடையமுடியாத அத்தனையும் தானடைந்த
 அம்மம்மா போல் நீயும் அனைத்தும் அடைந்திடுவாய்

அந்த ஒருகாலம் **அன்பாலயத்தினிலே**
 வெயில் வெளுத்தெறிய வேகமாய் ஓடிவந்து
 கதவைத் திறந்து வைத்துக் கற்பனையில் கண்முட
 உடும்பு பிடிக்க உடல்பிரட்டி உருண்டுவந்து
 மழலைமொழி சொல்லி மருமகளே! மாப்பில் படுத்திடுவாய்

சாம்பிய நாடதற்கு சன்மானம்பெற வரவே
 கரண்டி கத்தரிக்கோல் கயிறும் கலர்நீரும்

பற்பசை பஞ்சுடனே பழந்துணியும் கொண்டுவந்து
சத்திர சிகிச்சையொன்று நிச்சயமாய் செய்வமென
கட்டிலின் மேலேறிக் கழுத்தின் மீதமர்ந்து
பல் டாக்டர் பார்த்திபனும்- பணியாளாய் லக்ஸ்மியும் பற்சிகிச்சை
செய்தததினால் - பல்லிலொரு பழுதுமில்லை.

மகாராஜா மனேச்சரென மாமனிவன் தானிருக்க
தலைநகர் தான்போகத் தரைமாக்கம் இல்லையென
வெளிநாடு தான்திரும்பா வேதனையில் தானிருக்க
வானத்தில் தான்பறக்க வண்டியொன்று கொண்டுவந்து
தோளில் உனைத்தாக்கித் தொட்டணைத்து முத்தமிட
வாயில் விரல்கூப்பிக் கையாட்டிக் கண்சிமிட்டி
வானில் பறந்துசென்ற வான்மதியே வாழிய நீ!

வாழ்த்துகின்றேன்

அன்பு மருமகளே! அருமை மருமகளே!
“வாடி” என அழைத்து வாரி எடுத்துன்னை
உச்சிமுகர்ந்து உள்ளமெல்லாம் அள்ளி அள்ளி
வாழ்த்து வழங்கிடவோ வர முடியவில்லையம்மா!
முருகனருளினால் முயற்சியெல்லாம் முழுமைபெறும்.
கந்தனருளினால் கலையரசி ஆகிடுவாய்
அழகனருளினால் அனைத்துமடைந்து ஆனந்தம் பெற்றிட
அவனருளை வேண்டி ஆசி வழங்குகிறேன்
வாழி மருமகளே! வாழிய வாழிய நீ! நீடுழி வாழிய நீ!

(இலண்டனில் நிகழ்ந்த “லக்ஸ்மி” பூப்புனித நீராட்டு விழாவிற்சாக)

அன்பு மருமகளே.....

காலம் பலகடந்து காத்திருந்த செய்திவந்து
நற்றமிழில் உனைவாழ்த்த நானின்று ஓடிவந்தேன்
ஊரைவிட்டு ஓடி - உயிர்காக்க இங்குவந்த
பாசமுடன் பாரினிலே பழகிவந்த பலரின்று
உறவை மறவாது உனைவாழ்த்தக் கூடியுள்ளார்
நல்ல திருநாளில் நாடி நல்லாசி கூறுதற்காய்

தேடி அனுப்பிவைத்த தெய்வத் திருவருளை
நன்றியுடன் நாம்நினைத்து நாமுன்னை வாழ்த்துகின்றோம்
வாழிய நீ! வாழிய நீ! வளமுடன் வாழிய நீ!
முத்தமிழாய் முக்கனியாய் முல்லைமலர்க் கொடியாய்
பூத்துக்குலுங்கிப் புதுமலராய் புகழடையும் புதுமகளே-உன்
முன்கதையை முகவுரையாய் முதலில் முகர்வதற்காய்
நெஞ்சம் நிறைந்து நிற்கும் நெடுங்கால நினைவுகளை
எண்ணி எழுதவந்தேன் - எம்மவர் அறிவதற்காய்
“தமிழீழ” தாகமொன்று தாரக மந்திரமாய் மக்கள் மனதினிலே
ஊறிஉருவான உன்னத நாட்களிலே உத்தமி நீ உருவெடுத்தாய்
உரிமை இழுந்து உணர்வுகள்தான் மறைந்து ஊமைகளாயிருந்தோர்
வீறுகொண்டு விடுதலைக்காய் வீரம் விதைக்க வந்தார்.

இந்திய அன்னை இந்திரா இணக்கமுடன்
பாரதம் பயிற்சி தர பலரன்று பயின்றுவர
அரசும் சிவிர்த்தெழுந்து அமைதி குலைத்ததம்மா
காரில் உளைஏற்றித் தோளில் படுக்கவைத்து
ஆயிவருமுன்னே அவசிய பொருள் வேண்டி
வேலிஅருகு செல்வோம் வேறென்ன புதினமென்று
சுற்றி வளைப்புகள் சூடுபட்ட செய்திகள்
சுற்றத்தின் வேதனைகள் - சுமந்து
நாளை தெரியாமல் வாழப்பழகிய நலமற்ற நாட்களவை-
உயிர்கையில் பிடித்தபடி உளஅமைதி தேடி உறங்காத நாட்களவை-

நினைவில் நிறைந்தவை

பாரதம் சென்று பார்ப்போம் சிலநாள் - என்று
நிம்மதி தேடி நிகழ்த்திய பயணம் - நீளுதே இன்னும் ...
இந்தியா சென்ற நாள் - இந்திரா இறுதிநாள் ...
சேற்றுப்பட்டிலே சேட்டு வீட்டிலே சென்று குடியேறி
கார்த்திகை முப்பது கண்மணி வயதொன்றாவதை
கலகலப்பாகக் களிப்புடன் கொண்டாட - கதியில்லை என்று
கூவும் நதிக்கரையில் குட்டியுன்னைப் படமெடுத்து
சிறுகேக்கும் வெட்டிச் சிறிசகட்குத் தான்கொடுத்து
சிரித்து விளையாடிச் சிக்கனமாய் இருந்தோம்

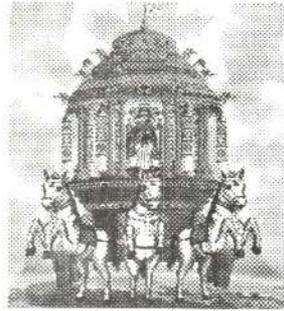
அகிலத்தை விட்டகன்றார் அம்மப்பா என்ற செய்தி
அடுத்தநாள் காலைவந்து அதிரவைத்து விட்டதம்மா ...

ஜானி! ஜானி! என்று சொல்லி ஜகத்தைவிட்டுச் சென்றவரோ
 வளமுள்ள வாழ்வுனக்கு வல்லியானந்தர் வழங்கிடவே
 வணங்கிவிட்டு வருகையிலே வாழ்விழந்து வானகத்தே சென்றுவிட்டார்
 அழகான அடையாறில் அடுக்குமாடி அருகமைந்த
 பாரத் பள்ளிசென்று பாலர் வகுப்பினிலே, பாடம்படித்து வந்தாய்
 கண்ணதாசன் பேரன் கண்ணனுக்கு தானடித்து - கள்ளமாமா
 கந்தோர் செல்லுகையில் கன்னத்தில் முத்தமிட்டாய்
 கந்தோரால் வந்தவுடன் கதவைத் திறந்துவிட்டு
 காட்டு “பகோடா” கள்ளமாமா என்றிடுவாய்
 அம்மாவோ ஆசையிலே அடித்துப் படிப்பித்தால்
 மாட்டேன் நானென்று சொல்லி என்மடியில் தான்விழுவாய்
 ஆசாவின் வீட்டிற்கும் அமுதாவின் வீட்டிற்கும் போய் வரும் - நீ
 பள்ளியிலே ஆசிரியை பட்டுச்சேலை நுனி-பற்றித் திரிந்துவிட்டு
 சிக்கின் ஈரல் வாங்கிவர சிங்காரி எந்தோளில்
 சிங்கம் போலேறி சிமார்ட்டாகத் தானிருந்து
 இன்ப நினைவு தந்த இனியவளே வாழிய! நீ!

நாளும் பொழுதும் நன்மை செய்யும் நல்லன்னை **நந்தினியும்**
 அன்பும் ஆதரவும் அள்ளி அளித்திடும் அப்பா **சிவாஜி** அருகிருக்க
 அப்பம்மா வாழ்த்துகளை அங்கிருந்து அனுப்பி வைக்க
 அம்மம்மா அவர் வளர்த்த அழகிதனை அணைத்து நிற்க
 ஆகாய வீதிவழி அப்பப்பா அம்மப்பா ஆசிதர
 பிரியமுள்ள **பிருந்தாவும்** பின்னவர் **வித்யாவும்** - ஆசையுடன்
 அக்கா அருகினிலே ஆனந்தமாகி நிற்க
 ஜகமதிலே உதித்த ஜாதிக்காயுன்னை **ஜானகி** என அழைத்து
 சிறப்படைய வேண்டுமெனச் சிறுவயதில் வளர்த்தெனக்கு
 கல்வியிலும் கலைகளிலும் கலைமகளாகிவரும் கண்மணியின் -
 உயர்வை உலகத்தார் உரைக்க - உளம் உவகை கொள்ளுதடி
 இனியபல இன்பம் நிறைய வந்து இவ்வுலகில் நிறைகுடமாய்
 குலமகளாய் குலவிளக்காய் தலைமகளாய் தமிழ்மகளாய்
 மங்காப் புகழுடனே மாதர்க்கரசி என மண்ணிலே மாண்புடனே
 வாழ்க மருமகளே! வாழிய வாழிய நீ! நீடுழி வாழிய நீ!

(இலண்டனில் நடந்த ஜானகி பூப்புனித நீராட்டு விழாவிற்காக)

தலைமகளான தமிழ் மகள் வாழ்க!

தரணிதனில் தானுயர்ந்து தலைநிமிர்ந்த தாரகையே
 தமிழுணர்வும் தமிழ்க்கலையும் தமிழ்ச்சுவையும் தழைத்தோங்க
 நித்தியமும் நிந்நினைவால் நிறைவுபெற்று நிற்பவர்கள்
 நின்பெருமை உலகநிய உச்சியிலே நீ உலவ
 கலைவாணி தனைவாழ்த்தக் கனடாவில் விழாவெடுத்து
 கலைமகளைக் கண்மணிபோல் காலமெல்லாம் காத்திடுவார்

கன்னித் தமிழுடனே கலந்திடும் கலைகலாச்சாரமதை
 கற்றோரும் மற்றோரும் கண்டு களித்திடவும்
 பண்பாட்டைப் பண்புகளை பாரிலுள்ள பல்லினமும்
 பாராட்டிப் பயன்பெறவே பாடுபட்ட பைந்தமிழர்
 தமிழ்ப்பற்றுத் துறக்காதோர் - பலமொழிகற்றும் தமிழ்மறவாதோர்
 தரணி தலைவணங்கும் தமிழறிஞரானவரே.

விதியென்றும் வினையென்றும் விலையில்லா வாழ்வைவிட்டு வீடுவிட்டு
 வந்தாலும் விட்டதில்லை தமிழார்வம் -
 தாங்கொணாத் துயரால் தன்மான உணர்வால்
 தரணிபுகழ் தமிழ்வீரம் - தமிழீழம் தனில்தாகம் - என
 எமதுரிமை கோரித் தமதுயிரை நீத்தோர்
 எமதன்னை பெற்ற எமதருமை வீரரன்றோ.

காலைக் கனவினிலே கற்பனையைத் தானெழுப்பி
 காதினிலே கானமிட்டுக் கருக்கொடுத்து உருக்கொடுத்து
 வாய்தனிலே வாசமென்று வல்லமையை வளரவைத்து
 வண்ணக் கவிதையெல்லாம் வரவழைத்த வல்லவளே
 நாடிவந்து ஏடுதந்து நல்ல எழுத்தாணி தந்த
 நாமகளை நற்றமிழை நாமென்றும் வாழ்த்திடுவோம்.

(ஆறாவது உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு மகாநாடு - சிறப்பிதழ்)

வாழ்க! வளர்க!

கருவாகி உருவாகி தமிழோசை இதழாகி
அவதாரம் தானெடுத்து ஆண்டொன்று ஆகிறதாம்
கையாட்டிக் காலாட்டி கண்சிமிட்டி உடல்பிரட்டி
மெல்லத் தவழ்ந்து வந்து தள்ளுவண்டி தானுருட்டி
புன்னகையும் புதுஎழிலும் புத்துக்குலுங்கி நிற்க
கலைமகளின் கருணையொளி களிநடனம் புகிறதாம்

தலைநிமிர்ந்து தமிழ் மணக்கத் தான்நடந்து வருதல்கண்டு
மனம்குளிர்ந்து முகமலர்ந்து உவகைகொண்டு உள்ள்திறந்து
“தமிழ் வாழ இனம் வாழத் தயங்காது தானுழைத்து
புகழ்பெறுவாய் புவிதனிலே புதுமைகள் புகுவதனால்
தமிழ்த்தாயின் தனயனென தரணியிலே தழைத்தோங்க
தருக அருள் எனவேண்டி தமிழ்க்கடவுள் தாள்பணிந்து
கரம் குவித்துக் கவிபாடி “காலமெல்லாம் வாழ்க” என
வண்ணஇதழ் வளர்மதியை வாயார வாழ்த்துகிறேன்.

தமிழோசை இதழை வாழ்த்தி

வாழிய! வாழிய!

இருளகற்றி இனிமைதந்து இதயமெல்லாம் இன்பமுற
பாரெல்லாம் பசுமைபெற பாஸ்கரனைப்போல் எமக்கு
வெள்ளியன்று துள்ளிவந்து வேதனைகள் தான்மறக்க
தெள்ளுதமிழ் தேன்கலந்து தெருவெல்லாம் தெரிவிக்கும்
சூடான செய்திகளை சூரியனில் பார்ப்பதற்கு
பாலகரும் பாட்டாவும் பாய்ந்து பதறிவந்து
வாசலிலே வந்துநின்று வந்திருக்கா வாரமலர்?
என்றெம்மைக் கேட்கவைக்கும் எம்மினிய சூரியனே!

அறிவுப் பசியகற்றும் ஆகாரமாக நின்று
அனுபவங்கள் அன்புநெறி அறிவுதரும் ஆக்கங்கள்
சுவையுள்ள கவிதை கட்டுரைகள் கவிதைகளும்
சுடச்சுட தந்தெமக்கு சுகம்தரும் சூரியனே!

எம்மவர்கள் வேதனைகள் எம்மினத்தின் சோதனைகள்
எழுத்தில் வடித்தெடுத்து எம்மனதில்தான் பதித்து

சத்தியத்தின் நித்தியமும் சமதர்மம் சகலருக்கும்
சரிபிழைகள் தான்விளக்கும் சட்டம் சரித்திரங்கள்

பத்திரிகைத் தர்மமுடன் பார்புகழ்ப் பலம்பெற்று
உள்ளமெல்லாம் உணர்வலைகள் உருவாக உறவான
நம்மினத்தின் நல்லொளியே நம்மினிய சூரியனே!
நன்றிசொல்ல நாவசைத்து நாமுன்னை வாழ்த்துகின்றோம்
ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆலமரம் போல்வளர்ந்து
அளவற்ற அழகான அறிவான இதழ்களுடன்
நல்வாழ்வு வாழ்க! நீடுழி வாழி! என
நன்றியுடன் நாமுன்னை நாளெல்லாம் வாழ்த்துகின்றோம்!

(சூரியன் பத்திரிகையை வாழ்த்தி)

மகளே கவிதா!

வண்ணமலர்க் கொடியே - கவிதா
முல்லை மலர்ச் சரமே
மெல்லப் பதினாறாய் வளர்ந்தே
உள்ளம் குளிர வைத்தாய்

தேன் சொட்டும் தெள்ளமுதாய் -
தெளிக்கும் தேறுதல் தென்றல் வந்து
ஆறுதல் தந்து தந்து எமையும் ஆனந்தமாக்குதடி
நல்லமுடிவு வர அதில் நானும் மகிழ்வுபெற
நாளும் பொழுதும் உன்னை வருத்திப் பாடம் படித்திடுவாய்
கோபமுடன் எழுந்தே உன்னைக் கொட்டிட ஓடிவந்தால்
ஏதும் பதட்டமின்றி என்னைப் பார்த்தே பணிய வைப்பாய்
- வண்ணமலர்க் கொடியே

தங்கை தனக்காக என்றும் தாலாட்டுப் பாடியதால்
இன்று இணைந்திருந்தே இதயத்தில் இனிமை கொட்டுகிறாய்
நல்ல உறவுகளும் நண்பிகள் நல்மனதும்
உள்ளம் நிறைந்து வந்து உன்னையும் வாழ்த்துதடி
பாசம் பரிவுடனே பழகிய பச்சைப் பசும்கிளியே
வாழ்த்துகள் வாரிவரும் வசந்தம் வாழ்வில் வளருமடி
- வண்ணமலர்க் கொடியே.....

பாதை தெரிகிறது உன்னுள்ளே பக்தி வளர்கிறது
ஆரும் அறியாமல் அவனருள் அன்பாய் அணைக்கிறது
சிந்தை தெளியவைத்து உன்முந்தை வினையகற்றி
எந்தை நடத்துகின்ற ஒரு விந்தை புரிகின்றதா?
தந்தை எனவாகி நான் தந்திடும் அன்பறிவால்
மண்ணில் பல மாண்பும் மகளே! உன்னில் மலருமடி
- வண்ணமலர்க் கொடியே....

கவிதாவின் 16 வது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்தில்
திரு கோணேஸ் இசை அமைக்க திருமதி சித்திரா பீலிக்ஸ் பாடியது

“ஹாட்லி” யின் கதாநாயகனுக்கு...

காவியமாய் ஆகிய எம் ஹாட்லியின் கதையினிலே
நாயகனாய் வந்து நாடறிய வாழ்ந்தவனாம்
காக்கிநிறத் தொப்பி கையினிலே தான்பிரம்பு
கோட்டும் அணிந்து கோபுரம்போல் கோலமுடன்
பூரணசந்திரன்போல் புத்தொளியாய் புன்னகையாய் **பூரணம்பிள்ளை** வர
துள்ளித்திரிந்தவர்கள் தொடைநடுங்கி துடிப்படங்க
ஊசி விழும் ஓசை (pin drop silence) ஊரெங்கும் கேட்டிடுமாம்

பள்ளிபடிக்க வந்த பாலர் பலரினது
பெயரும் - பெற்றோரும் - ஊரும் - உறவுகளும்
நெஞ்சில் பதியவைத்து நெடுநாள் நினைவில் வைத்து
என்றும் நினைவு கொள்வார் எதுவும் மறந்ததில்லை
வாரம் ஒருமுறை எமக்கு வகுப்பெடுக்க வந்தவரோ
ஆங்கிலத்தின் அருமையினை அழகான உச்சரிப்பை அறிய
“**வாட்டர்**” எனச்சொல்லாது “**வோட்டர்**” எனச் சொல்லுகிறோம்

சட்டம் ஒழுங்குகளால் திட்டம் வகுத்துவைத்து
பட்டம் பதவி பெற பயனுள்ள பணிவுள்ள பண்பாளர் பலரை
உலகில் உருவாக்கி உயர்வு பெறவே உழைத்த
பெயரில் பெருவாழ்வில் புகழில் புதுமைகளில் பூரணனாய்
அறிவில் அனுபவத்தில் அழியா அபிமான அன்புருவாய்
திகழும் திருநிறையே - தியாகத் திருவுருவே
தொண்ணூறைத் தொட்டாலும் தொலைவினிலே வாழ்ந்தாலும் ..

பூரண ஆயுளுடன் புவிதனிலே - புகழுடனே பூரணமாய்
வாழ்கவென வாழ்த்துகிறோம்! வாழிய! வாழியவே!

Happy Ninetieth Birthday!

(ஹாட்லி இராப்போசனம் 99ல் வாசிக்கப்பட்டது)

வெற்றித் திருமகனின் வெள்ளிவிழா

வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடும் வெற்றித் திருமகனே
வெளித்தோற்றம் கண்டதனால் வெறும்வார்த்தை கொட்டவில்லை
வெற்றிபல பெற்றின்று வேலவனைப் போல்நிற்கும்
வெண்ணிலவைத் தண்மதியை வெகுகாலமாய் அறிவேன்

தமிழர் தலைவிதியும் தமிழீழத் தனியழகும்
தடம்பிரளு முன்பிருந்து தழைத்துவளர்ந்த இசை
தரணியினில் பரவிடவே தம்பிஅண்ணன் தானிணைந்து
தமிழிசை வளர்த்தகதை தமிழினம் தானறியும்

கனடாவின் வானொலியில் “ராகப்பிரவாக” மென
காற்றினிலே தான்கலந்து காதினிலே தானினிக்கும்
கலைமகளை ஈன்றெடுத்து ஈழத்து வானொலியில்
கண்மணிபோல் காத்துவந்த கலைஞனுக்கு நன்றிசொல்வோம்

இலைமறை காயான ஈழவரை இழுத்துவந்து
இனியஇசை அமைத்து இல்லமெங்கும் இன்பமுடன்
இசைகேட்டு இன்புறவே இருக்கும் கசட்டுகளால்
இனியும் இசைவளரும் இனியதமிழ் வளரும்

கோயில்களில் கோபுரத்தில் கோடிமக்கள் கூடிநின்று
கோணைஸ் இசையமைப்பில் கோடியின்பம் கண்டவர்கள்
கோமகனின் கோலமதில் நாமகளும் கூடிநின்று
கோடி இதயங்கள் கூடிக்களிக்க வைத்தாள்

மெல்லிசையின் மன்னவனின் மேற்கினிலே வாழ்பவனின்
மெட்டுப்பல கொண்ட மெல்லிசைத் தென்றலுடன்

மென்மையுடன் எம்தமிழில் மென்மேலும் பாடல்வர்
மெல்லத் தமிழிசை மேற்கில் வளர்ந்து
மேதினி மீதினில் மேன்மை அடையும்

(இசைக் கலைஞர் திரு கோணேஸ் அவர்களை வாழ்த்தி)

திருமண வாழ்த்து

வாழ்க வாழ்கவென வந்திருக்கும் நாங்களெல்லாம்
வாரி அறுகரிசியிட்டு வாயார வாழ்த்துகிறோம்
வாழ அடியெடுக்கும் வண்ணப் பறவைகளே
வசந்தம் நிறைந்த வருங்காலம் வருமுமக்கே!

இன்று இணைந்திருக்கும் இனியதோர் சோடியிது
இனிமேல் எந்நாளும்என்றும் எதிலுமொன்றாய்
இல்லற இன்பத்தை இடையின்றித் தான் கவைத்து
இதயம் கலந்தே இவ்வுலகில் இணைந்திருப்பீர்!

மோகனின் மோகனத்தில் மோகம் விளைந்தே
மோகினி விஜயின் விழி விதைத்த விளையாட்டு
மோக வடிவம் - மோகனப் புன்னகையுடன்
மொட்டொன்று தான் மலர்ந்து மொத்தப் பரிசாகிவிடும்

சொர்க்கத்தில் நிச்சயித்து சோடியனுப்பி வைக்க
சோதிடம் பார்த்துவிட்டு சோடி இணைகிறதாம்
சோதனைகள் வேதனைகள் சொல்ல வொண்ணாச் சோகமென்றும்
சோரவைக்க முடியாத சொக்க வைக்கும் சோடியிதாம்!

தாலிப் பாலங்கள் தகராது என்றுமென்ற
தமிழர் தனித்தன்மை தரணிமீது தானறிய

தங்கச் சிலைகளென தம்பி தங்கை பெற்றெடுத்து
தலைநிமிர்ந்து தமிழரென தமிழ் வளர்த்து வாழ்ந்திடுவீர்!

வாழ்க மணமக்கள்! வளர்க அவர்தம் பெருமை!

இன்பம் பலதந்த இனிய எம் ஸ்கந்தா - 1969

ஏ.எல் (A/L) படித்தவர்கள் எல்லோரும் எடுபட்டார் பல்கலைக்கழகமெனப் பலபேரும் சொல்லியதால் ஆசை விதைவிதைத்து பெற்றோர் அனுமதியில் பெட்டி படுக்கையுடன் பெரும்பள்ளி நாடிவந்தேன்

“சோ” வென்று வீசும் சோளகக் காற்றொலியில்
வானுயர வளர்ந்துநின்ற “பாம்” மரங்கள் பலநடுவே
ஆலயம்போல் அகர்ந்துயர்ந்த அழகான மண்டபத்தில்
அடக்கம் அமைதியுடன் அமர்ந்திருந்த அதிபரவர்
சுந்தரவதனமுள்ள சுத்தமனதுள்ள சுப்பிரமணியனையும்
நிர்வாகம் நிதிக்கணக்கு நீண்டுவளர் தாடியுள்ள
கந்தையா கிளாக்கருடன் கடமைபுரி திரவியமும்
அன்பான ஆசிரியர் ஆசிரியை அனைவரையும்
பண்பான பாசமுள்ள பழகநல்ல நண்பரையும்
கண்முன்னே கொண்டுவந்து கவிதையிதை வரைந்தேன்

பந்தடிக்கும் பரந்தவெளி பசுமையுடன் பரவிநிற்க
வரிவரியாய் வகுப்பறைகள் வனப்புள்ள வாசல்களால்
மாலையிலே பள்ளிவிட மாணை மயில்களைப்போல்
துள்ளிக்குதித்து துடுக்காய் நடந்துவரும்
பள்ளிப்பருவ மங்கை பலரையங்கு பார்த்திடலாம்

காலைதொட்டு கடமைசெய்து கல்விஈந்த நல்லவரும்
மாலை விளையாட்டில் மயங்கி மனது வைத்து
ஓடிவிளையாடும் ஓப்பற்ற வீரர்களும்
பாரில் பதவிபெற்று பலபேர் அறிந்தவர்கள்
தேடிக்கொடுத்த புகழ் தேசமெங்கும் தெரிந்தபள்ளி
காரியம் கடமை செய்வான் காரியதரிசியென
மாணவ மாணவிகள் மனமாரத் தெரிந்ததனால்

தமிழீழப் பள்ளிகளை தானழைத்தேன் பங்குகொள்ள வண்ணவண்ண சேலைகளும் வனப்புமிகு கோட்கூட்டும் சிற்றுரைகள் சிரிப்பொலிகள் சிங்காரமாய் நிகழ்த்தி இரவுணவின் இனிமைதனை இன்பமுடன் தான்ரசித்த இன்பத்திருநாளை இனியெங்குதான் காண்போம்? பந்தடித்தல் பந்தயங்கள் படிப்புப் போட்டிகளில் விருதுபல பெற்ற வீரர்களைத்தந்த பள்ளி “சுப்பர் கிறேட்” ஆகியன்று சுயமாய் உயர்ந்ததுவாம்

அதிகாலை வேளையிலே அனைவரும் உறங்கையிலே சினிமா சின்னமேளம் சிறப்பெல்லாம் பார்த்துவிட்டு விடுதி திரும்பிவரும் வீரர் எமக்குணவு மாங்காயும் தேங்காயும் வழியில் நிற்கும் வாழையுமாம் இளைய பருவமதில் இனியசுவை தந்த கந்தரோடைக் கள்ளினையோ கனவிலும் மறவாத வாழ்வில் வசந்தமொன்று தந்தென்னை வரவேற்று சுன்னாக நகரினிலே சுகமான வாழ்வு தந்த இன்பமுள்ள ஸ்கந்தாவை இதயத்தால் வாழ்த்துகிறேன் வாழியநீ! வாழிய நீ! நீடுழி வாழிய நீ!!!

திருமண வாழ்த்து

மேதினியிலே பிறந்து மேற்குலகிலே புகுந்து மேடைதனில் மலர்ந்து மேன்மை பெறும் சோடியரே! வாழ அடியெடுக்கும் வண்ணப் பறவைகளே வாய் நிறைய வாழ்த்துதற்கு வந்திருக்கும் வல்லவரே செல்வன் பெருமைகளும் செல்வி நினைவுகளும் சொல்லில் கவி வடித்துச் சொல்லிடவே இங்கு வந்தேன்.

தமிழீழம் தனில் பிறந்து தலைவிதிப்படி பறந்து ஊரைவிட்டு உறவைவிட்டு உயிரை மட்டும் உடனெடுத்து நாடிவந்த நாட்டினிலே நல்லபடி வாழ்வதற்காய் பள்ளியிலே புள்ளி பெறத் துள்ளியென்றோ ஓடுகையில் புள்ளிமயில்மீது வந்து வள்ளியினைக் கண்டவன் போல் கண்டுகொண்டான் கொண்டுவிட்டான் கைபிடிக்க காத்திருந்தான்

அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கென்று
அறிஞரது மொழியேற்ற அன்பான குடும்பமதில்
பெற்றார் சொற்கேட்டு பெரியோரைத்தான் மதித்து
நல்ல பெயரெடுத்த நம் செல்வன் -

ஊரில் நடந்தெனக்கு உறவு தந்த திருமணத்தில்
தோழி எனவாகித் தோள் கொடுத்த நல்லவளாம்
கவிதை வெளியீடு கவிதா தினமெதிலும் கடுகளவும் களையாது
ஓடி உதவி செய்து ஓயாது ஓர் கொடிபோல்
நாடி நலம் புரிந்த நல்லதொரு நங்கையிவள்
தாய் சொல்லைத் தட்டாத தலை நிமிராத் தங்கை மனம்
யார் கொள்ளை கொண்டாரோ? யாரவரோ என்றிருக்க?

சோடிப் பொருத்தமும் சோதிடமும் தான் பொருந்த
முன்பே முடிவு செய்து முடிந்துவிட்ட காரியம்போல்
சொர்க்கத்தில் நிச்சயித்த சோடியது என்பதுபோல்
கன்னி மனம் கலந்து கௌரி மனம் நிறைந்த
மோகன் இந்த மோகினியின் பாகமெனவானான்

இன்னாளாம் பொன்னாளில் இனிய உறவு கொண்டு
இதயம் கலந்து நிற்கும் இனிய இளம் சோடியரே
ஆல்போல் தளைத்திடும் நீர் அறுகுபோல் வேளுன்றி
ஆயிரம் காலம் அழியாப் பயிராகிடுவீர்
தாலிப் பாலமென்றும் தகராதிருக்குமென்ற
தமிழர் தனிப் பெருமை தரணியறிய வைப்பீர்!

இனிய நினைவுடனும் இளமை நிழலுடனும்
இன்றுபோல் என்றும் இன்புற்றிருக்க வென்றும்
வாழ்வில் வசந்தமின்று வந்திங்கு வீசுதல்போல்
வற்றாது வீசி வாழ்த்தொலிகள் கேட்கவென்றும்
அறுகரிசி தனையள்ளி அன்போடு வாழ்த்திடுவோம்
அருமைகளும் பெருமைகளும் அடைகவென வாழ்த்திடுவோம்
எந்நாளும் இந்நாள்போல் என்றும் வளர்கவென
எம் சார்பில் வாழ்த்துகிறேன் வாழிய! வாழிய நீர்!

காலமெல்லாம் பாடிடுவேன்

முத்து விநாயகனை முதலில் வணங்கிவிட்டு
முருகன் திருவடியை முத்தமிட்டுப் பாடுகிறேன்
கந்தன் பெயர் சொல்லி காலமெல்லாம் பாடிவந்தால்
கவலையில்லை கஷ்டமில்லை காப்பாற்ற அவனிருப்பான்
அவனருமை உணராமல் அவனினிமை தெரியாமல்
அரைவயது போச்சதடா ஆனாலும் பிந்தவில்லை
இன்று நான் கண்ட இனிய அவன் உணர்வை
இவ்வுலகம்தான் உணர்ந்து இன்பமுற வேண்டுமென்று
இன்னும் எழுதிடுவேன் இந்த உயிர் போகுமட்டும்

இந்த உடலும் இவன் கொடுத்த இவ்வுயிரும்
என்தனுக்கு சொந்தமில்லை எல்லாம் அவனுடமை
இந்த உடமைகளும் இன்றுஉள்ள பெருமைகளும்
என்றும் நிலைப்பதில்லை எல்லாம் மறைந்துவிடும்
நின்று நிலைப்பதெல்லாம் கந்தன் திருவருளே!

அருள் முகம்

இனியவன் இனியவன் இறைவனின் இளையவன்
புதியவன் புதியவன் புதுமைகள் புரிபவன்
குருபவன் குருபவன் குருவுக்குக் குரு அவன்
அழகினன் அழகினன் அழகன் என்றறிபவன்!

இனிமைகள் தருபவன் இளமையில் இருப்பவன்
பணிபல புரிந்தவன் பக்தர்கட் கருள்பவன்
மலைகளில் வதிபவன் மயில்தனில் வருபவன்
வேலினைக் கொண்டதால் வேலவன் ஆனவன்!

காலங்கள் மாறலாம் காட்சிகள் மாறலாம்
கோலமும் மாறலாம் கொள்கைகள் மாறலாம்
கோள்களும் மாறியே தூள்களும் ஆகலாம்
ஆனாலும் மாறாது அழகன் அருள்முகம்!

(கனடிய பத்திரிகையில் வெளியானது)

அமைதி அடைய

இங்குகொண்டு வந்ததென்ன? அங்குகொண்டு செல்வதென்ன?
நிச்சயமாய் இவ்வுலகில் நிரந்தரமாய் வாழ்வதுபோல்
எண்ணமொன்று தான்வளர்ந்து எத்தனையோ சேர்த்துவைத்து
நாளாக்கு நடக்குமென நம்பிநம்பித் திட்டமிட்டு
நடக்கவில்லை என்றுவர நாமெல்லாம் கலங்குகிறோம்

நிச்சயம் நடக்குமொன்றை நினைப்பதில்லை எம்மனதில்
நிலையில்லா வாழ்விதெனும் நினைவு நிறைந்துவிட்டால்
“காதற்ற ஊசியும் வாராது காணுன் கடைவழிக்கே” என்று
பட்டினத்தார் பாடியதை பலரெண்ணிப் பார்த்துவிட்டால்

நீங்கிவிடும் எம்மனதில் நிறைந்திருக்கும் ஆசையெல்லாம்
கோபம் கொடிய குணம் கொல்லாமல் கொல்லுகிற
பாவ நினைவுகளும் பறந்துவிடும் எம்மைவிட்டு
தேடும்அமைதி எம்மைத் தேடிவரும் தெளிவுதரும்
துறவு கொள்ளத் தேவையில்லை தூய்மை துணிவுவரும்
தன்கடமைதான் செய்தே தான்வாழப் பழகிவிடின்
தரணியில் தானமைதி தானாக வந்துவிடும்

சாயி பாபா

மலையும் மரமும் மறைத்திடும் மண்ணை
மனிதனைக் கவரும் மாநகராக்கி
தம்மடியார்கள் தங்கிடத்தான் மடம்
வானுயர் மாடிகள் வசதிகளோடு

வண்ணமலர் தரும் வளமிகு சோலை
வனப்புமிகு பொருள் வாங்கிடக் கடைகள்
சாயடியார்களின் சமையலையுண்டு
சாந்திபெற ஒரு “பிரசாந்தி” நிலையம்

காவியுடையுடன் கைகளையாட்டி
கண்ணன் நடையதைக் கண்களால் காண
வெள்ளைநிற மணல் வெளியிலிருந்தே

வேய்குழல் மன்னனை வேண்டிடுவாரே
காகிதம் தன்னில் தன்கவ்டம் எழுதி
கைகளை நீட்டி அவர் கால்களைத் தொட்டு
பாடுமவருடன் பண்ணிசை பாடி
பக்திப் பரவசமாகிடும் பக்தர்

வறுமையில் வாடி வசதிகளற்றோர்
வல்லவராக வளர்ந்திட அங்கு
பல்கலைக்கழகம் பலபல கட்டி
பச்சிளம் பாலகர் படித்திடக் காண்பீர்
அருகினில் நதியும் அதன் கரைதனிலே
அவன் விளையாடிய அப்புளி மரமும்
திருவிளையாடல்கள் திருத்திட நம்மை
திருவருள் பெற்றால் தீருமே துன்பம்

எப்பவோ முடிந்த காரியம்

ஞாலம் புகழும் ஞானியாய் வாழ்ந்தார்
யோகர் அவரை யோகசுவாமி என்றழைத்தார்
சோகம் மறைந்திடவே சொல்லுமொரு மந்திரமாய்
சோதனை நேரமதில் சொல்லிடுவீர் அவர் சொற்களையே

இருப்பதெல்லாம் என்றும் நிலைக்குமென்று நினைப்பதுவும்
நினைப்பதெல்லாம் நினைத்தபடி கிடைக்குமென்று எண்ணுவதும்
இருப்பதுவோ இல்லாமல் நினைப்பதுவோ கிடையாமல் போனதினால்
நம்பிக்கை இல்லையென்று நாத்திகம் பேசிடுவார்

நல்ல குருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல கொல்லவல்ல
நமக்கு நடப்பதெல்லாம் நன்மைக்கே என்று எண்ணி
சோகங்கள் வந்தால் சோர்வடைந்து போகாமல்
கஷ்டங்கள் வந்தால் கலக்கம் அடையாமல்
அப்பன் அவன்மீது அச்சமையை இறக்கி
சுமைதாங்கி அவனாகச் சுகமாவோம் சுமையின்றி

யோசித்துப் பார்த்திடுவீர் யோகர் அன்று சொல்லியதை
எம்மிலே ஒன்றுமில்லை எப்பவோ முடிந்ததென்றார்

அவ்வெழுத்தில் உள்ளபடி அன்றாடம் நடக்கிறதாம்
கருமங்கள் ஆற்றுதல் உன் கடமை என்றிடுவாய்
முடிவு உன்கையிலில்லை முருகனிடம் விட்டுவிடு.

யோகர் சுவாமிகள் நினைவில்

கலைவாணி கண் திறந்தாள்

ஆயிரமாய் ஆசைகளை அடிமனதில் தான்வளர்த்து
அமைதி அழிந்து அலைந்து திரிந்தவனை
கோடிதேடிக் கோபுரத்தில் கொலுவிருக்க வந்தவனை கோடியொன்றில்
கொண்டுவிந்து கோலமிது கொடுத்து

காசுதனில் ஆசையற்று கவிதைகளில் ஆசைவைக்க
காதினிலே கானமொன்று காற்றோடு கலந்துவர
கண்ணசைத்துக் காட்டி எந்தன் கையை அசைக்கவைத்து
கவிதை தரும் கலைமகளே காலமெல்லாம் கைகொடம்மா

கோடிபணம் தேவையில்லை கோட்டைகட்ட ஆசையில்லை
கொடிய மனமிதனை கொழுவி இழுத்துவரும்
கோலமுந்தன் கோலமம்மா! கோடியின்பம் தருகுதம்மா!
பாவிமனம் பழுப்பதற்கு பலகாலம் செல்லுமென்று
நாடிவந்தேன் நாமகளே! நல்லருளைத் தந்திடம்மா!

உள்ளமதில் ஊற்றெடுத்து உன்னொளியால் உருவாகி
பாய்ந்தோடும் வெள்ளம்போல் பாரெல்லாம் பயனடைய
நாளெல்லாம் நான் பாட நம்பியுள்ளேன் நானுன்னை
நாபிரண்டு நடைதளர்ந்து நலமிழுக்கு முன்பு
மைத்தடியின் மகிமையினால் மனவமைதி தான்தருவாய்

கந்தன் கருணை

“சின்னஞ் சிறு கிளியே கண்ணம்மா” மெட்டு

அன்பு முருகனவன் - எனக்காய்
ஆன முருகனவன்
அம்மையும் அப்பனுமாய் - அருள்மழை
அள்ளிப் பொழிந்தெனக்கு
ஆனந்தம் பொங்கவைத்த அற்புதத்தை
ஆருக்குச் சொல்லிடுவேன்

நல்அன்னை வயிற்றினிலே - என்னையுருவாக்கி
தந்தை தருமறிவால்
தரணிதனில் உயர்த்தி
நல்ல வழிகாட்டி - என்னை
நாளும் திருத்தி வைத்து
கல்வி பல கலைகள்
கற்றிட வைத்துயர்த்தி
பண்புடன் பாரினிலே - பலர்க்கு
பயன்தர வாழ வைத்தான்

தன்னை மறவாத நினைவை உயிரில் கலக்க வைத்து
தன்னை நினையாத பொழுதை உள்ளத்திலே அகற்றி
நன்றி மறவாத நாயாய் நாளும் பொழுதும் - தன்னை
நான் மறவாதிருக்கும் - நல்ல மனம் தந்தவனாம்

மெய்ஞ்ஞான அறிவு தந்தே - மெல்ல மெல்ல
மேன்மை பெற வைத்தாய்
அஞ்ஞானம் அகல வைக்க - உன் அருளை
அள்ளி அள்ளித் தந்தாய்
என் தாய் தந்தையைப்போல் - என் மனதில்
என்றும் இருப்பவனே - உன்னால்
உயிர் வாழும் உன்னாடிமை ஆகிவிட்டேன்

வாராவாரம் வெள்ளிக்கிழமை யன்று - வேலவனே உன்னை வந்து
சந்திதியில் சந்தியென்று சாது சொல்லிப் போனதனால்
ஓடிவந்து நாடிவந்து உன்னைக் கண்டுபோன என்னை
ஊரைவிட்டு ஓடவைத்து - நாடியிங்கு ஓடிவந்து
கலியுகத்தின் கரும்குளிரில் - கனடா கந்தசாமியெனக்
கருணை செய்யும் கதையினை நான்
காலமெல்லாம் கவிதைகளில் பாடிப் பரப்பிடுவேன்

(கனடாக் கந்தன் ஆலயத்தில் பொன் சுந்தரலிங்கத்தால் பாடப்பட்டது)

காப்பவன் கண்ணன்

கார்மேக வண்ணன் கண்ணனுக்கு கோவிலொன்று கனடாவில் அமைக்கக் கலைவிழா இன்றெடுக்கும் அன்பர்களின் ஆவலினால் அமையவுள்ள ஆலயமோ அவனியிலே அவனருளால் அழியாப் புகழடையும்

பாரதப் போரினிலே பார்த்தனுக்குப் பரந்தாமன் பகர்ந்தது பாரெல்லாம் “பகவத்கீதை” யென மாயை அறுக்கும் மருந்தாக மாந்தருக்கு மயக்கம் தெளியவைக்கும் மாதவனின் மந்திரமாம்

தர்மம் அழிதல்கண்டு தசாவதாரம் தானெடுத்து தரணி அழியாமல் தடுத்தெம்மைக் காத்தவனோ அகிலத்தில் அஞ்ஞானம் அநியாயம் அழிந்திடவே அப்பப்போ அவதரித்து அருள்புரியும் ஆண்டவனாம்

ஆகாயம் அலைகடல் அண்டம் அனைத்தினிலும் அவனே கலந்து அணுவுள் அணுவாகி நீக்கமற நிறைந்து நித்தியமாய் நிற்பதனால் நீலநிற நிழலெங்கும் நிரந்தரமாய் நிலைக்கிறதாம் ஆண்டாளும் ஆழ்வாரும் அன்புவைத்து அருள்பெற்ற ஆலிலையில் பள்ளிகொண்ட ஆயர்பாடி தனில்வளர்ந்த கோகுலத்தைக் கோபியரைக் கோபாலன் லீலைகளை கோடிகதைகள் சொல்லும் கோவில்கள் தானுமுண்டு

வெள்ளைநிற மணலில் வெட்டை வெளிதனிலே வேய்குழல் மன்னனுக்கு வல்லிபுரக் கோவில்கட்டி சீறியெழுந்த கடல் சினந்தணிய வைக்கவந்து சிறுகுழந்தை வடிவெடுத்த மாயவனை மனதிலெண்ணி நாமமும் பூசி நன்றியுடன் நாம்வணங்கி

நந்தகோபாலன் அன்று நடத்திய நாடகத்தை திருவிழாவாக்கித் தீர்த்தக்கரை கொண்டு சென்று திருமாவின் திருநாமம் தெருவெல்லாம் ஓதிடுவோம் காப்பவன் கண்ணனையே கதியென்று நம்பிவிட்டால் கவலையின்றிக் கஷ்டமின்றிக் காலமெல்லாம் வாழ்ந்திடலாம்.

நெஞ்சம் நிறைந்தவர்

நாளும் பொழுதும் என்னுள் ஒரு நன்றியுணர்வுற்று
காலை புலருமுன்பும் - கண்கள் மூடுமுன்பும்-அவர்
கருணைதனை நினைத்து கசிந்துருவாகுதம்மா
நம்மை-மண்ணில் மலரவைத்து - நாம்வாழும் தினம்குறித்து
என்ன அதிசயமாய் படைத்து எத்தனை செய்துவைத்தார்.

அண்டவெளிதனிலே அகிலம் அசையவைத்து
கோடு தவறாது கோடி-கோள்கள் ஓடிவர
இருளும் ஒளியும்வர இரவும் பகலுமென்று
பருவகாலம் படைத்துவிட பனியும் மழையும் வந்து
மலையில் நதியாகி தரையில் விளையாடி கடலில் கலந்தோட

மரமும் செடியும்வந்து மலரும் மணமும்தந்து
ஆணும் பெண்ணுமென அங்கஅழகு வைத்து
பாசம் பற்றுடனே காதல் உருவாகி
உயிர்கள் உடலெடுக்க உடலுறவை உருவாக்கி
கூடும் உறவுபல குடும்பமென ஆகி

பயிர்கள் பலவாக்கி பசியை இலதாக்கி
ஒலியும் ஒளியும்தந்து அதை உணரப் புலனும்தந்து
நிதியும் நிலமும் தந்து நிறைவை நிலவவைக்க
ஆசை அதிகம் கொண்ட ஆணவப்பற்று கொண்ட
மதி-இல்-மனிதர்களே-நிம்மதி-இல்லை என்பர்

காட்டு மிருகஇனம் வீட்டு மிருகஇனம்
நீரில் வளர்வனவும் நீலவானில் பறப்பனவும்
ஊரும் உயிரினமும் உலகாளும் உயரினமும்
உருவாக்கி உறவாக்கி உயிர்வாழ உணவாக்கி
பாரில் உயிரினங்கள் பசிதீர்ந்து - பாசமுடன் பழகவைத்தார்

மண்ணைப்படைத்து விண்ணைப்படைத்து மலையைப்படைத்து
கடலைப்படைத்து காற்றைப்படைத்து காட்டைப்படைத்து
உயிரைப்படைத்து உடலைக்கொடுத்து உருவம்கொடுத்து
உணர்வைக்கொடுத்து உறவைக்கொடுத்து - அதனுள்
உந்துசத்தியாய் உடலில் உயிரில் உணர்வில் உறைந்தார்

இயற்கையுடன் இயக்கமது இணைந்தியங்கி ஈவதனால்
இவ்வுலக மேடைதனில் “இல்லையென்று சொல்ல இல்லை”
ஆனந்தமாய் வாழ அவனமைத்த அன்பான அரியதொரு மேடையிது
இன்னுமின்னும் வேண்டி இயற்கைகளை அழிக்க
உலகின் உணர்வும் உறவுகளும் இனியழியும்

அற்புத வாழ்வை அளித்தவன் அன்பை
நாளும் பொழுதும் நன்றி சொல்லி நினைவு கொள்வோம்
எண்ணிலா கலங்கள் எத்தனை தொழில்கள் எம்முடல்தன்னில்
உட்புகும் மூச்சோ உயிரினை இயக்கி உருவதுமாறி வெளிவரும் அற்புத
இயக்கம் அது ஒரு புதுமை
இடையினில் நிற்பின் இறப்பது என்போம்
ஐம்புலன் மூலம் அறிந்திடும் அன்பை - அழகை
உணர்ந்திட உள்ளே உள்ளதே உள்ளம்

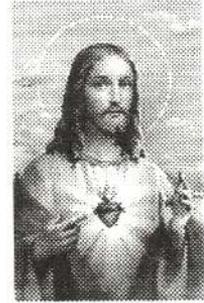
“கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்”
என்பதின் உண்மையை எவர் அறிவாரோ?
இயக்கம் தொடங்குமுன்பும் இயங்கி முடிந்தபின்பும்
இதையார் நடத்துவது? இது ஏன் நடக்கிறது - எனஅறிய
ஆசைகொண்டு ஆராயின் - அறியமுடிவதில்லை
அறியின் அதுவுமில்லை - ஆட்டம் தொடங்கி வைத்தான்
ஆனந்தமாய் ஆடி ஆட்டம் - முடித்துவைப்போம்

தண்ணீரில் உள்ள மீன் தாகம் என்கிறதாம்
சத்தியமாய் நித்தியமாய் இதயத்துள் இருப்பவரை
நம்மைப்படைத்து நம்முள் கலந்திருக்கும் நல்லவரை
தேடுகிறோம் ஓடுகிறோம் தேசமெங்கும் திருத்தலத்தில்
படைத்தவரே தேகத்திருத்தலத்துள் ஏகிநுழைந்திருக்க
எவரையோ தேடுகிறோம் எங்கெங்கோ தேடுகிறோம்

அனைத்துயிரின் ஆவல் ஆனந்தம் ஒன்றேதான்
இதயத்திருத்தலத்தில் இவரிருந்து இதை அளிக்க
இதயம் இயம்பும் வழி இவ்வுலகோர் தான்நடந்து
நன்றியுடன் அவரை நாளும் பொழுதும் எண்ண
அற்புதம் செய்யும் அவர் ஆனந்தம் தந்திடுவார்

கண்டறியாதன கண்டேன்

பாவச்சமையும் பார்ச் சிலுவையும்
தாங்கி நடக்கும் தரணியின் தலைவனை
தலையினில் முள்முடி தரித்த தருமனை
அன்பும் அறமும் அணையா ஒளியாய்
முகமதில் மோதிட முழுமதி போலே
ஆடி அசைந்து வந்த அருள்தரும் தேவனை
பலிக்களமதிலே பவித்திரமான-பரமனின்
கருணை உருவைக் கண்டேன்! கண்டேன்!

மரியாள் மகனை மரிய சேவியர்
மாண்புமிகு காவியமாய் மக்களுக்குத் தந்ததனால்
அழகு தமிழில் அடிகளார் அருளியது
அனைவர் மனதிலும் அழியா இடம் பெற்றுக்
கர்த்தரைக் காணவைத்துக் கருணைதனைக் காட்டி
கண்ணீர் சொரியவைத்த காட்சினைக் கண்டேன்

தமிழீழம் தனிலே தனித்துவம் பெற்ற -
தமிழ் மணம் வீசும் தர உயர்வான உன்னதமான
நாயகன் கதையை நமக்களித்திட்ட - நல்ல
நம் அடியார்களுக்கு நன்றி! நன்றி!

(மரிய சேவியர் அடிகளாரின் “பலிபீடம்” நாடக விமர்சனம்)

அதிசய அனுபவம்

வானைத் தொடுவதற்காய் வானுயர்ந்த கோபுரமாம்
சி.என். கோபுரத்தின் சிறப்பறியச் சிந்தை கொண்டு
தேடிப் பறந்து வந்து தெருவெல்லாம் கூடிநின்று
பாரின் பல ஊரார் பார்த்து மகிழ்ந்திடுவார்

அருமைகளும் பெருமைகளும் அருகிருந்தால் தெரிவதில்லை
நாளும் பொழுதும் தான்நடக்கும் பாதையிலே
பணிமனையின் நேரெதிரே பார்புகழும் கோபுரத்தை
கண்ணெடுத்துப் பாராது கடமைசெய்யப் போய்வருவேன்

நாம் பிறந்த நாட்டினிலே நாம் வாழ்ந்த வேளையிலே
நம்மவராய் நல்லவராய் நம்மிடையே வாழ்ந்தவரை
ஞாலம் புகழ்ந்துரைக்கும் ஞானியவர் தரிசனத்தை
பெற்றுப் பெருமை பெற்றோர் பெரும்பேறு பெற்றோரே

பெற்றோருடன் கூடிப் பெரியவரைப் பாப்பதற்காய்
பத்து வயதினிலே பஸ் ஏறிப் பயணித்தேன்
கொழும்புத் துறையினிலே கோவில் வளவினுள்ளே
சின்னக் குடிசையுள்ளே சித்தன் அமர்ந்திருந்தான்

அழகு அமைதி கொண்ட அற்புதச் சூழலிலே
அடியார்களும் அன்பர்களும் அவர்முன் அமர்ந்திருக்க
கடைசி வரிசையிலே கால்மடக்கித் தாள்பணிந்து
அமர்ந்திருந்த அடியேனை அதட்டி அருகழைத்தார்

“வாடா இங்கு” என்ற வலிமையுள்ள வார்த்தைகளால்
பயந்து படபடத்துப் பக்கத்தில் போய்நின்றேன்
கனிந்த வாழையுடன் கற்கண்டும் கையில் வைத்து
கண்ணினை நோக்கி கருணையைப் பாய்ச்சி
“உதய சூரியன் உச்சத்திற்கு வருவான்” - என

திருவாய்மலர்ந்து திருவருள் செய்த திருவாசகத்தால்
ஆயிரம் பிறவியில் அடியேன் செய்திட்ட
அத்தனை பாவமும் புண்ணியமாகி
விந்தை அனுபவத்தில் மிதந்து மகிழ்ந்தேன்

யோகராம் ஞானியாம் யோகர் சுவாமிகள்
அற்புதச் சக்தி அறிவொழி கொண்டு -
பெயரினை அறிந்தெனை அழைத்து
“உதயசூரியன்” - “பாலபாஸ்கரன்”
“உச்சம் அடை” என - உயர்ந்திட வாழ்த்தினார்
அடியேனுக்கு அளித்த வாழ்த்து
நித்தம் எனக்கு நிம்மதி தந்து
சித்தம் தெளியச் சிறப்புச் செய்தது
அற்புதம்! அற்புதம்! வாழ்த்தோ அற்புதம்!

“சுமமா இரு” என்றவர் சொன்னதால்
சுகமாய் இருக்கு என்னுளம் என்றும் -
அன்றும் இன்றும் இனியும் இருக்கும்

உண்மையன்றி வேறேதுண்டோ?
முடிந்ததும் முடிவும் யாமறியோமே -
என்றவர் மந்திரம் எளியேன் மனதினில்
மயக்கம் அறுக்கும் மாபெரும் சக்தி
ஆனந்தம் அளிக்கும் அற்புதச் சக்தி
(யோகசுவாமியின் நினைவு மலரில்)

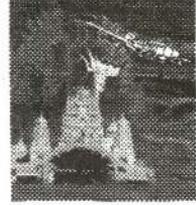
புதிய பிறப்பு

ஐம்பது வயதில் ஐயனின் அருளால்
புதுப்பிறப்பெய்தி புத்துணர்வு பெற்றேன்
பிறப்பதின் பயனைப் பெறும்பேறு பெற்றேன்
மாறிடும் உலகில் மாயை மறைப்பில் மனது மயங்கி
உலகால் உறவால் உருவான உணர்வால்
வெறுமையில் வேகி வேதனை கூட்டி
சுமைகளும் ஏறி சுகதுக்கம் ஆகி
வகையறியாமல் வதங்கி வருந்த

மானிட உருவில் குருவென வந்து
விடுவாய் பழையதை தொடுவாய் அரியதை
அல்லும் பகலும் ஆனந்தம் அடையென
உளமதில் ஊட்டிய உயரிய ஞானம்
உள்ளே சென்று உணர்ந்திடும் செயல்முறை
ஊட்டிய உத்தமர் உள்ளொளி பெருக்கி
உண்மையை உயிரை உணர்ந்திட வைத்து
வாழ்வெனும் பரிசை வழங்கிடும் மூச்சை வாழ்த்தி வணங்கி
நாமெல்லாம் நாளெல்லாம் நன்றியில் நினைந்திட
நிறைவினை ஊட்டி நிம்மதி கூட்டி
அன்பின் வடிவாய் அருள்தர வந்து அமுதம் அளித்த
அணையா ஜோதி அவதார புருஷர் அவர்தாள் பணிவேன்.

தீபாவளி நாளா? தீப்பலி நாளா?

கருணைக் கடலே காத்திடுவாய் என்றழவே
வேலும் மயிலுடனே வேகமாய் வந்தங்கு
சூரனை வதம்செய்தே சூழ்ந்திருந்த துன்பமதை
துடைத்தகதை அறிந்து துணிவுடனே தானிருந்தோம்

கந்தா கடம்பா கதிர்வேலா என்றுன்னை
காலமெல்லாம் காதலித்துக் கைத்தடியாய்க் கண்டவர்கள்
ஊழ்வினை என்றுசொல்லி உயிரிழக்கும் காட்சியெல்லாம்
காணாமல் கண்மூடிக் கனவினிலே மூழ்கினையோ?

தமிழ்மொழியும் தமிழினமும் தமிழ்காக்கும் தமிழர்களும்
தரணியில் வாழவிட்டால் தமக்கிடைஞ்சல் என்று சொல்லித்
தம்பதவி காத்திடவே தரைமட்ட மாக்குவது
தமிழ்க்கடவுள் தானுனக்கு தப்பாய்த் தெரியவில்லையா?

கொடுமை அழிந்திடவே கொடியவனைக் கொன்றதனால்
கந்தசஷ்டி என்று கடும்விரதம் தான்பிடித்து
கடைசிநாள் பாரணையும் காத்து வந்த எங்களையே
கொடியோர்கள் கொல்லுவதை கொப்பனுக்கு சொல்லலையோ?

தீபாவளியென்றால் தித்திப்பாய் இருக்குமென்று
பட்டாசும் மிட்டாயும் பட்சணமும் தான்வாங்கி
புதுப்புனல் நீராடிப் புத்தாடைதான் பூண்டு
புதுக்குடும்பம் போலப் புறப்படுவோம் கோவிலுக்கே

பட்டாசும் இல்லையின்று முட்டாசும் கசக்கிறதே
பார் அதிரத்தான் வெடிக்கும் "பொம்"மை அங்கு போடுவதால்
கோவிலுக்குப் போவதெல்லாம் பாடிவரம் கேட்கவல்ல
பாவிகள் பணித்ததனால் பயந்து பதுங்கிடவே.

வேலும் மயிலுடனே வேலவனே வாவென்றால்
கூலிப் படைகளங்கே கூட்டமாய்க் கூடுகுதாம்
வருவான் வடிவேலன்என்று வான்தனையே நோக்கயிலே
எங்கிருந்தோ வந்தஹெலி எரிபொம்மைப் போடுதாம்

கோவென்றழுது கோணேசா என்றலற
கோமகனேநீ எந்தக் கோயிலிலே போய்ப்படுத்தாய்?

வள்ளி தெய்வானை வாதாடி உன்னையங்கே
மூலஸ்தானமதில் மூடியதால் முடங்கினையோ?
நல்ல உடையும் நல்லணியும் இல்லையென்று
கோணிவரவில்லையே கோவணக் கோலமதில்
என்ன நடந்ததையா? ஏனிதையும் பார்த்திருந்தாய்
கல்லாக நீயிருந்தால் காப்பாற்ற யார்வருவார்?
வா என்றலறி வதங்கியுயிர் போகையிலே
நா உன்றன் நாமமதை நன்றியுடன் கூறியதாம்!

(கந்தசஷ்டி விரதத்தை முன்னிட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.)

விடிவு எப்போ?

பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் கிட்டடியில் இல்லையென்று
எட்டவந்து ஏங்குகிறோம் என்னசெய்வோம் இங்கிருந்து?
மாங்காய் வடிவமதாய் மயங்கவைக்கும் அழகுமுண்டாம்
இரத்தினதுவீபம் என்பார் இலங்கைமா நகரென்பார்
இந்த அழகுகண்டு இதயம் பறி கொடுத்தே
வெள்ளைத்தோல் மேனி கொண்ட வெளிநாட்டார் ஓடிவந்தார்
முன்பு வந்தார் நாடாள - பின்புவிட்டார் நாமாள
ஆளவந்த எங்களுக்குள் அடங்காத உட்புகைச்சல்
தம்பியவன் முன்னேற்றம் சிங்கனையோ வாட்டியதாம்
பாருங்கள் காட்டுகிறேன்! தம்பியை நான் வாட்டுகிறேன்!
என்றுசொல்லி ஆட்டிவைத்தான் எம்மவரோ சிந்தை நொந்தார்
அகிம்சை வழிசென்றார் அரக்கர்களோ அழிக்க வந்தார்
அந்த வழியைவிட்டு ஆயுதம்தான் தாங்கிவிட்டார்

இந்தஉயிர் தேவையில்லை இனியும் அடிமையில்லை
இவனாள வேண்டாம் இனியுரிமை தேவையென்று
அன்றுதொட்டு இன்றுவரை ஆடுகிறார் போர்முனையில்
அழியும் உடல்களங்கே ஆயிர மாயிரமாம்
முடியும் தெரியவில்லை விடிவும் நெருங்கவில்லை
தவழ்ந்த தரையும் தாய்மடியும் தான் நினைத்தேன்
துடிக்கும் இதயங்கள் துயர்நிறைந்த இன்முகங்கள்
தவிக்கும் தாய்க்குலமும் தங்கைகளும் தெரியுதம்மா!

அன்புக் குழந்தைகளின் அழிவுகண்டு அலறுவதும்
 அருமைக் கணவர்களைக் காணாது கதறுவதும்
 வீடிழந்து ஓடியெங்கோ வீதியிலே வாழ்பவரும்
 படிக்க வசதியின்றி பதறும் இளைஞர்களும்
 ஒளிக்க இடமின்றி ஓலமிடும் எம்மினமும்
 வீர மறவர்களும் வீதியெங்கும் போர்க்குரலும்
 கூலிப் படைகளின் கூத்தும் கூக்குரலும்
 தேடிப் பிடித்துத் தெருவில் பிணமாக்கும்
 ஊழிக் கூத்தொன்று ஊரில் நடக்குதம்மா

உண்ண உணவில்லை உறைவிடமோ உறுதியில்லை
 என்ன விலையுயர்வு? எதுவுமே வருவதில்லை
 பொருட்களெல்லாம் பொன்விலையாம் பொதுவாய் கிடைப்பதில்லை
 நாடிழந்து காடாக நம்மினம்தான் என்ன செய்யும்?
 நாளை தெரியாமல் வாழப் பழகிடுதாம்
 பெற்றவரும் உற்றவரும் அக்கரையில் தானிருக்க
 மற்றவரை நம்பிவந்த மறவர்குல அகதிகள்நாம்

கண்கலங்கி நீர்சரந்து கலங்கித் தடுமாறி
 செய்வதறியாது செல்லும் திசை தெரியாது
 ஓடியிங்கு வந்து ஒளித்திருக்கும் நாமெல்லாம்
 கூடிக் களிப்பதெங்கே? குதூகலம் கொள்வதெங்கே?
 விடிவொன்று வரவேண்டும்! விரைவாக வரவேண்டும்!
 நொந்த இதயங்கள் நோமாற வழி வேண்டும்!
 சொந்த உரிமைபெற்று சோகம் மறைந்திடணும்
 இந்த உரிமைபெற இன்னுயிரைக் கொடுத்த
 அந்தத் தியாகிகளை அனைவரும் நினைவு கொள்ளும்
 அந்தநாள் வந்திட ஆண்டவனை வேண்டிடுவோம்.

காந்தித் தாத்தாவின் பார்வைக்கு

கோட்டினிலும் கோட்டையிலும் கோடியிடங்களிலும்
 மாட்டி இருக்கிறார் மாமனிதன் என்னுசொல்லி
 ஓட்டுக் கேட்பதற்கும் ஓரமைச்சர் ஆவதற்கும்
 நாட்டை ஆள்வதற்கும் நன்மையடைவதற்கும்
 ஐக்கியத்தைப்பற்றி ஐ.நா.வில் பேசுதற்கும்
 காந்திபெயர் சொல்வார் கௌரவம் பெற்றிடுவார்

அகிம்சையென்ற ஆயுதமாம் அகற்றியதாம் அந்நியரை
அழகாகத்தான் சொல்லி அதன்பெருமை பேசிடுவர்
இப்படிச் சொல்லிவரும் இந்தியத் தலைவரெல்லாம்
இதயமின்றி இரும்பாகி இருந்தகதை இனிமறவோம்

தியாகி திலீபன் திருக்கோவில் வீதியிலே
உண்ணாதிருந்து உயிர் பிரிந்து போகையிலே
ஏன்என்று கேட்க எவனுமில்லை எங்களுக்கு
மறவர் குலவீரன் அறவழியைத்தான் அணைத்து
அணையா விளக்கானான் அகிம்சா வழியினிலே

தேசப்பிதாவே! தெரிகிறதா உன் தேசம்?
காந்தித் தாத்தாவே! காதினிலே கேட்கிறதா?
பாரதம் பெற்றிடவே பயிலவைத்த பாடமெல்லாம்
தாம் மறந்து போனார்கள் தலைவர்களாய் ஆனதினால்

புத்தத்தின் புனிதம்

மஞ்சள் நிறஉடையும் மழித்த தலையுமுள்ள
மதத் தலைவரெல்லாம்
மனிதாபிமானமற்ற மனிதர்களாய்
தமிழர்களைத் தானழித்துத்
தருமுரிமை தான் மறுக்கத்
தலைவர்களைத் தட்டிவிட்டு
தவிக்கவிட்டார் எங்களையே.

அன்பு வழியும் அறநெறியும் அறிவிக்கும்
அந்த மதப்பெயரால் அரசியலில் அற நனைந்து
புத்தம் சரணமெனும் புனித மதப்பெயரால்
புரியும் புரளிகளால் புனிதம் கெடுகிறதாம்

எங்கள் தமிழினி எப்படிச் சாகும்?

“மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்
அந்த மேற்கு மொழிகள் புவியிசை ஓங்கும்
என்றொரு பேதை உரைத்தான்”
என்றன்று சொன்னவன் பாரதியன்றோ

தமிழினின் வீரம் தமிழீழ தாகம்
தமிழ்மொழி காத்திட தம் கருத்தெழுத
புத்தமும் புனிதமும் புதைகிற தென்று
பூசாவில் பூட்டும் புல்லர்கள் அங்கு
கண்டன கேட்டன கருத்துகளோடு
கவர்ந்திடும் கவிதை கட்டுரை கதைகள்
சுந்தரத் தமிழில் சுரந்திடும் கருத்தினை
சுமந்திடும் இதழ்கள் சுவைதர வளர

கனடியன் வானொலி காற்றினில் தினமும்
கன்னித் தமிழினில் கலைவளம் பரப்ப
பல்கலைக்கழகம் புகுந்திடப் பள்ளி
தந்திடும் தகுதியும் தமிழினுக்குண்டு
தமிழ்மொழி படிக்க தமிழ்க்கலை பயில
தருகிறார் பாடம் தமிழ்ப் பெரியோர்கள்

இங்குள்ள தமிழர் இனிய இத்தமிழை
இதயத்தில் வைத்து இன்னுயிர் போல
ஆர்வமும் காட்டி ஆதரவளித்தால்
எங்கள் தமிழினி எப்படிச் சாகும்?
மெல்லத் தமிழினி மேற்கில் வளர்ந்தே
மேதினி மீதினில் மேன்மையடையும்

புத்தாண்டு பூத்தென்ன?

புத்தாண்டு பூப்பதனால் பூமியெங்கும் புதுக்கனவு
புதுபுக உதயமெனப் பூரிப்பு புவிதனிலே
அமைதியெங்கும் வேண்டுமென அனைவரும் ஆசையுடன்
ஆயுதக் குறைப்புகளும் ஆளும் சுதந்திரமும்
ஆளுக்காள் பேசி அமுலாக்கும் அழகு கண்டோம்

பொருளாதாரம் பொதுவுடமை பொதுமக்கள் நலன்கருதி
பணவீக்கம் பதுக்கல்தனை பறக்கவைத்துப் பகிர்ந்தளிக்க
வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வேதனை உயர்வுகளும்
குழல் சுகாதாரம் சுத்தமிடும் திட்டங்கள்
உற்பத்தி உயர்ந்திடவும் உயர்கல்வி பெற்றிடவும்
உயரிய திட்டங்கள் உலகெல்லாம் உருவாக
உதுகளெல்லாம் உங்களுக்கு உளமதில் உவகை தரும்
எங்களுக்கு ஏனிதுகள்? எத்தனை நாள் வாழ்க்கை
நடைப்பிணமாய் ஆனஎம்மை நடையழித்துப் பிணமாக்கி
பாடைகட்டப் படைபெருக்கும் பாவிகள் திட்டமிங்கு
என்று சொல்லுமெம்மவரை எண்ணிவிட்ட எங்களுக்கு
புத்தாண்டு பூத்தென்ன? புதுயுகமோ தோன்றியென்ன?

பலனிருந்தால் மட்டும் பலர் வருவார்

வசதியில்லை என்பதனால் வரவில்லை என்பவரும்
வாழ்ந்த மண்வாசனையில் வாழாமட்டும் வாழ்வமென்றும்
தள்ளாடும் வயதினிலே தாய்தந்தை தனையங்கு
தனிமையில்விட்டு வரத்தயங்கித் தவிப்பவரும்
தமிழீழ தாகத்தால் தமையழித்துத் தமிழ்காக்கும்
தரணி தலைவணங்கும் தலைமுறையும் தானங்கே

நாடுவிட்டு வீடுவிட்டு நம்மைப்போல் நழுவாமல்
காடெரியும் போதினிலே கானகத்திலோர் மரத்தில்
கூட்டினில் கூடியுள்ள குருவியினம் எம்மினமாம்
காட்டுத் தீ தானழியக் காட்டாறுதான் வருமோ
காலம் கடந்துவிட்டால் கருகி உயிர் போய்விடுமோ
கண்டித்துக் காப்பாற்ற கருணையுள்ளோர் யாருமில்லை

நேர்மை நியாயம் நெறியெல்லாம் பேசிவரும்
பாராளும் பலமுள்ள படையுள்ள பலபேர்கள்
படுகொலைகள் தானறிந்தும் பதறாதிருப்பதெல்லாம்
பாவிகள் நாமன்றோ! பரிசு அங்கு இல்லையன்றோ!

ஏனிந்தச் சோதனையோ?

கர்மவினையென்ற காரணத்தைத் தான்காட்டி
கடந்த பிறப்பதனைக் காலமெல்லாம் பழிசொல்லி
கடவுளையே நம்பி கவுடமெல்லாம் தான் மறந்து
கலைத்தோடத் தெரியாமல் கல்லாகி வாழ்கின்றார்
கூட்டினிலே வாழும் குருவியினம் போலே
கூடிக்குலாவி குஞ்சுகள்தான் பொரித்து
நாட்டினிலே நாமெல்லாம் நல்வாழ்வு வாழ்ந்திருந்தோம்

சங்கடம் வந்ததென்று சகலரும் கலங்கிடவே
சார்பொன் இராமநாதன் சரிசெய்து கொண்டுவர
தேர்மேலே ஏற்றித் தெருவெல்லாம் தானிழுத்த
நல்லகதை மறந்து நன்றிகெட்டுப் போனீரோ?

ஆட்சிதனைப் பிடிக்க அதிகாரம் பெற்றுவிட
அறியாச் சனங்களுக்குள் அரசியலைத்தான் புகுத்தி
பார்புகழப் பதவிகளில் பலதமிழர் வாழ்வதென
பழிசொல்லிப் படம்போட்டு பதவிக்கு வருவதற்கு
தம்மொழியும் தம்மதமும் தானிருக்கும் என்றுசொல்லி
தலைவர்களாய் ஆகிவிட்டார் தமிழர்களைத் தானழித்து

எங்கள் தலைவர்களை ஏங்கவைத்து ஏமாற்றி
சுயஉரிமை சுயஆட்சி சுதந்திரம் என்றெல்லாம்
பேச்சென்று பேக்காட்டி வஞ்சகமாய் வார்த்தைகொட்டி
காடையரைக் கட்டவிழ்த்து கண்ணீரில் கதையெழுத
“பறைத்தமிழர்” எனப் பழித்தெம்மைப் பேசவைத்து
பத்திரமாய்ச் சேர்த்துவைத்த பலசொத்தும் நாமிழந்து
கற்பிழந்து கடையிழந்து கதியின்றி ஓடிவந்து
பரதேசி ஆகவைத்தார் பாரெல்லாம் ஓடவைத்தார்

நல்ல பதவிகளை நாமடைய வேண்டுமென
காலையிலும் மாலையிலும் கல்விகற்கப் பள்ளிசென்ற
காளையர் மனதினில் கசப்பை வளரவிட்டு
தரப்படுத்தித் தனிப்படுத்தித் தன்னவரை உயர்த்தியதால்
தம்பியரும் தங்கையரும் தமையழித்து தமிழீழம் கேட்கின்றார்

அன்புவழி காட்டி அறநெறியைப் போதிக்கும்
புனிதம் நிறைந்த புத்தமதப் பெயரால்

முடிவு வராதிருக்க முழுமுயற்சி செய்வதனால்
விடிவேதும் இல்லாமல் விதியென்று சொல்லுகின்றோம்

அன்னையொருத்தி பெற்ற அன்புக்குழந்தைகள் நாம்
ஆளுக்காள் பிரிந்து அழிந்தொழிந்து போகாமல்
அனைவரும் தான்சேர்ந்து அகந்தை தனையழித்து
“அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு” என
முத்தோர்தான் சொன்ன முதுமொழி வழிநடந்தால்
எதிரிகளோ தான் மறைவார் எம்மினமோ எழுச்சிபெறும்.

என்ன பிழை செய்தோம்? எம்மையேன் அழிக்கின்றீர்?

பிரிட்டன் பிரசைகளோ பிரித்தாள வல்லவர்கள்
சிறுபான்மை என்றுசொல்லி சிறுசலுகை தந்து
பெரும்பான்மை தன்னை பெலமிழக்கச் செய்தவர்கள்
பள்ளிகட்டி படிக்கவைத்து பதவிதந்து
பலவுதவி செய்தெம்மைப் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்கள்

கறக்க முடிந்ததெல்லாம் கறந்து சுவைத்துவிட்டு
சுயஆட்சி என்றுசொல்லி சுதந்தரம் தந்து சென்றார்
ஆட்சி தமக்கானதினால் ஆளுவதில் ஆசைகொண்டு
ஆளுமினத் தலைவரெல்லாம் அழிக்கின்றார் தமிழினத்தை

தமிழினத்தைத் தானழிக்க தங்களுக்குள் போட்டிபோட்டு
வாக்குறுதிதான் கொடுப்பார் வாக்கதனைப் பெற்றிடவே
தமிழினிளைஞர் தரப்படுத்தல் தம்மொழியே அரசமொழி
தமிழ்ப்பகுதி தமக்கெனவே தம்மவரைக் குடியேற்றி
பதவி பெறுவதற்காய் பழித்துப் பகைமூட்டி
எம்மினத்தை இழித்துரைத்து தம்மினத்தைத் தட்டிவிட்டு
தலைவர்களாய் ஆவதெல்லாம் தமிழினத்தைத் தானழித்தே

நாடொன்று ஊரொன்று வீடொன்று கேட்டுநின்ற
பாரதக் கதையினிலே பாண்டவரின் பாத்திரம்போல்
பழங்குடிகள் நாமெல்லாம் பரதேசி ஆகிவிட

அந்நிய நாடெல்லாம் அகதிகளாய் அனுப்பிவிட்டு
அங்குள்ள எம்மவரை அழித்தங்கு வாழ்கின்றார்

சரித்திரத்தில் இடம்பெறவோ சாகாமல் வாழ்ந்திடவோ
சங்காரம் செய்கின்றீர் சமஉரிமை கேட்டதற்கு
ஏதுமறியாத பேதைப் பொது சனத்தை
எம்முரிமைதான் கோரும் எம்மிளைய சந்ததியை
ஆட்சி அதிகாரம் ஆயுத பலம் கொண்டு
அழிக்கும் அறிவீனங்களே!
அழிவுமக்கும் அண்மையிலே!

உலைவைத்துப் பொங்காது உளமெல்லாம் பொங்குகின்றோம்

காலையிலே தானெழுந்து காணிதனைக் கூட்டியபின்
முத்தமதையும் மெழுகி மூன்றுகல்லைக் கூட்டிவைத்து
மாவினிலே கோலமிட்டு மாவிலை தோரணமும்
புத்தாடைதான் பூண்டு புதுப்பானை தனில்பொங்கி
நாமெல்லாம் நல்வாழ்வு நலமுடனே வாழ்வதற்காய்
ஆதிஅந்தமில்லாமல் அருள்கொடுக்கும் ஆதவனை
காலையிலே கைகூப்பி காத்திடுவாய் என்றிடுவோம்
நாமெல்லாம் வாழ்ந்தநிலம் நற்றமிழ் வளர்ந்தநிலம்
கலியுகத்தின் கடும் புயலால் காடாகிக் கானகமாய்
மக்களற்ற மண்தரையாய் மயானமாய் மாறிவிட
ஊரைவிட்டு உறவைவிட்டு உலகமெல்லாம் ஓடிவந்து
பாரினிலே தான்பறந்து பரதேசி ஆகிவிட்டோம்

ஓடி ஒளிப்பதற்கோ ஓர்இடமும் இல்லாமல்
நாளை தெரியாமல் வாழ்கின்ற நம்மவரை
தேடி அடித்துத் தெருவெங்கும் பிணமாக்க
கோடி கொடுமைகளும் கொள்கைகளும் தான்வகுத்து
பாடைகட்டப் படைபெருக்கும் பாவினைப் பார்த்தபின்பும்
கண்மூடிக் கடமைசெய்தே காத்துவரும் கதிரவனே!

எம்மவரை எம்மினத்தை எம்மினிய சந்ததியை
தன்மான உணர்வுடனே தம்மினத்தைத் தமிழ்மொழியை
காக்கும் கடமையினை கருத்தினில் கொண்ட எங்கள்
பிஞ்சுகளைப் பிள்ளைகளைப் பிரித்துவிடு என்பவரை
தன்னுயிரைத்தான் கொடுத்து தமிழ்காக்கும் தலைமுறையை
கொன்று குவித்திடவே கொக்கரிக்கும் கொடியவரை
குடுதரும் சூரியனே சுட்டெரிக்க மாட்டாயா?

வருடம் பிறக்குமின்று வன்னியிலே வாழ்பவரை
மனதில் நினைத்துப் பின்பு மகிழ்வு வருவதெங்கே?
தமிழீழ மண்ணிலே தன்மான உணர்வுடனே
சதந்திரமாய் வாழ்ந்திடவே சுகமனைத்தும் துடைத்தெறிந்து
உடலை உதறிவிட்டு உயிரைவிடும் உத்தமரைப்
பழித்து அழித்துவிடும் பாவினைப் பார்த்தபின்பு பாஸ்கரனே
உலைவைத்துப் பொங்காது உளமெல்லாம் பொங்குகிறோம்.

(பொங்கல் நாளில் சூரியன் பத்திரிகைக்காக)

பயம் உனக்கேன் பாரதமே?

தாய்நாடு என்றும் தமிழ் வளர்த்த பூமியென்றும்
நாமெல்லாம் நலம்பெறவே நல்லருளை நமக்கருளி
பூமிதனில் புண்ணியத்தை புனிதம் புதுமைகளை
வேதவழி முறையில் வேள்விகளால் வென்றெடுத்து
வாழ வழிகாட்டும் நல்லவள நாடே...

பிறேமையின் தோற்றமாய் பிறப்பெடுத்தெம்மை
ஆண்டு அருள்தரும் அவதார பாபா
காஞ்சியில் கருணையாய் காமகோடியும்
ஞானமும் யோகமும் ஞாலம் ஒளிபெற
இல்லறம் நல்லறம் இயம்ப இராமாயணம்
அறவழிக் கீதையில் அறிவுசொல் பாரதம்
புண்ணிய தலங்கள் புனித யாத்திரைகள்
எத்தனை எத்தனை எங்கள் பாரதத்தில்...

பாப்பா தொடங்கி பாட்டியாய் ஆனவர்கள்
தாய்நாடு என்றுன்னில் தணியாத தாகமுடன்

காவியம் கதைகள் கவிதை கட்டுரையில்
 வேதத்தில் வெண்பாவில் வெள்ளித்திரையினிலும்
 ஆளவந்த வெள்ளையரை அடிபணிய வைப்பதற்காய்
 பொங்கியெழுந்து போர் புரிந்த போஸினையும்
 மார்பை அறுத்தெறிந்த மறவர்குல மாதாவை
 நீதி தவறியதால் நிலைகுலைந்து உயிர்நீக்கி - நிலைத்தவனை
 வெள்ளையனை வெல்வதற்காய் வெற்றி முழக்கமிட்டு
 வீறு கொண்ட வீரபாண்டியனின் வீரமதை
 நல்லறிவை நல்கிய நம் ஓளவைப் பாட்டியையும்
 இறைவன் அனுப்பி வைத்த இந்துமதக் குரவரையும்
 வேதாந்தப் பெருமையினை வெளியுலகு தானறிய
 நாடு கடந்துசென்ற நாவலன் நரேந்திரனை
 பாரதியைப் பாவலனைப் பரதக்கலை பலதை
 ஊட்டியெமக்கு உணர்வுதந்து உதவிவிட்டு
 ஏங்கித் தவிக்கையிலே... ஏனென்று கேட்கலையே?
 தமிழீழ மக்களின் தாங்கொணாத் துயர்தனை
 கண்டுளம் பொங்கிக் கண்டனம் செய்யும்
 இரத்தத்தின் இரத்தமாம் இந்திய மக்களை
 நலம்பெற நாமும் நாளெல்லாம் வாழ்த்துவோம்

புத்தம் பிறந்த புதியமண்ணில் புதுயுகமான புத்திஜீவிகள்
 தன்னலம்பேணி பிள்ளையைக் கிள்ளித் - தொட்டிலும்ஆட்டி
 படையதுதன்னின் பலமதுகண்டு - பதறியெழுந்து பயமதுகொண்டு
 மஞ்சள் உடையும் மழித்த தலையுள்ளோர் - மதியில் மயங்கும்
 அரசியல்தன்னால் - அனைத்துமழிந்து அமைதியிழந்து
 நாடும் நம்மொழியும் நமக்கென வேண்டி
 ஊரும் உடலும் உயிரும் துறக்கும்
 தமிழீழ வீரர் - தலைவர் - தமிழீழம் - தன்னால்
 பயமெனப் பழிசொல்லிப் பதவியைக் காக்கும் பாரதத் தலைவர்கள்

நெடுமாறன் ஐயா போல் நேர்மையுள்ள எத்தனை பேர்
 தாயகத்திலேயிருந்து தமிழீழம் மலர்வதற்காய் தருகின்ற தயவதனை
 பாவியராம் சில பார்ப்பனரோ பழிவாங்கிப் பதவி பெற
 கற்பனைக் கதைகள் சொல்லி கரும் எதிர்ப்பைக் கக்கவைப்பார்
 கண்தனை மூடிக்காட்டிக் கொடுத்திடும் காங்கிரசாரில்
 கர்மவிளக்கம் காந்தி தலைமை காங்கிரஸ் அனுபவம்
 ஆத்மஞானம் ஆண்டவன் ஆசி அரசியல்அறிவு
 இத்தனை இருந்தும் இல்லையே... மனிதம்...

தமிழ் பேச வெட்கமாம்

கனடாவில் தன்மகளைக் காணவந்த தாய்க்கிழவி
கதைத்தாள் தமிழினிலே கண்மணியாம் பேர்த்தியிடம்
பக்டரியில் வேலைசெய்து பசியுடனே வந்த மகள்
பைந்தமிழில் பேசல்கண்டு பரிதவித்தாள் பதறிவிட்டாள்
பாரம்மா! பிள்ளைக்குப் பாஷையிதைப் பழக்காதே
ஊத்தைப் பாஷையிதை ஊரினில் பேசிடு நீ!
இங்கு பேசுவது இங்கிலீசு மட்டும்தான்
இப்பாஷை பேசினால் இழிவென்றாள் இம்மங்கை

பலபேர் கூடியுள்ள பள்ளி நிகழ்ச்சியொன்றில்
பாவை ஒருத்தியுடன் பாவிநான் கதைத்திடவே
பாவம் பதைபதைத்து பக்கமெல்லாம் பார்த்துவிட்டு
பாஸ்கியண்ணா! பாஸ்கியண்ணா! பாஷையிதை மாத்திடுங்கோ
பார்க்கின்றார் ஆட்களெல்லாம் பாருங்கோ வெட்கமென்றாள்.

“யா”(Yes) என்றும் “நோ”(No) என்றும் யாமறிந்த ஒன்றிரண்டால்
யாமறிந்த மொழியாகிறதாம் நம்மிடையே ஆங்கிலமும்
அறிவை வளர்ப்பதற்கும் அந்நியர் மத்தியிலும்
ஆபிசில் அன்றாடம் அலுவல்கள் ஆற்றிடவும்
ஆங்கிலத்தைப் பேசிடலாம் அதிலேதும் தப்பில்லை
வீட்டினிலும் வீதியிலும் விரைந்தோடும் வண்டியிலும்
விருந்தினிலும் எம்தமிழை விருப்புடனே பேசிடலாம்.

தமிழரென்ற காரணத்தால்தான் எம்மை இங்குவிட (Refugees)
தமிழ்பேச வெட்கமென தலைவீங்கித் தவிக்காமல்
நன்றியுடன் நம்தமிழை நாவினிலே தான்பேசி
நாமெல்லாம் தமிழரென நாடறிய நாம் வாழ்வோம்.

நம்மவர்க்காக நாம் விழித்தெழுவோம்

அகதிகளெம்மை அன்புடன் ஏற்று ஆதரவளித்து
மனம் தளர்ந்தாலும் மறந்திட மகிழ்வுகள்
உரிமைகள் பலவுடன் ஊக்குவித் தெம்மை
கருணையில் ஆழ்த்திடும் கண்கவர் கனடா வந்ததால்
எங்கள் வழியினை மறந்து

புதியவை புகுந்து புதுவழி புலன்வழி
நிலை தடுமாறி நினைவுகள் மாறி
சுவை பல கண்டு சுகமது கொண்டு ...

மனிதம் மறைந்த மனிதர்கள் அங்கு
தமிழினம் தன்னை தானழித்தொழித்திட
விதியினை நொந்து விடியலைத் தேடி
எம்மவர் எம்மினம் ஏங்கி எந்நாளும்
கடும்துயர் கொண்டு கதறிக் கண்ணீரில்
அழுவது கண்டும் நாம் அமைதியில் வாழ்ந்தால்
எவர் வருவாரோ எடுத்திதைச் சொல்ல?
யார் வருவாரோ யாழ்நிலை சொல்ல?

கனவு கலைத்துக் கண்ணைத் திறந்து
உறவுகள் உருகுதல் உள்ளம் உணர்ந்து
தரணியறியத் தானிவை சொல்லி
அகிலம் முழுதும் அலையென வானால் ...
வையமும் வாய்திறந்து வார்த்தைகள் பேசும்
நீதி அழிவதை நிந்தனை செய்து
நிறுத்து! நிறுத்து! என நிச்சயம் சொல்லும்
ஆளும் இனம் தரும் அழிவுகள் நீங்கி
நம்மினம் வாழ நல்நாள் வரும் நாளை.

இரத்தத்தின் இரத்தமே

எத்தனை கடிதம்? எத்தனை அறிக்கை?
எத்தனை இதயம்? எத்தனை இரங்கல்
தமிழர் தலைவா தலையீடு தந்திடு
என்றவர் கூறியும் ஏனிந்த மௌனம்?

வெரித்தாள் வானொலி வேண்டுகல் வேண்ட
நம்பினோம் உன்னை நல்லது செய்யென “நம்நாடு” நாட
வேதனை சோதனை வெதும்பிய நெஞ்சங்கள்
ஆயிரம் அழுவதை அலட்சியம் செய்கிறாய்

காவியம் பாடிக்கதைகளும் சொல்லி
பேனைவழி பெரும் புரட்சிகள் செய்தாய்

தமிழ் என்னுயிரெனத் தரணியில் சொன்னாய்
தலைமை கிடைத்ததும் தயங்குதல் தகுமா?

கலைஞானி என்றெண்ணி கவிரசம் ஊற
உன்மேடைகள் நாடி - உன் வார்த்தைகள் தேடி
கலைவாணர் அரங்கில் உன்கவி மழைதன்னில்
பொங்கி எழுந்த பொழுதை நினைத்தேன்

சொல்லும் செயலும் சொற்பமும் சோரா
கருத்துக்கள் கூறும் கவிதைகள் சேர்க்க
காசு கொடுத்துக் கடையினில் வாங்கி
களஞ்சியம் ஒன்று கட்டி முடித்தேன்

போரிடப் போவென புகலிடம் தாவென... உம்மை
நாமேதும் கேட்டு நலன் நாடவில்லை
மாவீரர் விளைந்த இடம்
தாமாய் தமிழுக்காய் தம்முயிரைப் போக்குமிடம்
நாங்கள் வளர்ந்தஇடம் நம்மிடமே வரும் ஒருநாள்

தாய்நாடு என்றழைத்த தமிழகமே
தாய்மாரும் தமிழீழத் தங்கைகளும்
மானம் இழந்து மண்ணோடு போகையிலே
கற்பும் கண்ணகியும் கற்பனையாய் மாணுகிறதே

தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில்... என்ற
பாரதிக்கு பாராட்டுவிழா எடுக்கும்-உங்களுக்கு
ஊனின்றி உறக்கமின்றி உயிர்போகும் உறவுகளின்
உயிர்காக்க உணவு மருந்தனுப்பும் உணர்வில்லை!

அந்நியப் படையின் அதிரடி அழிப்பால்
ஓடி ஒழிந்து ஒதுங்கி இருப்போரை
தேடிப் பிடித்து தெருவில் பிணமாக்குவதை
“போதும் நிறுத்து” எனப் பொங்கிட யாருமில்லை!

கருணை நிதியைப் பெயரில் கொண்டாய்
இதுவா கருணை? இதுவா மனிதம்?
தமிழக அரசின் தலைமை நிலையா? நிறைவா?
நினைவில் கொணர்வாய் இளமை நினைவை

தமிழ்த் தாயின் தலைமகன் தமிழினத் தலைவன் - எனத்
தரணி சொல்லும் - தமிழரசின் தலைவன் இவன்
தன்மொழியும் தன்னினமும் தானழிந்து போகையிலே
பாரெல்லாம் பரணிபாடி பைந்தமிழைப் பரப்பியவன்
தன்னலத்தால் தலைகுனிந்தால் தமிழ்காக்க யார் வருவார்?

மறந்ததோ வையகம்? மறத்தமிழ் இனத்தை!

வையகமே! வையகமே வாய்திறக்க மாட்டாயோ?
வாடுகின்ற எம்மினத்தை வாழவைக்க மாட்டாயோ?
நாளுக்குநாள் நம்மவரை நம்மினத்தை
அரசாளும் அதிகார அந்நிய அரக்கர்களோ
சுட்டுக்கொழுத்தி சுடுகாடாய் ஆக்குவதை
கண்டபின்பும் கண்மூடி காணாதான் போலிருந்து
ஏதோ நடக்குதங்கு எமக்கென்ன என்றிருந்தால்
எம்மினமோ தானழிந்து எல்லாம் இழந்துவிடும்

தீயவர்கள் திட்டமிட்டு தீமைபல செய்வதனால்
உள்ளமெல்லாம் தானிழந்து உயிர்பட்டும் உள்ளதென
துடித்துத் துயருடனே தூங்காமல் வாழ்வதையோ
உடையார்போல் உலகெல்லாம் உத்தரவு செய்துவரும்
பாரினிலே படையுள்ள பலமுள்ள பலபேர்கள்
விபரம்பல தெரிந்தும் வினவாதிருப்ப தெல்லாம்
எண்ணையங்கு இல்லையென்றோ? ஏனெனக்கு தொல்லையன்றோ?

வெள்ளையன் வெளியேறியபின் தீர்வுக்காய் திட்டமென்று
நம்மவரை நம்பவைத்து நல்லபல செய்வமென
எம்மவரை ஏமாற்றி எல்லாம் பறக்கவிட்டு
எந்த உரிமைகளும் எந்நாளும் எவர்வரினும்
தந்தும் விடமாட்டார் தரவும் விடமாட்டார்
என்ற உணர்வுபெற்று எழுந்த "தமிழீழம்"
வென்றுவிடுவதற்காய் ஒரு வேள்வி நடக்கிறதாம்

உலகெல்லாம் மன்றாடி உண்மைகளைத்தான் மறைத்து
ஆயுதங்கள் ஆள்சேர்ப்பு அள்ளிவந்தீர் அழிவதற்காய்
தமிழீழம் தனைப்பிடித்துத் தன்னாட்சி நடத்துவதாய்

பொதுமக்கள் தனைவாட்டும் பொல்லா அரக்கர்களே!
வீரப் புலிகளுடன் விருப்பமெனில் போரிடுங்கள்.
ஊரில் உளம்நொந்து உடல்மெலிந்த உறவுகளை
நாடி அழிப்பதனை நாடறியும் நாமறிவோம்

காலை எழுந்த எந்தன் காதில் விழுந்தசெய்தி
“கீதவாணி” தந்த கிரிஷாந்தி கதைப் பேட்டியினால்
உள்ளம் பதறி என்உடம்பெல்லாம் கொதிக்கிறது!
பச்சைப் பசும்கொடியைப் பாழாக்கி விட்டீரே
தன்கன்றைக் காணாது தடுமாறி வந்தவனை
அக்காளைக் காண ஆசையாய் வந்தவனை
உதவிக்கு வந்த உத்தமனின் உயிரதனை
பந்தாடிவிட்ட பாவிகளே! பயங்கரவாதிகளே!

தமிழீழத் தமிழர் நலம்தனைக் காக்க தங்க - அம்மா
கற்பழிக்கும் கழுத்தறுக்கும் காதையரை அனுப்பிவைத்து
நின்னுயிரை நின்னுடலை நிரந்தரமாய் நீக்கிவிட்டார்!
சாந்தி சாந்தி சாந்தி என்ற சத்தியத்தின் புத்தினம்
எத்தனையோ சாந்திகளை எம்மருமைச் சாந்திகளை
நித்தம் நித்தம் நிலமதற்குள் நிரந்தரமாய் நித்திரைக்கு
அனுப்பிவைக்கும் அரக்கர்களை அனுப்பிவைத்த அரசுகளை
உலகின் கண்களை மறைப்பதற்காய் உடன்விசாரணைகள்
தவறு செய்தவர்க்கோ தக்கதண்டனைதான் தருவோம்
என்று எத்தனைசொல்லி எம்மை ஏமாற்றிவிட்டனர்!
நல்ல புகழ்மாலை அவர்க்கு நல்ல பதவிகளும்
அள்ளிக் கொடுப்பதனை இந்த அகிலம் அறியாது!

வெளிநாட்டில் வாழும் எங்கள் வேதனையை வெளிக்காட்ட
மறந்திருக்கும் வையகத்தை மன்றாடிக் கேட்பதற்காய்
இச்சோகம் இனிமேல் இல்லாதிருப்பதற்காய்
வாதாட வாங்கவென்று வாய்விட்டுக் கேட்பதற்காய்
எம்மினத்தின் வேதனைகள் எல்லோர்க்கும் தெரிவதற்காய்
காப்பாற்றிக் கைகொடுக்க கரம்கூப்பி வேண்டுகதற்காய்
கூவிக் குரல்கொடுக்க கூடித் திரளுங்கள்

எங்கள் தமிழீழம் எம் சொத்து

மாங்காய் வடிவத்துடன் மலர்ந்திருந்த மண்ணினிலே
தேங்காய் முடியதுபோல் தெரிவதுதான் எம்மீழம்- யாழ்நிலமும்
மீன்பாடும் தேன்நாடும் கோணமாமலையும் கோத்திருக்கும்
வலிய தமிழ் மண்ணை வள நிலத்தை

ஆண்டுவந்த வரலாற்றை அழித்துத் திருத்திவிட்டு
வெட்டி வெருட்டி எம்மை வேதனையில் வேகவைத்து
தட்டியனுப்பி வைத்த தமிழர் எதிரிகளை
முட்டிமுழிக்க வைத்து முதலிழந்தநிலம் பெறவே
சஷ்டி நடக்கிறது! சங்காரம் ஆகிறது!

நம்மூரை நம்மவரை நாம்பிறந்த நம்நாட்டை
நாம் பெற வேண்டுமென்று நல்லாசை
கொண்டவர்கள் தாயகம் தருவதற்காய்
தரணிபுகழ் தங்கைகளும் தம்பிகளும்

தம்முயிரைத் தான்கொடுத்து தமிழீழம் கேட்பதையே
நாமுணர வேண்டுமென்ற நப்பாசை கொண்டதனால்
வாழ்ந்து வளர்ந்துவந்த வண்ணத் தமிழ் மண்ணின்
வருங்காலச் சந்ததிக்காய் வார்த்து விடுகிறேன் வயிராற உண்பதற்கு

தவழ்ந்த வளர்ந்த தரை

நான் பிறந்த நல்லநிலம் நம்மீழம் வளர்ந்த நிலம்
சுத்தத்தமிழ் பேசி சுகமாக வாழ்ந்தநிலம்
தங்கத் தமிழீழம் தருவதற்காய் தனைத்தந்து தணலான
மில்லரெனும் மின்சாரம் மிளிர்ந்து வெடித்த நிலம்
என்நிலத்தைக் காண்பதற்கு எண்ணிஎண்ணி ஏங்கிநின்ற
இதயம் தனிவிருக்கும் இனிய நினைவுகளை இங்கு தரவுள்ளேன்

வடகரையின் மூலையிலே யாழ்நகரின் மூளையென
தரணிபுகழ் தலைவனவன் - தானுதித்த ஊரருகே
பருத்தித்துறை பஸ் செல்லும் பாதைவழியருகே
அமைந்த அழகான - அமைதி பொங்கும் அவ்வூராம்
துள்ளிக் குதித்து துயில்கொண்ட "**துன்னாலை**"

என்னைப் பிரித்திருக்க - என்னவினை செய்தேனோ?
பட்டணத்தில் வாழ்பவர்கள் பஸ்ஏறி வரும்போது
ஆவரங்கால் அச்சவேலி அடுத்துவரும் வல்லைவெளி
கரவெட்டி வந்தவுடன் கருமையாய் காட்சிதரும் கற்பகதருவாம்
நெடிதுயர்ந்த வானுயர்ந்த வளமான பனைமரங்கள்
நேர்த்தியாய் நெருங்கி நிற்கும் **நெல்லியடி** வந்திறங்கி
தட்டிவான் தனிலேறி தாகமுடன்தான் வருவோம்

கலிகை தனிவிறங்கி கால்நடந்து வருகையிலே
பச்சைநிறப் பாசியுள்ளே பலநிறத்தில் தாமரைகள்
வரம்பில் மருதமரம் வளர்ந்துநிற்கும் நெற்பயிர்கள்
காலை எழுந்தவுடன் கரிவாயில் கடித்தபடி - கோவணந்தான் பாச்சி
பாய்ந்து பரவசமாய் நீராடி நீந்திவந்த
தாமரைக்குளம் எங்கள் தலைமுறையின் தனிச்சொத்து

முதல் வணக்கம் - “மில்லருக்கே”

முன்னீட்டில்தான் முளைத்த “மில்லர்” என்ற மின்னலொன்று
என்னூரின் பெயர்தனை எல்லோரும் அறியவைக்க
“வல்விபுர அண்ணனுக்கு” வரலாறு வாழ்த்துகின்ற
“கமலா” வயிற்றினிலே கருவாகி உருவாகி
கரும்புலியாய் கடும்புலாய் காற்றோடுதான் கலந்து
கற்பூரமான கதை-கண்முன் நடத்திய ஊர்

பாரில் படித்த பலர் படித்துவந்த பள்ளியென்று
காசினிதான் புகழும் “ஹாட்லி” யில் கற்றவன்நான்
பச்சைநிற வயலும் வாவிளும் பரந்தபலவெளி கடந்து
வல்விபுரக் கோவிலிலே வாரமொரு ஞாயிறிலே
வில்வம் விபூதியுடன் நாமமும் தான்தரித்து
மாயவனைக் கண்டுவந்து மகிழ்வுடனே வாழ்ந்துவந்தோம்

வெற்றி வடிவேலனையோ வெள்ளியென்று கண்டிடவே
வல்லைவெளி கடந்து வடிவேலன் சன்னிதிக்கு
கடும்பனியில் கால்நடந்து காலையிலே சென்றிடுவோம்
ஆலும் அரசும் ஆக்கிவைத்த அந்தநிழலினிலே அப்பக்கடையருகே
மனநோய் மனிதருக்கு மகத்தான சேவைசெய்ய
மருத்துவமனையும் மந்திகையிலே உண்டு

செம்பாட்டு மண்தனிலே செழித்திருக்கும் வாழைகளும்
 மாவும் பலாவும் மதமதத்த பூவரசும்
 பூக்கள் புதுத்தளிர்கள் புனைந்து நிற்கும் புகையிலையும்
 வெண்டி வெங்காயம் வெவ்வேறு காய்கறிகள்
 வேலியின்றி வெளிகளிலே, வெருளியொன்றின் காவலிலே
 ஓடி வளர்ந்திருக்கும் ஓரழகுக் காட்சிகண்டோம்

மண்ணைக் குழைத்து மட்பாண்டம் செய்ததனால்
 மண் உதிர்ந்து மலைபோல மண்குன்றாய் மாறியதால் - குயவபிட்டி
 மூலைக்கு மூலை முடங்கியுள்ள கோயில்களால்
 காலையிலே காதுகளில் வேதியர்கள் வேதஒலி
 மாலையிலே மக்களுக்காய் சந்திகளில் சந்தைகளில்
 மச்சம் மரக்கறிகள் மலிவில் மகிழ்ந்திடுவோம்

நிலத்தை உழுது நீர்பாய்ச்சி நிற்போரும்
 வயலில் வரம்புகட்டி வரும் பயிரை அரித்தெடுத்து
 கத்தையாய்க் கட்டிவைத்து களமமைத்து நிற்போரும்
 பள்ளியுடை உடுத்தி பஸ் காத்து நிற்போரும்
 கடகம் தலையில் வைத்து கடற்கரைக்குக் கால்நடந்து
 ஊரில் உறுதியுடன் உழைத்து உயர்ந்தவர்கள்

சொந்த நிலமும் சொத்தும் பலதுறந்து
 அல்லல்பல அடைந்து அகதியாகி வந்து
 பாதமது மூடப் பாதணியைத் தான்மாட்டி
 தேகமது மூடித் தெருவெல்லாம் கோட்டோடு
 வேலையது தேடி வெற்றியேது மில்லாமல்
 தெரியாத நோய்நொடிகள் தேடிவந்து சேர்ந்ததனால்

குடும்பநலனும் குழந்தை நலன் பலவும்
 குன்றிக் குறைந்து குழப்பமாய் இருப்போர்க்காய்
 வருத்தம் குறைந்து வசந்தம் பெறுவதற்காய்
 உறங்கும் நினைவுகளை உயிர்கொடுத்து உருவாக்கி
 மிதக்கும் கனவுகளாய் மிளிர்ந்திடவே கவியெழுதிக்
 களிப்பில் இருக்கின்றேன்! கற்பனையில் வாழ்கின்றேன்!

பள்ளி நினைவுகள்

ஹாட்லி அன்றும் இன்றும்

தாய்நாடும் தமிழ்மொழியும் தரமறுத்த காரணத்தால்
நாடு துறந்து நம்மவரைத்தான் மறந்து
ஏடு தொடக்கி வைத்த எம்பள்ளி தனையிழந்து
பாரில் பறந்து - பசுமை நினைவுகளால்
கூடி விழா எடுக்க ஓடி இங்கு வருவோர்க்கு
தேடிச் சில நினைவு தென்றலென ஆகிடவே
காவி எடுத்த வந்து கவி வடிவில் காட்ட வந்தேன்

எம்மவரும் வெள்ளையரும் ஏடு தொடக்கிவைத்து
எம்மதமும் சம்மதமாய் ஏழை எளியோர்கள்
படித்தவராய் பாரினிலே பரவியின்று பதவிபல
வகித்திடவே வழிவகுத்த வரலாறு வாழ்கிறதாம்

ஹாட்லி - அன்று

பள்ளிப் படிப்பதனை பயில்வதுடன் பாலகர்கள்
பண்பும் பலகலையும் பணிவும் பயிற்சிகளும்
கற்றுக் கடமைதனை கண்ணியம் கட்டுப்பாடுடனே
ஆற்றிடும் ஆற்றல் தந்த அரியதோர் ஆலயமாம்

பேரன் பிறந்துவிட்டால் பெருமாசை வந்துவிடும்
ஹாட்லியில் சேர்த்துவிட்டால் கட்டாயம் பெரியவனாய்
நற்குணமும் நன்னிலையும் நம்பையன் பெற்றிருவான்
என்றறிந்த பெற்றோர் எத்தனை முயற்சி செய்வார்

காலை மணியடிக்குமுன்பு கால் வகுப்பிலில்லையெனில்
மாலை மறித்துவைத்து மனதில் பதியவைப்பார் (Detention)
பாடம் படிக்குமுன் பலவரிசையாக நின்று
பஜனை நடத்தியபின் படிப்பைத் தொடங்கிடுவோம் (Prayers)

நித்தம் அணிவதுமோ நீலநிறக் காற்சட்டை
செவ்வாய்க் கிழமைகளில் செவிமடுக்கக் கூட்டமொன்று
வெள்ளைநிற மேற்சட்டை வேறுநிறம் ஆகாது
வரிசையாய் வந்தமர்வோம் வாரமொருமுறையே

விஞ்ஞானக் கண்காட்சி விளையாட்டுப் போட்டிகளும்
பேச்சுக் கலைவளர்த்துப் பெரும் சேவைச் சாரணராய்
நல்லோராய் வல்லோராய் நாடு நன்றி சொல்லுகின்ற
நாவலர் நல்லறிஞர் நம் பள்ளிப் பயிர்களன்றோ

முதல்தவணை வந்துவிடின் மூச்செல்லாம் கிரிக்கெட்டு
வெள்ளை அணியுடனே வெளுத்தெறியும் பந்து எங்கோ
வேலி கடந்து வேகமாய் சென்றுவிடும்
அடுத்தடுத்து அடிக்கும் அடுக்கான சிக்சர்களால்
ஆட்டமுடன் ஆர்ப்பாட்டம் அதனுடனே சீட்டியடி

இரண்டாம் தவணையிலே இனியதோர் போட்டிவரும்
உருக்கொடுத்து உருவாக்கி உயரவைத்த உத்தமரின்
பெயர்தாங்கிப் பெருமைபெறும் பேறுபெற்ற இல்லங்கள்
தகுதியுள்ள தலைவர்களை தம்முள்ளே தேர்ந்தெடுத்து
பள்ளிவிட்ட பின்பு பாலருக்குப் பயிற்சிதந்து
போட்டிநாள் வந்துவிட போட்டிருக்கும் பந்தலுக்கு
வரணக்கொடி கட்டி வகைவகையாய்ச் சோடித்து
அனைவரிலும் தெரிவுசெய்த ஆற்றலுள்ள வீரரெல்லாம்
கண்பறிக்கும் வண்ணமதில் கட்டைக்கால் சட்டையுடன்
அணிவகுத்துக் கொடிபிடித்து கையாட்டிக் கால்நடந்து
தலைசாய்த்துக் கொடிசாய்த்து விருந்தினரைத்தான் மதித்து
ஓடி விளையாடி ஓவ்வொன்றாய் வென்றுவந்து
சாதனை ஏற்படுத்திச் சாம்பியனாய் ஆகியதால்
பெற்றுகிண்ணம் வைத்துவிட்டு பெறமீண்டும் வருதல்கண்டு
கைதட்டிக் களிப்புடனே கத்தியநாள் நாம் மறவோம்

முன்றாம் தவணை முக்கிய மாவதெல்லாம்
முக்கால் மணியில் முடியும் விளையாட்டால்
பாலகரும் வாலிபரும் பல்விழுந்த பாட்டாவும்
கால் பந்தடியென்றால் கட்டாயம் அங்குநிற்பார்
முழுமதிபோலுள்ள பந்தை முன்னோடித் தட்டிமுட்டி
கோலியைக் கோணவைத்து கோலும் அடித்திடுவார்

விளையாட்டு வீரரெல்லாம் விடுதலை வீரரென
விதிவழியில் பலியாகி வீறுகொண்ட வேங்கைகளாய்
தமையழித்துத் தமிழ்காக்கும் தலையாய பணியதனால்
சாதனை ஏற்படுத்திச் சாம்பியனாய் மாறாமல்
சாவுதனை எதிர்கொண்டு சரித்திரம் படைக்கின்றார்.

கல்வியெமக்கூட்டி கடமைநிலைநாட்டி
பெயரெடுக்கப் பெருமைபெறப் பெருந்தொண்டு செய்து
அயராதுழைத்த அருமைமிக்க ஆசிரியர்
எங்கள் இதயமதில் என்றும் நிலைத்திருப்பார்

கற்பித்த பெரியோரும் கற்றுயர்ந்த மாணவரும்
கலைநிகழ்ச்சி பலதந்து களிப்புடனே கலந்து
புதுமை பலபுரிந்து புவிதனிலே புகழடைய
“ஹாட்”டிலுள்ள “ஹாட்”லியை வாழியென வாழ்த்துகிறோம்.

ஹாட்லி - இன்று

ஆலயத்துள் அடியெடுக்க வரும் அடக்கம் அமைதியைப்போல்
ஹாட்லியில் காலெடுக்க கலையுணர்வு கருவெடுக்கும்
விதிசெய்த விளையாட்டால் வினையான முதலீட்டால்
கட்டிடமோ தானழிந்து கற்றவரோ தான்பிரிந்தார்

ஆண்டாண்டுதோறும் ஆயிரங்கள் தான் சேர்த்து
வரிசையாய் வகுப்பறைகள் மண்டபங்கள் மண்ணிலெழ
மதிகெட்ட மந்திரிகள் மனிதமில்லா மடையர்களால்
கலைமகளின் கலைக்கோவில் கல்லாகிப் போனதடா

பாவியரின் பயங்கரத்தால் படையினரின் பழிதீர்ப்பால்
ஊனுடலைவிட்டு உயிர்பிரிந்து நிற்பதுபோல்
கட்டிவைத்த கட்டிடங்கள் படித்திருந்த பள்ளியறை
உருவழிந்து உருக்குலைந்து உதிர்ந்துபோய் நிற்கிறது

ஆவிபிரிந்து - அவர்உடலோ - அக்கினியாய் ஆனபின்பும்
மண்ணில் மனிதர்பெயர் மாண்புடனே வாழ்வதுபோல்
காலமெல்லாம் கல்விதந்த ஹாட்லியின் கட்டிடத்தை
அழித்தபின்பும்-அரக்கரினால்-சிறப்பை-சிதைக்க முடியவில்லை

ஈடில்லா இழப்புகளும் இதயமற்ற மனிதர்களும்
தேடி அருகில் வந்தே கோடி அழிவுதர
கோடிதனில் இரவில் ஒரு குப்பிவிளக்குடனே
திண்ணைதனில் படித்து திறமைச்சித்தி பெற்றார்

பள்ளி அறைகளில்லை பரிசோதனைப் பயிற்சி இல்லை
நூலறிவைத் தான்கொடுத்த நூல்நிலையமின்று இல்லை

எழுது கோல்களும் ஏடுகளும் எம்மவர்க்கில்லாமல்
எண்ணற்ற வேதனையுள் எழுதிய சோதனைள்

நற்பெறுபேறு பெற்ற நால்வரை உயர்தர சோதனையில் உருவாக்கி
கல்வியிலும் களத்தினிலும் களைக்காத காளையின் கருவறையே
கலைமகளின் உறைவிடமே! காலத்தால் அழியாத ஹாட்லியே!
உன்னால் உயர்ந்தவர்கள் உனைவாழ்த்தும் ஒலிகளாய்
வாழியநீ! வாழியநீ!

உடல் உள உறுதிக்காய் ஊர் விளையாட்டுக்கள்

உறுதி உடலினிலும் உணர்வு மனதினிலும்
ஊறிஉருவான உன்னத நோக்குடையோர்
வீட்டில் விளையாடி ரோட்டில் விளையாடி
காட்டில் விளையாடுகின்ற காலக் கொடுமையினை
விடிவு வரவிடா விதியின் விளையாட்டை
விரக்தியுடன் எண்ணி வியந்து விழிக்கின்றேன்

காலை எழுந்து கடன்கள் முடித்தபின்பு
பள்ளிக்குப் போய் பாடம் படித்துவிட்டு
மாலை மயக்கத்தில் மகிழ்வோம் சிறுவருடன்
கண்கட்டி விளையாடி கட்டிலுக்கீழ் ஒளித்து
கையாட்டிக் கார்ஓடி கைகோத்துப் பலர்நின்ற
கோச்சொன்றாய் ஆகி கோண் அடித்துக் கொண்டாடி
பச்சைநிறக் கொய்யாவும் பால்கொட்டும் மாங்காயும்
பறித்துப் பசிதீர்த்த பாலகர்கள் நாங்களன்று

வயது வளர வகைவகையாய் விளையாட்டு
போர்த் தேங்காய் போட்டியென்றால் “போரே” அடியாது
தேங்காய் பலதினிலே தேர்ந்தெடுத்து தேக்கிவைத்து
வேட்டி வரிந்துகட்டி வேலவனைப் போலவந்து
துள்ளிக்குதித்து தூளாக்கித் தேங்காயை
பள்ளிப் பரிசுபெறும் பாலகரைப் பார்க்கலையோ?

ஊரில் பலகழகம் உருவாகி வளர்ந்துவரும்
ஊருக்குஊர் நடக்கும் உற்சாகப் போட்டிகளால்
உளவளமும் உடல்நலமும் உண்டாகும் ஊரினிலே

பரந்த வெளிகளிலும் பச்சைக் கழனியிலும்
 பார்ப்போர் மனம்மகிழ பலவித சோடினையில் பந்தலிட்டு
 பரிசுவழங்க பட்டம் பதவியுள்ள பண்பாளர் வருகைதர
 பணிவுடனே தான்மதித்து பாசமுடன் கூடியங்கு
 வாலிபரும் பாலகரும் வயதான வலியவரும்
கமிநிழுத்து கண்கட்டி கால்களைச் சாக்கிலிட்டு
 தத்தித் தடுமாறி உணவதனை உண்டுவிட்டு
 உருண்டோடி விளையாடி ஓட்டப் போட்டிகளால்
 “ஓலிம்பிக்கின்” உருக் கொடுத்து
 துள்ளிக் குதித்து துயர் மறந்த நாள் மறவோம்.

இன்னும் விளையாட்டு இருக்கும் எம்முரினிலே
 கையாலும் காலாலும் பந்ததனை பாய்ந்தடித்து
 கிரிக்கெட்டுப் போட்டிகளும் **கிளித்தட்டு கிட்டியடி**
 கோஷ்டியாய் நின்று **கொடியெடுக்கும்** விளையாட்டு
 வண்ணநிற **போளையடி வாரோட்டம்** தானுமுண்டு
மாங்கொட்டை தான்தட்டி மண்மீது கெந்துவதும்
 பலவண்ணப் **பட்டங்கள்** பலவடிவில் பறக்கவிட்டு பலர்மகிழ்ந்து சோகி
 கொண்டாடும் **சொக்கட்டான்** விளையாட்டு
 ஈழத்தில் எங்கள் ஈடற்ற விளையாட்டாம்.

ஓடிவிளையாடிக் கைகால் உடைத்திடினோ
 பழுதான பாகத்தின் பயங்கர வேதனைக்கு
 பதமாகப் புகைகட்டி படியவைக்கும் பரிகாரியிடம்
 ஓடிடுவோம் ஓட்டகப்புலத்தினுக்கே

கிண்டிவைத்த கிடங்கிலுள்ள பொல்லுதன்னை கிட்டிகொண்டு
 கீழிருந்து மேலெழுந்து கிளைகள்மீது தொங்கவைக்கும்
 வல்ல கைகள் இன்று அங்கு வானூர்தி தன்னையே
 மறையவைத்து மர்மமாக்கி மறவர்போர் நடத்துகுதே.

கற்பகதருவாம் பனை

கறுத்தநிறப் பனையே! கற்பகமே!
 இன்பத்தமிழ் மண்ணின் இலச்சினையே!
 சூழ்ந்து வளர்ந்துநின்று சுகவாழ்வுதந்த - உன்னை
 வெட்டித்தறித்து வெற்றிடமாய் ஆக்கிவிட்ட - வெறியர்களை

சட்டுப்பொசுக்கிடச் சூரர் உருவான கதை
வறண்ட நிலமதிலே வயிரமாய் நீவளர்ந்து
மண்ணுக்காய் மனிதருக்காய் மலர்ந்த கதையாகும்

பனைவளர்த்துக் **கள்**குடித்துப் பழகிய எம்மினமோ
பனைதறித்துக் **கூரை**செய்து கூடுகட்டி வாழ்ந்ததம்மா
பனம்பழத்தைப் பாயினிலே **பனாட்டாகப்** பதனிட்டு
பாணிதனில் தோய்த்தெடுத்துப் பலகாலம் பாவிப்போம்

பனங்கொட்டை தன்னைப் **பாத்தி**தனில் பயிராக்கி
பாத்தி பறித்தே **பனங்கிழங்கு** தான்பிடுங்கி
கிழங்கதனைத் தான்கிழித்துக் கீறாக்கி **பீலி**யின்றி
மத்தியான வெயிலிலே மணல்மீது பரப்பிவைத்து
வாடிவிட்ட **ஒடியலையோ** வார்ந்தெடுத்துத் **தும்பகற்றி**
மாவாக்கிப் பிட்டாக்கி - மணமுள்ள நல்லெண்ணெய்
வார்த்துத் தோய்த்தெடுத்து வாயினிலே வைத்திடலாம்

பச்சைக் கிழங்கதனைப் பானையிலே தானடுக்கி
அவித்து அதைச் சுவைத்தால் அருமை அறிந்திடலாம்
அவித்த கிழங்கதனைப் புழுக்கி எடுத்துவிட்டால்
புழுக்கொடியலாகிவிடும் புளிக்காது! புழுக்காது!

ஊமல்தனை வெட்டி உள்ளிருக்கும் **பூராலும்**
பனுவில் தனையகற்றிப் பத்திரமாய் அரிந்தெடுத்து
நுங்குறிஞ்சி ஊரினிலே நுட்பமாய் நுகர்ந்திடுவோம்
கருப்பநீர் காய்ச்சி கைமருந்தாம் **கல்லக்காரம்**
பலநாள் பாவனைக்காய் **பாணி பனங்கட்டி**
ஆசையுடன்தான் குடிக்க **ஆடிக்கூழ்** அத்தனையும்
அப்பதநீராலாகும் அரிய பொருள்களன்றோ!

அடிமரமோ வளையாத **வளைவைக்கத்** தானுதவ
பச்சைநிற **ஓலையோ** பசுமாட்டின் பசிதீர்க்கும்
ஏழை எளியவரின் குடிசைக்கும் குடைபிடித்து
மட்டையோ நாராகி வட்டக் கடகமதில்
வரிந்துகட்ட வலியுள்ள வாராகத் தானாகும்

தளிர் இலையைத் தானெடுத்து **சார்வாக்கிச்** சீராக்கி
பெட்டிகளும் பெரும்பாயும் தட்டிகளும் செய்திடலாம்
வரிச்சுமட்டை கொண்டு வரிந்துகட்டும் வேலியங்கு

காவலுக்கு நின்று காணிகளைக் காத்துவரும்
கொழுத்தி எரித்திடவோ **கொக்காரை பன்னாடை**
ஊதி எரித்திடவோ ஊமல்களும் உண்டங்கு
சிந்தாமல் சிதறாமல் **சிராய்தன்னைச்** சேர்த்தள்ளித்
சீறும்எரி வளர்த்துச் சிக்கனமாய் வாழ்ந்திருந்தோம்

ஊரில் ஊறுதியுடன் உயர்ந்து நிற்கும் உறவைவிட்டு
நாட்டை நம்மவரை நலம்தரும் பனையைவிட்டு
ஓடி ஒளிவதற்கு ஓரிடத்தைத் தேடியிங்கு
மேபிள் மரநிழலில் மேன்மைபெற வந்தவரே
பனைமரத்தின் பாவனையைப் பாரறிய வைத்திடுவீர்.

வயல் விதைப்போம்

மலையில்லை நதியில்லை மனித உழைப்பங்குண்டு
பாறையுள்ள பற்றையுள்ள பயனற்ற பாழ்நிலத்தை
கல்புர்ப்படி காடழித்துக் **களனிகளாய்** உருவாக்கி
கடின உழைப்பால் கதிர்வளர வைத்தவர்கள்
கதியிழுந்து கதிர்மறந்து விதிவழியே வந்து விட்டார்

வயலுழுது வரம்புகப்படி எருப்பரவி மூலைகொத்தி
வயல் விதைத்துப் புல்அகற்றி **கதிர்அரிந்து கற்றைகப்படி**
வந்த பசி வென்றிடவே வயல் **வரம்பில்** தானிருந்து
சங்கிலிப்பாண் சம்பலுடன் சாயாவும் தான் குடித்து
வண்டியினில் வைத்தடுக்கி வந்திடுவோம் வீட்டினுக்கே

கப்பொன்று நட்டு கற்றைகளைத் தானிறக்கி
நெற்பாயின் மேலே நேர்த்தியாய் தான் விரித்து
மாடு கட்டிச் **சூட்டித்து** மணியெல்லாம் சேர்த்தள்ளி
களகெடுத்துச் சுழன்றடித்து **சப்பையெல்லாம்** சுத்திசெய்து
நெல்தனைச் சாக்கினிலே நேர்த்தியாய் கட்டிவைத்து
வைக்கலதை வைத்தடுக்கி வானளாவும் **பட்டடையும்**
வைத்து வளம் பெருக்கி வரலாறு கண்டவர்கள்
செம்மணியில் கஞ்சிசெய்து செழிப்பாயிருந்து விட்டு
வெண்பனியில் விளையாட வெளிநாடு வந்துவிட்டோம்.

காணிச் சண்டை

காசுதனைச் சேர்த்ததனால் காணிகளை வாங்கிவிட்டு
பிள்ளைகட்குத் தானதனைப் பிரித்து எழுதிவைக்க
தமக்குக் கிடைத்ததுவோ தரவை நிலமென்றும்
தம்பி தங்கை பெற்றதுவோ - தங்கநிலமென்றும்
தாளாமல் தாங்காமல் தகராற்றைத் தோன்றவைத்து
பெற்றோர் பெயரினிலே பெருங்கோபம் தான்கொண்டு
உறவறுத்து உளம்வெறுத்து இனம்மறந்து இதயமின்றி
எல்லை வைக்கக் கல்லு வைத்து தன்நிலம்தான் என்றுரைத்து

கதியால் அரக்கிக் களவாய் நிலமெடுத்து
வாய்ப்பேச்சில் தான்தொடங்கி கை கலப்பும் வந்ததனால்
உறுதி கொண்டு உரிமைபெற உயர்கோடு செல்வதற்கு
கழுத்தினிலே உள்ளதெல்லாம் கழற்றி அடைவுவைத்து
உள்ளதெல்லாம் அழித்து உடல்வலியும் போனிப்பிடி
உரிமை உண்டு என்று உயர் கோட்டுத் தீர்ப்புவர...
காணி கதியால் கல்வீடு விட்டு
ஊரே விட்டோடி உயரப் பறந்து
கதியாலோ போடாத கனடாவில் வந்திறங்கி
காணியில்லா வீடுகளில் காட்போட்டு வீடுகளில்
கண்மூடி கனவுகளில் கதியின்றி வாழ்கின்றோம்.

தியாக இனம்

தம்மொழியும் தம்மண்ணும் தம்மினமும் காப்பதற்காய்
தன்னுடலைத் தன்னுயிரைத் தருகின்ற தம்பி தங்கை
திருமேனி தீயாகும் தியாகத் திருப்பண்பின் - **மூலமென்ன?**
தன்குடும்பம் தான் தழைக்க தனையளித்து முன்னாளில்
உழைத்துக் களைத்து ஊணுறக்கமின்றி உயரவைத்த
முன்னோரில் மூலமிது **முனையாய்** இருந்ததென்பேன்

மாலையிடும் மருமகனை மனம் மகிழவைப்பதற்காய்
உடலும் உள்ளமும் உருகிட உழைத்து
பிள்ளை படித்துப் பெரியவனாய் ஆவதற்காய்
உண்ணாது உறங்காது உயரவைத்தோர் பிள்ளைகளோ
பெற்றோர் கருவினிலே பேறாய் உருவாகி

காலம் முழுவதும் கண்ணின் இமையென காத்துநின்று
தந்தை தாயை கண்கண்ட தெய்வமென கடமை செய்து
குடும்பச்சுமையே சுகமான சுமையென குதூகலமாக
தாமும் பகிர்ந்து தரணியில் வாழ்ந்த ஈழத்தமிழ் இனமாம்.

வீடு கட்டினோம்

பெண்பிள்ளை பெற்றவரோ பெருமூச்சுவிட்டு பெரும்பாரம் என்று
ஓடி உழைத்து ஒவ்வொன்றாய் சேர்த்து வந்து
காணியென்று வாங்கி கல்வீடு கட்டுதற்காய்
அத்திவாரம் ஆழ்கிணறு அருகருகே அமைந்திருக்க
சாதகத்தைக் காட்டி சாத்திரி சொன்னபடி
நல்ல இடம் எடுத்து நல்லதோர் நாள் பார்த்து

பாறை வெடிக்க வைத்து **பாந்தில்** வரும் நீரை
வட்டச்சுவரெழுப்பி வரிசையாக் கல்லடுக்கி
பத்தலிலே தொட்டியொன்றும் அருகினில் **ஆடுகாலும்**
தென்னந்துலா நுனியில் தெரியும் **கயிற்றினிலே**
தாவி வரும் **வாளி** காற்றில் அசைந்து அசைந்து
கொட்டிக் குளிப்பதற்காய் கோலிவரும் நீரை

பாக்கு மரத்தருகே பழம்தரும் பலாமாவும்
தென்னைமரக் கன்றுகளும் தெருவோரம் நெடுமதிலும்
தேசி தேன்தோடை மரம் தேடி எடுத்து வந்து
குழிவெட்டிப் பசளையிட்டு கூடு வரிந்து கட்டி
வெட்டிய வாய்க்காலில் வேகமாய் நீரோடி
பச்சை நிறமரத்தில் பழம் பழுக்கப் பறவை வரும்

தச்சனும் மேசனும் தரும் தகவல் தரவுடனே
தேவைப் பொருள் தேடி தெருவில் அலைந்திடுவோம்
வல்லிபுரக்கோவில் **மணல்** வலுவான **சல்லிகல்லும்**
சீமெந்தில் கலந்தரித்து சீராகக் **கல்லடுக்கி**
இரும்புக் கம்பிகளை இடைஇடை தான் வைத்து
சாந்தால் இறுகவைத்து சாயாத சுவர் எழுப்பி

பாலை முதிரையிலே பலகை அரிந்தெடுத்து
நிரந்தரமாய் நிலையும் காலமெல்லாம் காத்திடக் கதவுகளும்

அரிந்தெடுத்த அடிப்பனையில் கூரைசெய்து
 ஓட்டுக்கிச் சாய்ப்பிறக்கி ஒழுங்கான யன்னல்களும்
 தாயறைக்குத் தான்தேடி தனிவேம்புக் கதவெடுத்து
 நிலம் பூசி நிலைகள் வைத்து சுவர்களுக்கும் நிறம் பூசி
 மின்சாரம் மினுமினுக்க திரைச்சேலை மிதந்து நிற்கும்

வேலைக்கு வருபவர்கள் வேளைக்கு வேளை வரார்
 கூலி பெறுவதிலும் குழப்பம் பல தருவார்
 குடும்ப விருப்புகளால் கூடும் செலவினத்தால்
 மாட்டி மனம் களைத்து பணம்மாறப் படியேறி
 களைத்துக் கடனடைக்க காலமெல்லாம் தானுழைத்து
 மகளைக் கரைசேர்க்கும் “மனிதம் உள்ள மனிதகுலம்”

வீதியிலே போவோர்க்காய் வீட்டுப்பேர் பொறித்துவைத்து
 ஊரார் உறவினர்கள் உளமார வாழ்த்தி நிற்க
 பந்தல்கட்டி பந்திவைத்து பலபேர் வருகைதந்து
 புதுவீடு வைத்து புத்துணர்வில் மூழ்கிநின்று
 மகளின் மணநாளை மனதில் எண்ணி மகிழ்வடைந்து
 துன்பம் துயர் மறந்தோம் கவுட்டம் கடன் மறந்தோம்

கூடி அனுபவித்தோம்

அமைதியின்றி தலைகுழம்பி மனம் கலைந்து மருந்துசெய்து
 அவதியுறும் அவலநிலை அதிகமுண்டு மேல்நாட்டில்
 எம்மூரில் உள்ளவர்க்கோ எத்தனையோ புதுக்கதைகள்
 பிரியமுடன் பேசிடப் பிராக்குப் பலவுள்ளதால்
 மனநிறைவு பெறுமவர்கள் மனநிலை கெடுவதெங்கே?

பிறப்பு நடந்தாலோ முக்கியமாம் முப்பத்தொன்று
 இறப்பு நடந்தாலோ இருக்குமொரு அந்தியேட்டி
 மாசமொருமுறை மாசியம் செய்து வந்து
 ஆட்டத் திவசமென்று அடுத்த வருடமுண்டு
 புதுக்குடி புகுவதென்றும் யூப்புனித நீராட்டு விழாவென்று
 கலியாண எழுத்தென்றும் கலியாண வீடென்றும்
 பணச்சடங்கு என்றும் பலபல தினம்வரும்.
 அந்தத் திருநாளில் அனைவரும் கூடியங்கு
 பந்தலிட்டு பந்திவைத்து பாசமுடன் தான்கதைத்து

வீடுவந்து சேருமுன்னே விதவிதமாய் கறியுடனே
பெட்டியொன்றில் சோறனுப்பும் பெரும்பண்பும் ஊரிலுண்டு

இறப்பு நடந்துவிட்டால் இனத்தவர்கள் தாம்பேசி
இன்னநாள் இன்னவர்தான் இவ்வேளை என்றுசொல்லி
சமையல் செய்து தானனுப்பி சாந்திபெற வைத்திடுவார்
இறந்தவர் வீடுசென்று இரவுகளில் தாம் படுக்கும்
குணமதனை மனவுயர்வை மனதிலெண்ணி மகிழ்ந்திடுவோம்

முற்றமில்லா வீடுகளில் முடங்கிவிட்ட எம்மவரோ
பந்தலின்றி பந்தியின்றிச் சொல்லிடவோ சொந்தமின்றி
மண்டபங்கள் மத்தியிலே மணவறைகள் தானமைத்து
எம்மண்ணின் நினைவுகளை இம்மண்ணில் நிலைக்க வைத்து
நாடிவந்த நாட்டினிலும் நல்லபடி வாழுகின்றார்.

தாலிய் பாலம்

பெண்பிள்ளை பெற்றுப் பெரும்பாரம் என்பவரும்
ஆண்பிள்ளை தன்னால் அமைதி அழிந்தவரும்
பெண்ணாலும் ஆணாலும் பெருமை பெற்று வாழ்ந்தவரும்
எல்லாம் அவன்விதியே எம்மில் ஒன்றுமில்லை என்பவரும்
மாமன்மகள் என்றும் மாற்றாகச் செய்வமென்றும்
ஆளுக்காள் பேசி ஆசையுடன் காத்திருக்க
பள்ளியிலே பாதையிலே பார்வைதனைப் பறிகொடுத்து
உள்ளஉறவொன்று உணர்வில் உருவாக அதை
பெற்றார் அறிந்து பெரும்பாவம் செய்ததுபோல்
அடித்து அழவைத்து “அழித்துவிடு அன்பை” என்பார்

தேடித்திரிந்து கண்டு பேசிமுடித்துவைத்த ஆசித்திருமணங்கள்
பாடித்திரிகையிலே சோடிஎன இணைத்த காதல்திருமணங்கள்
சிலர் ஆடிக்களைத்த பின்பு ஆறிஅருவருத்து பின்நாறி நலமிழக்கும்
பலர் கூடிக்குருவிகள் போல் கூட்டாய் குதூகலமாய்
வயதோடி முடிகையிலும் வரும் வேதனை சோதனைகள்
பறந்தோடி மறைந்திடவே அன்பைப் பகிர்ந்திடுவார்

சாதகம் கொண்டு சாஸ்திரி கண்டு
பாவமும் - பார்வை - பங்கமும் பார்த்து

வேதனம் கேட்டு சீதனம் பேசி சீர்பல தந்து
பொம்பிளை பார்க்கப் போய் வருவார்கள்

பொன்னுருக்கன்று போசனம் பண்ணி
தகைமைக் கேற்ப தரும்பவுண் கொண்டு
தாலிக்கட்டியும் தாங்கிடக் கொடியும்
பத்தர் பண்ணிடும் பவித்திரச் சின்னம் - அதை
ஆடவன் ஆவி அகன்றிடும்போது
கதறிடக் கழற்றிடும் கொடுமையும் உண்டு

திருநிறை செல்வன் திருநிறை செல்வி திருமணம் என்று
ஊரும்உறவும் உளம்மகிழந்தேகி
பந்தலும் போட்டு பணியாரமும் பண்ணி
கன்னிக்கால் நாட்டி காய்கறி வெட்டி
வேளையில் வேதியர் வேதம் முழங்க
மணமகன் மணமகள் **மணவறை** சேர்வார்

தாரையும் வார்த்து **கூறையும்** மாற்றி
மங்கள நாண்தனை மணமகன் பெற்று
மங்கை கழுத்தினில் மகிழ்வுடன் மாட்ட
நற்றவிலோடிணை **நாதஸ்வரத்தொடு** நல்லாசி ஒலிக்க
மங்கலஓசையும் மலரின் மணமும் மகிழ்வும்மலர
அம்மிமிதித்து அருந்தி காட்ட பந்தியும்வைத்து படமும் எடுப்பார்

பெற்றவர் ஆசியும் பெரியோர் ஆசியும்
ஆலயம் ஏகி ஆண்டவன் ஆசியும்
இன்றுபோல் என்றும் இவர்களை இணைத்து இன்பம் ஈந்து
“**தாலிப்பாலம்**” தகராது என்ற தமிழின முறைவழி
வாழ்பவர் வாழ்வில் வசந்தமாய் வந்து
அன்பும் அறமும் அருளும் அளித்திடும்

தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை

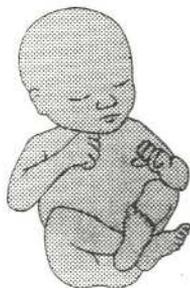
மனித குலம் பெருக்குதற்காய் மங்கி மறையாதிருப்பதற்காய்
ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் ஆண்டவர் ஆக்கி வைத்து
ஆட்டிவைத்து ஆடவைத்து அவர்களுக்குள் அன்பை வைத்து
சேர விதிவகுத்து சேர்த்து முடித்து வைத்து

காந்தக் கவர்ச்சி தந்து காதல் உணர்வு தந்து
சூலில் கருக் கொடுத்து சுகமாய் வளர வைத்து
பாரில் பிறக்க வைத்து பல வினைகள் செய்யவைத்து
காலம் குறித்தழைத்து கடமை புரிகின்றான்

மணம் முடித்த மங்கையவள் மாதாவாய் ஆவதுவோ
படைத்து விட்ட பரமனவன் பரவி வைத்த பாசவலை
உறவை உருவாக்கி உணர்வுகளை ஊட்டி
உயிர்கள் தடுமாறி உடலுறவில் ஏகி
இருஉடல்கள் ஒன்றி இனிமைதனில் மூழ்கி
கொடுப்பனவு கொள்வனவு கொதிப்பில் நிகழ்வாகி - உயிரணுக்கள்
துள்ளிக்குதித்து துடிப்புடனே போட்டியிட்டு
நீந்தி நிலைதேடும் நிலையில்லா வாழ்வுபெற

புத்த புதுமலராம் புனிதக் கருவறையில்
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்மகனின் உயிரணுவில் ஆகஒன்றே
கர்மவினை கனிந்து கருவாய் உருவாகும்
உயிர்தரிக்க உடலெடுத்து உருவெடுத்து
தாய்வயிற்றில் தானிருந்து தாயுடலால் சக்திபெற்று
நாளுக்குநாள் வளர்ந்து நாள்நேரம் சேர்ந்துவர
கருவறை தன்னைக் காலால் உதைத்து
விடுதலையாகிப் புவிதனில் புரளும்

தாயாக ஆவதற்கோ தவம் கிடந்து தவிப்போர்
மழலைமொழி கேட்டு மனக்களிப்பில் மகிழ்வோர்
மலடியென ஆகி மனக்கசப்பில் மூழ்கி
மணம் முறிந்ததாகி மதுவகையை நாடி
நிலைகுலைந்த வாழ்வை நீக்கிட நினைப்போர்
இளசுகளில் இளவயதில் இடையூறு என்று
கருத்தடைகள் செய்து கருவழித்து வந்து பின்
ஆசையது கொண்டு அரசமரம்சுற்றி
அலைவோரும் அகிலத்தில் ஆயிரம் உண்டு

மாதா வயிற்றினுள்ளே மகவு உருவாக
மாதா உருவினிலே மாற்றம் பலதிருக்கும்
மாதவிடாய் நின்ற மகிழ்வுதரும் செய்தியன்றே
ஊரார் உறவினரை உவகைகொள்ள செய்துவிடும்
அவர் பாசம் பரிவுடனே பலகாரம் பண்ணிவந்து
“மெத்தக் கவனம்மா மெதுவாய் நடந்திடம்மா” என்றிடவே மாதம்

இரண்டு வர மசக்கைவரும் மாங்காயில் ஆசைவரும்
ஓவென்றழுது ஓங்காளித்து ஓலமிட்டு
ஏலாதவள்போல் ஏவறைதான்விடுவாள் (2ம் மாதம்)

பட்டாம்பூச்சி படபடத்து சிறகடித்து ஊர்வதுபோல்
உள்ளே ஊருகின்ற உயிரின் உயிர்த்துடிப்பை உணர்ந்து
சிலிர்த்திடுவாள் (5ம் மாதம்)

காக்காய் (1/4) கறி சமைத்து கருவாடும் (கரு + வாடும்)
என்று தின்பாள் (6ம் மாதம்)

பெண்மை பொங்கும் பொலிவுடனே
பொன்மேனி மினுக்குடனே (7ம் மாதம்)

மங்கை மலர்ந்துவர மார்பும் மதமதக்க - மகவு
பாசமுடன் அருந்த அங்கு பாலும் நிறைந்துவர (8ம் மாதம்)
நல்ல நிகழ்வுகளும் நல்ல உறவுகளும் நல்லநினைவு தந்து
அவள்கூலில் இருக்கும் கரு - சுகமாய் உருவாக வைக்கும்

காலம் கனிந்துவர நாளுந் அமைந்துவர
குத்தும் எழும்பிவரக் குடமும் உடைந்துவிட (10ம் மாதம்)
வட்டத்தலை காட்டிவரும் வண்ணக் குழந்தையொன்று
கண்ணின் இமைதிறந்து கைகால்கள் அசைத்தபடி
“அம்மா”வென அழுது அன்னைதனை அழைக்கும்

சினிமா பாடலிலிருந்து

“அடுத்திங்கு பிறப்பொன்று அமைந்தாலும் - நான் உந்தன்
மகனாகப் பிறக்கின்ற வரம் வேண்டுமே”

“ஈரைந்து மாதங்கள் கருவோடு எனைத்தாங்கி

நீ பட்ட பெரும்பாடு அறிவேனம்மா”

“ஈரேழு ஜென்மங்கள் எடுத்தாலும் உழைத்தாலும்

உனக்கிங்கு நான்பட்ட கடன் தீருமா”

தோள்மேலே தொட்டில் கட்டி தொடைமேல் நடை பழகி

பேரனையும் பேர்த்தியையும் பெருமை பெருக்கெடுக்க
தூக்கித் தூயிலவைத்து துன்பம் மறக்கும் எங்கள்
பாட்டன்கள் பாட்டிகளைப் பாரினிலே பார்த்ததுண்டா

வாசலிலே வந்தவரை வாசமுள்ள வேப்பிலையோ
துடக்கை அறிவித்து தூரத்தே நிற்கவைக்கும். .
 நொந்த உடல் என்றும் நோகாதிருப்பதற்காய்
 பதினொருநாள் வரை **பத்தியமும் பருத்தி வேம்பு ஆமணக்கு**
நொச்சியுடன் மாதாவுடல் கழுவ **மருத்துநீர்** ஆக்கிவைப்போம்

முப்பத்தோராம் நாளினிலே முக்கியமாய் ஓர் நிகழ்வு
துடக்குக் கழிவென்று வீடெல்லாம் தூய்மைசெய்து
 வளைமீது **தொட்டில்** கட்டி வண்ணவண்ண சோடினையில்
 ஊரார் உறவினரும் உரிமையுடன் கூடிவந்து
 தாய்மாமன் தருகின்ற தங்கப்பரிசு கண்டு
தாலாட்டுப் பாடித் தளிர் தன்னை வாழ்த்திடுவார்
 நாற்பத்தோராம் நாளினிலே நல்லநல்ல சட்டைதைத்து
 ஆண்டவன் ஆசிபெற ஆலயம் கொண்டு செல்வோம்

சின்னச் சிரட்டையிலே சின்னத்துரை வைத்தியரின
கன்தூரி கோரோசனை கலந்து முலைப்பாலில்
 மெல்லக் குழந்தைக்கு மெதுவாக ஊட்டிடுவோம்
கொத்தமல்லி சித்தரத்தை ஆடாதோடை அதிமதுரம்
 அவியலிலே **கல்லக்காரம் கருஞ்சீரகம்** கலந்து கொடுத்து
 கண்மணிக்கு **கிரந்தி** கட்டாதிருக்க **கிரந்தியெண்ணை** பூசி
 தரையில் **தடுக்கு** வைத்து **தலைபிடித்துத்** தாலாட்டி
 காலை இளவேனில் காயவிட்டுக் காத்துவந்தோம்

தோள்மேலே தொட்டில்கட்டி தொட்டெல்லாம் தானுடைத்து
 நாலாம் மாதமதில் நன்றாய் **உடல்பிர்ப்பி**
 ஏழாம் மாதமதில் எழுந்து **தவழ** எண்ணி
தொடைமேல் நடைபழகி துணைதேடும் துள்ளுதற்காய்
 எட்டாம் மாதமதில் **எட்டிநடை** பழகி
தள்ளுவண்டி உதவியுடன் தள்ளாடித்தான் விழுந்து
 பத்தாம் மாதமதில் பல்லு முளைத்துவர பலகதைகள் சொல்லிவர
 வீடு கலகலக்கும் வீதியெல்லாம் குரல் கேட்கும்

கண்டகடியவைகள் கடித்துக்கக்கி வைத்து
 உண்ணமறுத்து உருண்டுபுரண்டு உபத்திரவம்தான் தந்து
 பட்டுப்பருத்தியிலே பல வர்ணநிறச் சட்டைதைத்து
உச்சிபிரித்தியூத்து ஊரெங்கும் கொண்டுசென்று
 மற்றச் சிறார்களுடன் மண்விளையாடவிட்டு
 வயிறு புளித்ததனால் **வாய்வுக் குழப்படியால்**

மேனி குளிர்ந்ததனால் மெல்லச் சுடுவதனால்
ஆவிதுடித்து ஆகாரம் உண்ணாமல் அழுதழுது
கண்ணீர் வடித்துக் கண்விழித்துக் காத்தவர்கள்
பாலூட்டிப் பசிதீர்த்த பாலகர்கள் பாசத்தால் - தம் கண்மணிகள்
தீயாய் தியாகிகளாய் தீயோரைத் தீர்க்கையிலே
நீராய் நிரந்தரமாய் நித்தியமாய் ஆவதனால்
மாறா வெறுமையுடன் மண்தனிலே வாழுகின்றார்.

பள்ளிப்பருவம்

பிள்ளை பிறந்ததுவும் மெல்ல நடந்ததுவும்
துள்ளி விழுந்ததுவும் - மறந்து
பள்ளிக்கு அனுப்பிவைத்து பட்டம்பெற வைத்து
நல்ல பதவியிலே நாலுபேர் மதிக்க - பிள்ளை
பெரியவனாக வர பெற்றவர் ஆசைகொள்வார்

பிள்ளைதனைப் பெற்றவர்கள் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு
விஜயதசமியன்று சட்டைதைத்துப் பொட்டுவைத்து
கண்மணியைத் தானணைத்து கல்விக் கூடம் கூட்டிவந்து
கைவிரலைக் கைப்பிடித்து பரப்பிவைத்த அரிசியுள்ளே

“அ” எழுதவைத்து அம்மாவும் அப்பாவும்
அழகாகச் சொல்லவைத்து ஏடு தொடக்கிவைத்து
கலைமகள் அருள்பெறவே கற்கண்டு கடலையுடன்
திருமகள்தான் விரும்பும் தித்திக்கும் பொங்கலுடன்
அவலும் படைத்து அழகாகச் சோடித்து
தெய்வஅருள் வேண்டித் தேவாரம் தான்பாடி
“வெள்ளைக் கலையுடுத்தி வெள்ளைப்பணி பூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள்” எம்மன்னை
புகழ்பாடும் புதுமையிதை புவிதனிலே பார்த்ததுண்டோ?

காலையிலும் மாலையிலும் கடவுள் தொழுகையையும்
அம்மாவை அப்பாவை ஆசானை அடுத்தவரை
மதித்து மனம் கலந்து மற்றோர் மதிப்புடனே -
வயது வளர்ந்துவர வாழப் பழகிடுவார்

பள்ளிப்படிப்புகளை பாடம் பயிற்சிகளை
துள்ளித் துடிப்புடனே துரிதமுடன் செய்துவைத்து

பெற்றோரின் அன்பும் பெரியோரின் ஆதரவும்
நல்ல குலக்கொடியாய் நம்மவரை வளர்த்ததுவாம்

பள்ளி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொண்டு பரிசுபெற்று
ஊரின் பெயர்காக்க உயரும் நிலையாக்க உழைத்து
உற்றார் உறவினர் உறுதுணையாய் நல்லுறவை உருவாக்கி
பாசம் வளரத் தன் குடும்ப பாரம் சுமந்திடுவார்

தோட்டத்தொழில் செய்து தோளினில் காவி
காலையில் பள்ளி கற்றுத்திரும்பி - மாலையில்
தம்மவர் உயரத் தம்பணம்கட்டித் தனியார் பள்ளியும்
ஊணும் உறக்கமும் உறவும் உற்சாகமும் உதறி
உயர்கல்வி ஒன்றே உயர் இலட்சியமாக
பல்கலைக்கழகம் புகுந்திடவேண்டும் - பட்டம்பல பெற்றிடவேண்டும்
என்ற அவர்ஆசைகள் ஏமாற்றும் ஆகிட
தம்மவர் பிள்ளைகள் தானிடம் பெற்று -
தமிழரின் பிள்ளைகள் தலைகுனிவாகிட
அரசின் அநியாய அறிவற்ற ஆளுமின ஆணவத்தால்
தரங்கெட்ட “தரப்படுத்தல்” தமிழ்இளைஞர் தனைவாட்ட
அந்த வெறுப்போ அரசை எதிர்க்க ஆயுதம் தாங்க ஆற்றலைத்தந்து
கற்ற அறிவும் பெற்ற மதியும் கடும்போரில்
கைகொடுக்க கண்மணிகள் காவியமாய் ஆகுகிறார்

சுகமான சுகமைகள்

சின்ன வயதிலே சிட்டுக்குருவிகள் நாம்
துன்பம் தெரியவில்லை துக்கம் அணுகவில்லை
பெற்றோர் உடனிருந்து பெரும்பாரம்தான் சுமந்தார்
வருடங்கள் ஓடியதால் வயதும் வளர்ந்ததம்மா

ஈடாட்டம் போடுகிறார் ஈன்றெடுத்த பெற்றோர்கள்
பாரமது தாங்காமல் பரிதவித்துப் போகின்றார்
தோள்கொடுப்போம்! பாவமிவர் பாடுபட்டுத் தூக்குகிறார்
ஏற்றுவிட்டேன் பாரமதை என்தோளில் தாங்கிவிட்டேன்
பாரம்தான்! யார்மறுப்பார்? பார்த்தேன் கூடையுள்ளே

கூடப்பிறந்தோரும் குறுகிநிற்கும் பெற்றோரும்
கூடியுள்ளார் கூடையுள்ளே தூக்கிவிட்டேன் யானதனை
அத்தனை முகங்களிலும் அற்புதமானதோர் மகிழ்ச்சி
அண்ணா சுமக்கும் அழகுகண்டு ஆனந்தம்

தங்களுக்கு என்று சுமைதாங்கி ஒன்று
உண்டென்று மலர்ச்சியது உள்ளமெல்லாம் ஒருவகை
அந்தமலர்ச்சி கண்டு என்இதயம்தான் மலர்ந்து
எந்தளவு பாரமும் நான்சுமப்பேன் தாங்களென்றேன்

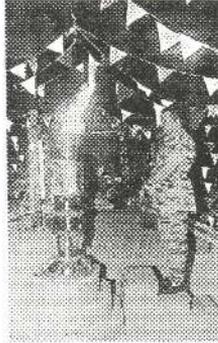
காலங்கள் ஓடின கற்பனைகள் வந்தன
ஆயிரம் ஆசைகள் அரும்பி அழிந்தன
கடமை உருவிலே கஷ்டங்கள் வந்தன
காவினேன்! காவினேன்! கூடையைக் காவினேன்!

காலமும் வந்ததால் கால்கட்டும் ஆனது
கூடையுள் உள்ளவர் கூவியே கூறினர்
இறக்கிடு! இறக்கிடு! இனி நாம் சுமக்கிறோம்
இருக்குப் புதுச்சுமை இனியது உன்சுமை

என்றவர் சொல்லினும்
பலநாள் சுமந்து பழகிய சுமையிது
பழம் சுமைமீது புதுச்சுமை ஏறட்டும்
பலநாள் சுமந்து பழகிய தோளிது
சுமையது போனால் சுகமாய் இராது

நித்தியம் சுமக்கும் சுமையிது போனால்
நித்திரையில்லை நிம்மதியில்லை - அதனால்
சுகமான சுமையிது! சுகமான சுமையிது!
சிலநாளிருக்கு சிற்றாயிர் போக - அதுமட்டும்
சுமந்திடுவேன் சுமந்திடுவேன் "சுகமான சுமையிது"!

தலைவன் தரிசனம்

காலை தொடங்கி கார்தனிலே ஓடியதால்
கால்கள் தளர்ந்து களைப்படைந்து தானிருந்தேன்
வேலை அதிகமில்லை வேறேதும் மனதிலில்லை
களைப்பாய் இருக்குதென்று கண்கள் இமைமூடிக்க
கற்பனையில் ஆழ்ந்து கதிரைதனில் சாய்ந்திருந்தேன்
சுமைதீர துயில்வந்து துணையாகச் சுகம்சேர்க்க
கனவொன்று கண்டேன் களிப்பினில் ஆழ்ந்தேன்

வெள்ளை வெளேரென்று வெண்மணல் பரப்பினிலே
எண்ணிடவே முடியாத எத்தனை கோடி மக்கள்
மேடொன்று நோக்கி மெல்ல மெல்லச் செல்லுகிறார்
மேடதின்றமேல் மேடையொன்று மெல்லத் தெரிகிறது
கூடிநிற்கும் கூட்டமெல்லாம் குரல்கொடுத்து அங்குநிற்க
கையில் விளக்குடனும் - கழுத்தில் குப்பிக் கயிறுடனும்
காக்கி உடையுடனும் கையினைக் கூப்பியுங்கு காட்சி தந்த
காப்பதற்கு வந்துதித்த காவிய நாயகனை
கைதட்டி வரவேற்று களித்து நிற்பவரை
பொங்கும் நிறைவுடனும் பொறுமைப் பொலிவுடனும்
அன்பாய் ஆர்வமாய் ஆசையாய் அனைத்து அறைகூவி
அழகு தமிழில் ஆற்றும் உரைகேட்டு அனைவர் மகிழ்கையிலே

என்னை அழைத்து என்கவிதை தனை எடுத்து
நல்லதமிழ் உணர்வு நான் கொண்டேன் என்றுசொல்லி
கட்டியனைத்து “கன்னித்தமிழைக் காதலிப்பாய்” என்று சொன்னான்
சொல்லிய சொற்களினால் என் கண்கள் பனித்துவிட
உள்ளம் உயிர் துடித்து உறக்கம் துறந்து
கனவு கலைந்து களிப்புடன் கண்விழித்தேன்

எங்களுர்த் திருவிழா

எம்மூரின் எல்லையிலே எழுந்தருளி எமைக்காக்கும்
எழில் முருகன் கோவிலே எட்டாம் திருவிழா
பள்ளிவிட்டுத் துள்ளிவந்து பட்டுடுத்திப் பொட்டு வைத்து
சில்லறையைக் கையிலள்ளி சிறுவருடன் சேர்ந்தோடி

மின்விளக்கு மினுமினுப்பில் மிகஅழகாய் சோடினையும்
சி. என் கோபுரம்போல் சிறப்பளிக்கும் சிகரமுள்ள
சிறுகோவில் வீதியிலே சிறுவர்களின் மத்தியிலே
இயன்றவரை தான்முயன்று இருப்பேன் முதல்வரியில்

தட்சணாமூர்த்தியின் தவிலுக்குத் தாளமிட்டுத் தானிணைந்து
கோவிந்தசாமி கொட்டும் நாதஸ்வர இசைமுடிய
சலங்கை ஓலிகேட்டு சனமெல்லாம் சத்தமிட
சனமடக்கச் சரவணையார் சாத்திடுவார் குழைத்தடியால்

சின்னம் சிறுகுகள் சிரகுகளில் தானடித்து
சின்னமேளம் மேடைவரச் சிறுவழி செய்ததனால்
சிறப்படையும் சரவணைக்கு சின்னமேளம் சிரித்ததனால்
சிரகுகளிர்த்து சிங்க நடைதான் வருமாம்

இதழ்சிவந்த இடைசிறுத்த இந்திரா முன்வரவே
சந்திரவதனமுடன் சந்திராவும் வந்துநின்றது

வினாயகனை முதல்பாடி வினைதீர்க்கச் சொல்லிவிட்டு
சினிமாப் பாடல்கட்கு சிரித்தபடி ஆடிடுவார்
சரவணையார் தடியுடனே தன்னாட்சி நடத்திவர

சோமண்ணை சோடாவில் சோமபானம் தான் கலந்து
வெளியே தெரியாதிருக்க வெள்ளிப் பாத்திரத்தில்
பரிவுடனே தான்கொடுத்து பாசமாய் பார்த்துநிற்க
பைலா அடிக்கும் பைங்கிளிகள் பார்வைபட
வாரிவிட்ட வளர்முடியும் “வாச்” சொன்னும் கட்டிவந்து
வாசலிலே நின்று வட்டமிடும் வாலிபரை
வசமிழக்கச் செய்திடவே வாள் விழிகள் கண்ணடிக்க

ஆண்பெண்ணாய் ஆடைகட்டி அடுத்த காட்சி ஆடிடவே
ஆடைமாற்றும் அறைசெல்ல அங்கிருந்த சிறுவரெல்லாம்
அவர்கள் பின்னே ஓடல்கண்டு அங்கிருந்த ஊர்மணியம்
உறுக்கி உதை கொடுத்து உட்கார வைத்துவிட்டு
உரிமையுடன் உள்நுழையும் உயர்ந்த மனிதனையும்
கண்முன் நடக்கும் காட்சியொன்றும் காணாமல்
இதயம் பறிகொடுத்த இளம்சோடி சிலவங்கே

முதியோர் முதுகின்பின் முகம்வைத்து முகம்நோக்கி
முதுகில் முழுமதிபோல் கண்ணோடு கண்ணோக்கும்
உன்னிப்பாய்ப் பார்த்ததினால் உள்ளமதில் ஊறியதை
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் ஊரிலில்லை என்பதனால்
பள்ளிச்சிறுவன் இவன் பார்த்ததைப் பார்த்தபடி
பகர்ந்தேனெயொழிய பாவமொன்றும் பண்ணவில்லை

(எங்களுரில் திருவிழாக்களில் சனத்தை கவர்ந்த
சின்னமேளம் என்ற நடன நிகழ்ச்சியை நினைவுபடுத்துகிறோம்)

நிம்மதி இல்லையாம்!

நிம்மதியில்லை! நிம்மதியில்லை!
நித்தியம் சொல்கிறார் நிம்மதியில்லையாம்
ஏனில்லை நிம்மதி? என்னகுறை இந்நாட்டில்?
வந்தாரை வரவேற்கும் வளமிக்க இந்நாட்டில்
அமைதி உண்டென்று அனைவரும் வந்தோம்

அழகானநாடு அன்பான மக்கள்
 குறையென்ன கண்டீர்? குற்றமும் உண்டா?
 வறுமையில் வாடி வருந்திடல் வேண்டாம்
 “வெல்கம்” சொல்லி “வெல்பெயர்” தந்தார் (welfare)
 நோய்நொடி வந்தால் நோவதே இல்லை (OHIP)
 வேலையோ போனால் வேதனம் தருவார் (UI)
 வேதனை தன்னை வென்றிட வைப்பார்
 இல்லை யென்றில்லை இருக்குதே எல்லாம்
 இத்தனை இருந்தும் இல்லையே அமைதி எதனால்?
 கடன்தொகை கட்டக் காணாது காசாம்
 மொன்றியல் பாங்கில் மோட்கேச்சம் உண்டாம்
 காலம் முடிவதால் கட்டிடு காசென
 கட்டளைக் கடிதம் கடைசியாய் வந்ததாம்
 காலமெல்லாம் காசுகட்டி காத்துவந்த வீடிதுவாம்
 கைவிட்டுப்போனால் கதியேதும் இல்லை அதனால்

பகலிலும் இரவிலும் பலவேலை செய்து
 பதறியே ஓடிப் பணமது சேர்ப்பார்
 கடுங்குளிர் தன்னில் கைகால் விறைக்க
 கண்கள் விழித்தே கடுந்தொழில் செய்வார்
 கைகள் உழைந்தே கால்களும் நோகும்
 கண்ணது சோர்ந்து கனவினில் வாழ்வார்
 கனவு கலைந்தால் கடும்கினம் கொள்வர்

“எடிபிடி” என்று ஏசியே பேசி
 எண்ணெய்போல் கொதித்து எரிமலையாவார்
 உடலும் உளமும் உழைத்துக் களைத்தே
 விரக்தி அடைவார் விடிவேதும் இன்றி
 விட்டபிழையென்ன? விதியை ஏன் நோவான்?
 சிக்கலில் எப்படி சிக்கினோம் நாமே - எப்படி?

வந்தவுடன் வேலை வருமென்று எண்ணுவதும்
 வேலையொன்று வந்தவுடன் வேணுமொரு காரொன்று
 கார் வேண்டிச் சிலநாளில் கற்பனையில் ஓர்வீடு
 அன்றாடம் ஆசைகளை ஆயிரமாய் வளர்க்கின்றோம்
 ஆசைகள் கூடுவதால் தேவைகளும் கூடியதாம்
 தேவைகள் கூடியதால் தேடுகிறோம் கூடுகிறோம்
 ஓடியோடி வேலை செய்வோம் ஓய்வேதுமில்லாமல்
 வருத்தமும் வந்துவிடும் வாழ்வும் முடிந்துவிடும் ஆனால்

முதியோர்கள் சொன்ன முதுமொழி உண்மை
“பணமில்லை என்றால் பிணம்” என்று சொன்னார்
விரலுக்கு ஏற்ற வீக்கமே தேவை
வீணான ஆசை வில்லங்கம் சேர்க்கும்
கடிகன உழைப்பு கட்டாயம் தேவை - இதனால்
தரமான வாழ்வு தனக்கேலுமாக
தன்காலில் நிற்கத்தான் வேணும் காசு
அவன்வாழும் வாழ்வு அவனுக்கே சொந்தம்
அதைப்பார்த்து நாமும் அவதிப்பட வேண்டாம்
இப்படி வாழ்ந்தால் இங்குண்டு அமைதி
இடர் ஏதும் இல்லை இன்பமாய் வாழ்வோம்
மதிப்போடு வாழ்வோம் மனிதனாய் வாழ்வோம்.

வீண் பெருமை வேண்டாம்

சீரும் சிறப்புடனும், சிரிப்புடனே வாழ்ந்து வந்தோம்,
சிறுபான்மை என்பதனால் சிக்கிவிட்டோம் சிக்கலிலே,
இருக்க முடியவில்லை, இவ்வுயிர் தான்போகுமென்று
உடுத்த உடையுடனே, ஓடி வந்தோம் ஒதுங்கிடவே

இல்லை ஒன்று என்று சொல்ல, இல்லை இங்கு என்பதனால்
போதுமென்று சொல்லாமல், போதாது என்கிறோம்
சாந்தி சாந்தி என்று சொல்லிச் சந்தோஷம் கொள்ளாமல்
“புளிச்சல் ஏவறை”யில் புதுக்கதைகள் பேசுகிறோம்.

அங்கிருந்த வாழ்வு என்ன? இங்கு என்ன கூலிவேலை?
எத்தனை பேர் உண்டு அங்கே, ஏவல் செய்ய ஏங்கி நிற்பர்
மகராஜன் போலிருந்தேன், மண்தனில் கால் வைக்கவில்லை,
என்று குறைகூறி எம் பெருமை பேசுகிறோம்.

யாரய்யா உம்மை யாழ்மீட்டி இங்கழைத்தார்?
நீராக வந்தீர், நீங்கியதே துன்பமென்று,
போய்ச்சேர்ந்தால் காணும், போதுமடா பட்டதுன்பம்
என்று சொல்லி இங்குவந்து இன்று நீர் கேட்பதென்ன?

அக்கரையில் நம்மவர்கள், அணுவணுவாய் துடித்தலையும்
துன்பக் கடலதனில், துணையின்றித் தவித்தலையும்,

அறிந்து தெரிந்தபின்பும், அறிவீனர் ஆதல்நன்றோ?
இங்கு வந்து சேர்ந்ததற்கு இறைவனுக்கு நன்றிசொல்வோம்

போலிகளைப் பேசிப்பொய் வாழ்க்கை வாழாமல்
தம் பெருமை பேசித் தம்பட்டமடிக்காமல்
புத்துணர்வு பெற்றிடுவோம், புதுவாழ்க்கை வாழ்ந்திடுவோம்
வாழவைத்த நாடிதனை, வளமாக்க எண்ணிடுவோம்,
உண்மை விசுவாசம் உள்ளமதில் ஊறிடவே
உறுதி மொழிகூற, உழைத்திடுவோம் நாடிதற்கே
“மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்” பேசாமல்
“திறமான புலமை” எனத்திகைக்க வைப்போம் திருநாட்டை
வாடிநிற்கும் நம்மவரை, வாழவைக்க வேண்டு மென்றால்
நாடிவந்த நாட்டினிலே நல்லபடி வாழ்ந்திடுவோம்.

நல்லோர் உறவு வேண்டும்

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாமல்
உரிமையுடன் உறவாட உள்ளமுள்ள சிலர் வேண்டாம்
கஷ்டத்தின் போது கைகொடுத்தும்
கண்டபிழை கண்டித்தும்
கண்டு சொல்லும் கருத்தினை
கனிவுடனே கருத்திற் கொண்டும்
நட்பொன்றை நாளெல்லாம் நம்மிடையே தான்வளர்த்து
நலம்பெறவே நமை வாழ்த்தும் நல்லோர் சிலர் வேண்டும்

பெருமைகளைத் தான் கேட்டே பொருமுகின்ற மனிதரிடம்
பெருமுறவு வேண்டாம் பெயரெடுக்க ணேடாம்
உண்மையுள்ள உத்தமரின் உறவுண்டு என்றால்
உண்டாகும் உள்மனதில் உளவமைதி தானெமக்கே!

தங்கைக்கு ஒரு பாட்டு

ஒருதாய் வயிற்றினிலே ஒருசூலில் உண்டாகி
ஓடிவிளையாடி ஒன்றாய் உணவருந்தி
காலம் கனிந்துவரக் கலியாணம் செய்துவைத்து
கண்மணியைக் கண் மணிபோல் காலமெல்லாம் காத்திடவே
அருகருகே தானிருந்தால் ஆளுக்காள் உதவியென்று
ஆசைக் கனவுடனே அவ்வூரில் தானிருக்க

காலம் கலிபுரண்டு கனவெல்லாம் கலைந்திடவே
கதியேதும் இல்லையென்று கலைந்தோடியிங்கு வந்தோம்
“பாசமலர்” படமும் பாசக் கதைகளுமோ
பச்சை குத்திவிட்டதுபோல் பசுமையாயிருப்பதனால்
கற்பனைக் கோட்டையொன்றைக் கண்ணீரால் கலந்துகட்டி
காத்து வருகின்றேன் கதையதையும் நீ கேட்பாய்!

வெள்ளைநிறப் பல்வரிசை வெற்றிடமாகிவிட
கன்னம்கரிய மயிர் கம்பி போலாகிவிட
காலெயெழுந்தவுடன் காப்பியொன்று தான்குடித்து
கையில் தடியுடனே கதவுவந்து தட்டிடுவேன்
மச்சான் மருமக்கள் மகிழ்வுகண்டு மனமகிழ்ந்து
மத்தியானமாகுமுன்பு மறுபடி நான் போய்விடுவேன்
பின்னேரமாகியதும் பிறகொருகால் அங்குவந்து
பிள்ளைகள் பிழைசரியைப் பிரியமாகப் பேசிவிட்டு
நாளை வருவதாய் நம்வீடு சென்றிடுவேன்

கண்காணாத் தேசமதில் காலமெல்லாம் நீயிருந்தால்
கற்பனைக் கோட்டையிது கனவாகிப் போய்விடுமே
காலம் வரும்போது கனடா வருவாயானால்
கதையா யிருக்குமிது காவியமாகிவிடும்.

உண்மை சுடுகிறதே

உறவென்று தான் சொல்வார்
உரிமை கொண்டாடிடுவார்
இனமென்று தானியம்பி
இனிமையாய்ப் பேசிடுவார்

உள்மனதில் உள்ளதையோ
 உள்ளபடி உள்ளிவிட்டால்
 களவின்றிச் சொல்லும் கருத்தெல்லாம்
 கசந்து கடிக்கின்றதென்று
 உணர்வொன்று பெற்று உளம் வெந்து
 பழி வந்ததென்று சொல்லி
 பகைத்துப் பதைபதைத்து
 பாசம் பரிவு பண்பாடுதான் மறந்து
 பாராமுகமாவார் பதிலேதும் கூறாமல்.

இங்கும் தியாகிகளாம்...

நல்லதமிழ்க் கதைகள் நான் படித்தேன் நம் நாட்டில்
 வீரமறவர்களும் வில்லேந்தும் மன்னவரும்
 தீரம்பல புரிந்து தியாகிகளாய் ஆனதினால்
 காவியங்கள் கவிதைகளில் கதாநாயகர் ஆகிவிட்டார்

தமிழ் காக்கத் தம்மகனை தந்துவிட்ட தாய்க்குலமும்
 தரணியெங்கும் தலைவணங்கும் தலைவணங்காத தலைவர்களும்
 வந்துதித்து வாழ்ந்துவிட்டு வானகத்தே சென்றதினால்
 கல்லில் சிலையெடுத்தோம் காலமெல்லாம் கண்டிடவே

கனவினிலே கண்டவையும் கதைகளிலே கற்றவையும்
 கண்முன் நடக்குதம்மா காவியமாய் ஆகுதம்மா
 தமிழுக்குத் தன்னுயிரை தானமாய்த் தாம்கொடுத்தே
 தம்பிகளும் தங்கைகளும் தம்முரிமை கோருகிறார்

கதைகள் படித்ததிலோ காதினிலே கேட்டதிலோ
 கனடாவிலும் சில கட்டினம் காளையர்கள்
 வில்லேந்தும் கைகளிலே விஸ்கிதனை ஏந்திவிட்டால்
 வீராப்பு வந்தே வீரர்களாய் மாறுகிறார்

கூட்டமாய்க் கூடிக் கூக்குரல்தான் எழுப்பி
 தேமதுரத் தமிழினிலே தெருச்சண்டை செய்திடுவார்
 இங்கு தமிழ் வளர்க்கும் இனிய நிகழ்ச்சிகளில்
 இழிய செயல்கள் செய்தே இதயமதை நோகவைப்பார்

நாடுவிட்டு ஓடிவந்த நம்மவரை நன்கணைத்தே
பாசம் பரிவுடனே பார்த்த இந்நாட்டவர்கள்
நாளுக்குநாள் நடக்கும் நம்மவர் நடத்தைகளால்
ஏனிங்கு வந்தீர்? என்றெம்மைக் கேட்கணுமா?
பார்ட்டிகளும் வைத்திடலாம் பாட்டுகளும் பாடிடலாம்
பரவசத்திலே பண்பிழந்து பல்லுடைத்தல் நல்லதல்ல
நல்லதொரு நாடிதனை நாடிவந்த நம்மிளைஞர்
நல்லவற்றைச் செய்திடணும் நல்வாழ்வு வாழ்ந்திடணும்
வீரமது தான்புரிந்து விழுப்புண்கள் வேண்டுமெனில்
சிற்றயிரைத் தான்கொடுத்தே சிலையாக வேண்டுமெனில்-இங்கு
திருவிளையாடல் செய்தே தியாகியென மாறாமல்
அரும்செயல்கள் ஆற்றியங்கே அப்பெருமை பெற்றிடுவீர்!

கடவுளின் குழந்தை கவிதா

கவிதாவாம் கவிதாவாம்
கடவுளின் குழந்தை - கவிதாவாம்
காலையில் எழுந்து கடவுளையே
கைதனைக் கூப்பி வணங்கிடுவாள்
அப்பா சொன்ன அத்தனையும்
அன்றே செய்து முடித்திடுவாள்
அம்மா அருகே ஓடிவந்து
அனைத்தும் செய்து கொடுத்திடுவாள்
கார்ட்டின் பார்க்கும் ஆசையிலே
காலையிலே படித்திடுவாள்
தங்கை பழியைத் தன்மேலே
தாங்கித் தண்டனை பெற்றிடுவாள்
குத்துவிளக்காம் குலவிளக்காய்
குழந்தாய் வாழி வாழிய நீ!

(மூத்தமகள் கவிதா குழந்தைகள் பூங்கா
தொடக்கவிழா நிகழ்வில் வாசித்த கவிதை)

கலியாணி வாறாள்! கலியாணி வாறாள்!

கலியாணியாம் கலியாணி
கடவுள் தந்த கலியாணி
பள்ளிக்கூடம் போகவென்று
படுக்கைவிட்டு எழுந்திடுவாள்
காலைக் கடன்கள் முடித்துவிட்டு
கடவுள்தன்னைக் கும்பிடுவாள்
இனிய பாட்டுப் பாடியவள்
இசையும் மீட்டி மகிழ்ந்திடுவாள்

பள்ளிப் படிப்பு மட்டுமன்றி
பல கதைகள் படித்திடுவாள்
மெல்ல மெல்ல ஓடிவந்து
மெதுவாய் மடியில் படுத்திடுவாள்
தள்ளிப்போடி என்று சொன்னால்
தலையை ஆட்டித் தள்ளிடுவாள்
கையால் வயிற்றில் இடித்துவிட்டு
கவனம் கவனம் என்றிடுவாள்
அய்யோ அய்யோ என்றழுதால்
அடிப்பேன் டம் டம் என்றிடுவாள்
தானாய் ஓடி ஓடிவந்து
தமக்கைக்கு உதவி செய்திடுவாள்
நல்ல பிள்ளையாக அவள்
நாளுக்கு நாள் மாறிவிட்டாள்
பொய்கள் எதுவும் சொல்வதில்லை
பொறுப்பாய் நடக்கும் பொன்மகளே!
இன்னும் என்ன எழுதுவது
இனிமேல் நீதான் இனியவளாம்.

(இரண்டாவது மகள் கலியாணி குழந்தைகள் பூங்கா
தொடக்கவிழா நிகழ்வில் வாசித்த கவிதை)

குழந்தைகள் குரல்

அப்பாவும் அம்மாவும் அரும்பாடுபட்டு அங்கு
ஆயிரமாயிரம் அள்ளி அள்ளிக்கொடுத்து
ஆகாய வீதிவழி அந்நியநாடு வந்து
அகதியாய் ஆகி அல்லல்பல அடைந்தார்

அன்றாடம் தாம்வளர்க்கும் ஆசைக் கனவுகளோ
அத்தனையும் தாளழிந்து அவதியுறும் அவலநிலை
அன்புள்ள பெற்றோர் அடையாதிருக்க
ஆசைக் குழந்தைகள் எம் அபிலாஷைதனை அறிவீர்.

புதுவிடமும் புதுநினைவும் புதுவுறவும் புகுவதனால்
புரியாமல் தவிக்கின்றோம் சரியெதெனத் தெரியாமல்
புனிதமும் புண்ணியமும் புரியாத எங்களுக்கு புகட்டுவீர்
புரியவைப்பீர் புதியவற்றை புதுமைபெற.

சின்னஞ்சிறு வயதுச் சிறுவர் சிறுமியர்நாம்
சீரும் சிறப்புடனும் சிந்தித்து வாழ்வதற்கு
சிறந்த வழிகாட்டிகளாய் சீர்திருத்தி நேராக்கி
சிரிக்கஇங்கு வாழாமல் சிரித்திங்கு வாழவைப்பீர்.

கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு என்னுசொல்லில்
காத்துவந்த பண்புகளோ கனடாவில் கலையாமல்
கருத்துள்ள எம்கதைகள் கலை கலாச்சாரம்
கற்றறிய எங்களுக்கு கைகொடுப்பீர் கற்கவைப்பீர்.

கல்வீட்டில் வாழ்ந்துவிட்டு காட்போர்ட்டில் வாழ்வதற்காய்
கண்மணிகள் எங்களையோ கருத்தில் கொள்ளாமல்
கண்விழித்துக் காசழைக்க கங்கணம் கட்டும் உம்மை
கைவிட்டுப் போனபின்பு கதறியழுது என்னபயன்?

நாடிழுந்து வீடிழுந்து நம்மவரைத்தான் இழந்து
நம்மைஇங்கு வாழவைக்க நாடிதற்கு ஓடிவந்து
நாட்டின் செல்வங்கள் நாம்என்று சொல்லிவிட்டு
நா-நயத்தைச் சொல்லாமல் நாணயத்தைத் தான்னினைத்து
நாலுபேர் தான்நகைக்க நடுத்தெருவில் நம்மைவிட்டால்
நாடிதற்கு முன்புவந்து நாதியற்றுத் தானிருக்கும்
நம்மூத்த குடிகளைப்போல் (Native People) நாமாகிவிடுவோம்.

விடுதலை

விடுதலை வேண்டும்!

விடுதலை பற்றி விளம்பிட வேண்டி
விரைந்திடும் வண்டியில் விழிதனை மூடி
பொங்கிடும் உணர்வைப் பொறித்திட எண்ணி
நெஞ்சுள் நிறைந்த நினைவுகள் தன்னை
கவிரசமாக்கி விடுதலை செய்தேன்!

விடுதலை வந்தால் விடிவெனச் சொல்வர்
விடுதலை என்பது விரும்பிப் பெறுவது
கஷ்டப் படுதலை கைவிட விடுதலை - ஆனால்
விடுதலை வந்தே கெடுதலைத் தந்தால்
பெறுதலை விட்டே பேசாதிருப்போம்!

இயற்கையின் விடுதலை!

இயற்கையில் இயல்பே இனிய விடுதலை
அணுவிற்கு அனல்தரும் அதிகம் சக்தியோ
திரவம் தனையே திரைகடல் போலே
கொதித்திட வைத்து கொந்தளிப்புடனே
ஆவியாய் ஆகுதல் அணுவின் விடுதலை!

பூமியின் அடியில் பொங்கிடும் கந்தகம்
பொங்கி வெடித்தே விடுதலை ஆகும்
கணுவும் கனியும் கண்கவர் மொட்டும்
காற்றில் அசைந்து களிப்பினில் மூழ்க
முத்தி வெடித்தே முயல்வதும் விடுதலை!

ஆன்ம விடுதலை!

கருவினுள் சிகவோ காலால் உதைத்து
புவியில் விழுந்து விடுதலையாகி
இளமை கடந்து முதுமை அடைந்து
பழம் உடல்விட்டு புது உடல்தேடி
விடுதலையாகி விண்தனில் ஏகும்
பாவம் புண்ணியம் பலபல செய்து
ஆற்றிடும் வினையும் அதில்வரும் பயனும்

அனுபவித் தறுக்க ஆயிரம் பிறவிகள்
அதன்பின் விடுதலை ஆகிய ஆன்மா
ஆனந்தக் கடலாம் அவனடி சேரும்!

நாடகம் இதற்குள் நாடும் விடுதலை
உயிரில் உணர்வில் ஊரில் உறவில்
வளரும் முறையில் வசிக்கும் இடத்தில்
தொழிலில் - தொடரும் சுமையில்
எதிலும் வேண்டும் என்றும் விடுதலை!

வறுமையில் விடுதலை!

முதுமகள் தமிழ்மகன் முருகனைக் கண்டு
கொடுமையில் கொடுமை இளமையில் வறுமை
என்றவள் சொல்லியும் எங்கள் பாரினிலே
தன்னலம் பேணும் தலைவர்களாலே
பட்டினி பசியே பலருக்கு முண்டாம்.

கடும்பசி பிணியுடன் கறுப்பின மக்கள்
தசையது வற்ற தடியென வாகி
வாழ்வது கண்டும் வல்லரசெல்லாம்
வறுமையில் விடுதலை பெறுதலைப் போக்கி
அடிமைகள் ஆக்கிடல் அவர்களின் நோக்காம்!

பெண்கள் விடுதலை!

பெண்கள் விடுதலை பெற்றிட வேண்டியே
பாரதி பாடிய பாரத நாட்டிலோ
பாவம் பல பெண்கள் பாவிகள் ஆகியே
வறுமையில் - வரதட்சிணை கொடுமையில்
வாழ வழியின்றி வருந்தி வதங்குகிறார்.

இன மத மொழி விடுதலை!

ஆதி அந்தம் இன்றி அநாதியாயான
அரிய தமிழ்மொழியும் அர்த்தமுள்ள இந்துமதமும்
அழிந்திடவே ஆணவத்தில் அரசியல் நடத்திவரும்
சிங்க இனம் தன்னால் சீரழிந்த எங்கள் இனம்
வாடி வலுவிறந்து வாய்முடி நிற்கையிலே

கதைகள் கற்பனைகள் காவியங்கள் படைப்புகளில்
கண்ட மறவர் இனம் கண்முன்னே காண்பதற்காய்
தேடிப் பிடித்துத் தெருவில் பிணமாக்கி
ஆடித் திரிந்த அரசாங்கக் கூலிகளை
தேடி ஒழித்தழிக்க வீரப் புலிகள் வந்தார்!

ஆண்ட பரம்பரையை அடிமைக் குடிகளென
ஆள நினைத்தவரை அகிம்சை வழியில்நின்று
கேட்ட உரிமைகளோ கேலியாய் போனதனால்
வோட்டினை நம்பாது துப்பாக்கி வேட்டினை நம்பியின்று

இனத்தின் விடுதலைக்காய் இன்னுயிரைத்தான் ஈந்த
இளைய தலைமுறையின் இனியதோர் ஈழமதில்
சாதி சமயமற்று சகலரும் சம்மதமாய்
வாழ்வழி வகுக்க ஓர் வேள்வி நடப்பதனால்
விடிவும் விடுதலையும் விரைவில் வருமென்பேன்!

குழந்தை விடுதலை!

தாலாட்டுப் பாடி தடுக்கில் படுத்தி
தன்வேலை பார்த்திட தாயெங்கோ சென்றால்
அம்மா என்றே அலறி அழுது
உருண்டு புரண்டு உடலை நிமிர்த்தி
விடுதலை தன்னை வீறுடன் தேடும்.

குமரில் விடுதலை!

தறுதலையாய் ஆகாது தரணிதனில் தலைநிமிர
பத்துப் பதினைந்தில் பாலகரைப் பழக்கிடவே
கண்டித்துத் தண்டித்து கவனமாய்நட என்றால்
விடுதலை வேண்டும் விடுஎன்னை என்று - ரெலிபோன் 911ல்
அப்பா அடித்ததாய் அழைப்பார் பொலிசாரை!

பாச விடுதலை பரமனைத் தேட
நேச விடுதலை நெஞ்சங்கள் ஆற
ஊரில் விடுதலை உறவுகள் கூட
பாரில் விடுதலை பாடிய நானும்
தேடும் விடுதலையோ டமைகின்றேன்.

சாம்பியா நத்தார் ஒன்றுகூடல்

பார்ட்டிதனில் பங்குபற்றக்
பஞ்சுப் பனித்தரையில்
பாதம் பதித்து வந்த
பாசமுள்ள நண்பர்களே!

கூசும் கடும் குளிரில்
கூத்தாடிக் குடிப்பதற்காய்
நாடிவந்த நம்மவரே
நல்ல நல்ல நம்மவரே!

தேடிக் கதைப்பதற்கு
தெரிந்து பல கொண்டுவந்து
ஓடிப்பிடித்து ஓரிடத்தில்
ஓதுக்கி வைத்து
கால்கள் நடுங்கி கை உரஞ்சி-
கோட்டினுள்ளே கையைவிட்டு -
பாட்டில் தனை உடைத்து
பாசமுடன் பரிமாறி

பரிகாச பாஷைகளும் - பகடிகளும் பலசொல்லி
பைங்கிளிகள் பாவையரின் -
பார்வைதனில் பட்டதினால் -
பூத்த புதுப் பொலிவில், பாட்டும் இசைத்தபடி-
நம்முன்னே நாயகராய் நடிக திலகங்களாய்-
பரவசப்படுத்துகின்ற பரந்த மனதுடையோரே-

அவன்பற்றி இவன்பற்றி அவள்பற்றி இவள்பற்றி
நிறைகுறைகள் சொல்லி குறைகுற்றம் காணாது
குறைவற்ற நிறைவான குணக் குன்றுகளாய்
தொழில் துறையை தொல்லைகளை - தொடர்ந்து சொல்லி

மோகனத்தைச் சொல்லாது முகாரிகளைச் சொல்லிவைத்து
உழைப்பதுவோ போதாது - உலைவைக்கப் போதாது -
தெரியாமல் வந்துவிட்டோம் தெளிவற்ற புத்தியினால் - என்று
குறைகூறிப் பொருமாது போதும் என்போம்

கள்ளம் கபடமற்ற கறுத்த இனம் வாழும்
பச்சைப் பச்சேலென்ற பரந்த வளநாட்டில்

பழகியதால் பார்ட்டிகளில் கூடியதால்
பறந்திங்கு வந்தபின்பும் பாசமுடன் பழகுகிறோம்.
நல்லமனிதர் சிலர் நமக்காக இன்று இந்த
கூடல் நிகழ்வு தந்து குதூகலிக்க வைக்கின்றார்
ஆடிடுவோம் பாடிடுவோம் ஆனந்தமாயிருப்போம்

கோச்சா வலியிழந்து கோதாசிப் போகையில்தான்
வாய்ச்சாலும் வாய்க்குமென்று வந்தேன் வளநாடு
ஆச்சா? ஏதுமென ஆருமெனைக் கேட்டால்
போச்சே சீமை சென்று - பொறுக்கிவைத்த சிறுதொகையும்

முச்சாய் முழுவதுமாய் உள்ள - என் முருகன் கருணையினால்
பேச்சால் - வரும் பெரும் கவிதை ஊற்றால்
உங்கள் உறவால் - இன்பம் பெறுகிறதே போதும்! அது போதும்!
மாறும் இவ்வுலகினிலே மனம் செல்லாது - போதும் என்று
உள்ளே சென்றுவிடின் உளம் - போதுமென்று பூத்திருக்கும்
அவ்வுணர்வால் ஆனந்தம்! ஆனந்தம்!

அவரிவரை அவர்கதையை எவரையுமே எடுக்காது
அவனருளை அவன் புகழை அருவியெனத் தமிழ்க்கவியில்
நினைவுதனில் நிறுத்திவிடின் நித்தமும் ஆனந்தம்
இந்த நினைவுடனே இனிய உறவுகளே
வருடமொரு முறையே வரும் இத்திருநாளை
எங்கோ பிறந்து எங்கோ உறவு கொண்டு
இன்று இங்கே இணைந்து இதயம் கலந்து
கூடிக்குடித்து பாடிப்பரவசமாய்
ஆடிமகிழ்ந்து ஆனந்தம் அடைந்திடுவோம்

அழைத்தெம்மை அன்புடனே
ஆடவைத்துப் பாடவைத்து
ஆனந்தமாக வைத்து
நல்லுணவு தந்து நல்லுறவு கொள்ளவைத்து
இவ்விரவை நல்லிரவாய் இனிய இரவாக்கிய
நல்லவரை நம்மவரை
நன்றியுடன் நாம் வாழ்த்தி

விடிவு வரவேண்டும் விரைவில் வரவேண்டும்
சுகமும் சதந்திரமும் சுகந்தம் தரவேண்டி
அவனின் அருள்வேண்டி அமைகின்றேன்

அந்தநாள் ஞாபகம்

பாலர் பள்ளி

பாலர் வகுப்பினுக்குப் பள்ளிக்குப் போனவனோ
மருதமரத்தடியில் மடமொன்றில் இளைப்பாறி
பள்ளி விட்டுப் பாலகர்கள் போகையிலே
சேர்ந்தோடிப் போவதிலே சென்ற - சில நாட்களின்பின்
சேதியது கேட்டு சேலை வரிந்துகட்டி
பூவரசில் புதுக் கிளையைப் பிடுங்கிப் புயலாகி
“கள்ளா” என அழைத்த “அம்மா” - கைகாலில் தழும்பு தந்தார்

பள்ளி பாடிப்பினிலே பாடம் நடக்கையிலே
சின்ன இடைவேளைதனில் சிறிய உருவம் ஒன்று
கையில் ஒருகிண்ணம் காய்ச்சி எடுத்துவரும்
ஆட்டுப்பால் நினைவினிலே அம்மம்மாதான் வருவார்

கள்ளும் அருந்திவிட்டு களைப்புடன் கால் நடந்து
வேட்டி மடித்துக்கட்டி வெய்யினில் வேகிவரும் - அம்மப்பா
கண்தனில் பட்டவுடன் கத்தி அழைத்தபடி
பாடம்தனை மறந்து பள்ளிதனை மறந்து - அவர்பின்னே
வீடு விரைந்துவர வீறுகொண்ட “அன்னை”
விளாசல் பல தந்து விக்கியழ வைத்திடுவார்.

ஹாட்லி கவிதையில் சேரா நினைவுகள்

அதிபர் ஆசிரியர்க்கு அதிகாரம் அதிகமுண்டு
அடுத்தபடி அடங்கவைக்க அதிகார வர்க்கமுண்டு
மாணவ முதல்வர்களும் மண்டியிட வைத்தெம்மை
அடக்கி அடிபணிய ஆட்சி நடத்தி வந்தார்
இந்தப் பயிற்சியினால் இளைய தலைமுறைக்கு
இராணுவ இறுக்கமதால் இடரேதும் இருந்ததில்லை

இருவர் துவி வண்டியிலே வருவதை இவர்கள் கண்டால்
கூவி அழைத்தவர்கள் பேரைக் குறித்தெடுத்து
பள்ளி வாரும் பார்த்திடுவோம் என்பதனால்
கண்டவுடன் காலைக் கடுமையாக மிதித்து
ஓடி ஒழுங்குகளில் ஒளித்து மறைந்திடுவார்
வண்டிதனைத் தாங்க வலுவான தாங்கி (stand) இல்லையெனில்
தள்ளி எடுத்துத் தனியறையில் பூட்டிடுவார்.

பள்ளிக்கு பிந்திவரும் பாலகரை பினனேரம் நிறுத்திவிட்டு
 இரு முறைக்குப் பின் இவர் பிந்திவரின்
 பிரம்படியால் பிழை திருத்தி பிந்தாது வரவைப்பார்
 காவி அடித்த சுவர்க் கட்டிடங்கள் காலமோ ஆகியதால்
 உப்புக்காற்றினால் உப்பி உருமாறி உதிர்ந்துவிடும்
 ஆய்வுகூட அறைகளெல்லாம் அவைக்கேற்ப மணம் வீச
 அவைபின்னே அமைந்த அருந்தும் நீர் கிணறுதனில்
 இருந்துவரும் நீரில் இவ்வமில மணம் வீசும்

கழிவறைக்குப் போனவரோ கண்டிடுவார் வாசகங்கள்
 தூற்றுதற்குத் தூசணங்கள் தூயவரின் வாசகங்கள்
 இடைவேளை விட்டதுமே இளைஞரெல்லாம்
 இராட்டின ஊஞ்சலிலே இடம்பிடிக்க ஓடிவந்து
 உயரப் பறந்து சுற்றும் உற்சாக நாட்களவை.

மதியபோசன அறையோ மனதிற்குப் பிடியாமல்
 ஆலடி அரசடி கோட்டடி கோவில் மண்டபம்
 வந்து உணவருந்தும் வாலிபரை வரவேற்க
 காத்திருக்கும் கள்ளம் கபடமற்ற நாய்கள்
 நல் ஆடு மாடு காகம் பலவும் களிப்பில் கவிபாடும்

பைங்கிளிகள் பள்ளிவிடப் பார்த்திருக்கும் பாலகரோ
 மெல்ல நடந்துவந்து மெல்லிடையாள் மேனி கண்டு
 மண்ணோக்கும் மைவிழிகள் கண்ணோக்கி மயங்கி நிற்கும்
 பள்ளி உறவுகளைப் பார்த்து பழகி வந்தோம்

மாரி இருட்டில் வீசும் குளிர் காற்றில்
 வண்டிக்காய் வந்து காத்திருப்போம் கடற்கரையில்
 நீரை நிலைமகள் மேல் நிற்காமல் வீசிவரும்
 நீலக் கடலெந்தன் நினைவினிலே நிலைத்திருக்கே.

ஸ்கந்தா கவிதையில் சேரா நினைவுகள்

கந்தரோடை வாழ்க்கை என்றும் கற்கண்டே
 ஹூட்வியின் கட்டுகளில் கடும் வாழ்க்கை வாழ்ந்தவனோ
 கட்டறுத்துக் கல்வியில் கவனமற்று கல்லூரி மேடைகளில்
 பேசிப் பெயரெடுத்து பெருமை பெருக்கி வந்தேன்

காரியம் கடமை செய்யக் காரியதரிசி என
 உயர்வகுப்பு மாணவரை உற்சாகமாக்கி வைத்து

தமிழீழப் பள்ளியெல்லாம் பங்குபெறப் பாடுபட்டு
என்தன் உரையினுக்கு எழுந்த சிரிப்பினுக்கு
ஓலியெழுப்பிப் பதிலளித்து “ஓரேற்றர்” பகடிவிட
வி.பி.யும் வித விதமாய் விடுகதைகள் பலசொல்லி
இரவு போசனம் உண்ட இன்பங்கள் இனி வருமா?

மாணவர் விடுதியிலோ மறக்க முடியாத பல
மனதைவிட்டுப் போகாத மகிழ்வுதரும் நினைவுகளாம்
பாடம் படித்துவிட்டுப் படுப்பதற்குப் போனவரின்
கட்டில் பொறிந்துவிழ கத்திக் குரல் எழுப்ப
பெட்டி அடியில் வைத்து பெரும் சத்தம் தான் எழுப்ப
வீறி எழுந்த வித்துவான் “யாரடா பையன்” என
மிரட்டி அடிகொடுக்க மின் விளக்கைப் போடவர
அந்த விளக்குகளோ அணைந்த விளக்குகளாய்
ஆகிப் போனதால் ஆத்திரம் கொண்டவரோ
ரோச்சு எடுத்துவந்து ரோசமுடன் பேசி
ஒளியால் ஒருவழியாய் இருளை அகற்றிவிட
படுத்திருக்கும் பாலகரின் பரிதாப நிலைகண்டு
சாரம் உயர்ந்திருக்க சகலதும் கண்டுகொண்டு - சகியாது
மீண்டும் ஒளி அணைத்து மீள்வார் தன் அறைக்கு

சிங்களத் திணிப்பு

பாடம் படித்தோம் பாஷை பல படித்தோம்
சிங்களவர் பாஷைதனை சீராய்ப் படித்து வந்தோம்
சித்திபெற வேண்டுமென்று - திணிக்கும் சிங்களவர்
திரிடங்கத் திட்டமிட்டு திரும்ப முடிவெடுத்து
வேலையது போனாலும் பாஷை படிப்பதில்லையென
அப்பன் எடுத்த வழி - அவர் வழியில் நான் நடந்தேன்

பத்து வருடங்கள் படித்து வரும் பட்டம் (S.S.C)
இரு வருடம் இறுதியிலே இல்லை எனில் -
வேலை தனைக் களைந்து வேதனை தனைத் தந்து
வீட்டுக்கனுப்பி வைத்தார் வீறுகொண்ட சிங்களவர்
நாட்டினிலே உள்ள நல்ல தமிழ் உள்ளங்கள் -
சிங்களத்தின் சிந்தனையைச் சிதைய வைக்க
வஞ்சகரின் வரையறையால் வாடுகின்ற எம்மவரை
பரீட்சையில் பாசாக்கி பதவி உயர வைத்தார்

இலங்கை தொழில்நுட்பக் கல்லூரித் தமிழ்மன்றம்-தலைவராய்

மன்றத் தலைவர் எனவாகி மன்றம்பல கூட்டி
அவை சங்கம் எனவாகி அதில் அங்கம் பலகூடி
நல்ல தமிழிதழாம் நம்மன்றத் “தமிழருவி”
மன்ற விழா எடுத்து மலராய் வெளிவரவே
சரஸ்வதி மண்டபத்தில் சகலரும் கூடியன்று

காலையிலே கவியரங்கு காசி தலைமையிலே
மாலையிலே கலைநிகழ்ச்சி மந்திரி தலைமையிலே
முன்னாள் ஆசிரியர் பின்னாள் தமிழ் அமைச்சர்
தந்தார் தகவலிதை தமிழர் சபைதனிலே
“தமிழினம் தனியினமாய் தமிழ்விழா எடுக்காது
பிற இனத்தைச் சேர்த்து பிரியமுடன் விழா எடுப்பீர்”
அமைச்சர் அறிவுரையை அவைத்தலைவர் நான் மறுத்து
தந்த பதிலுரையை தலைநகர்த் தமிழேடுகளோ
கொட்டை எழுத்தினிலே கோத்தெழுதி விட்டனவாம்

இலங்கை வங்கிகள் சங்கம் - யாழ் மாவட்ட செயலாளராய்

எங்கள் உரிமைபெற ஊழியரை ஊக்குவித்து
கையில் கொடி பிடித்து கண்டனக் கூட்டங்கள்
கொழும்பு சென்று கொண்டுவரும் கொஞ்சப் பணத்துடனே
வேலையற்றோர் வேதனமாய் வேலைநிறுத்த ஊழியர்க்கு
ஊரூராய் ஊழியர் வீடுசென்று உதவி வந்த நாட்களவை

மூன்று மாதப் போராட்டம் மூத்த தலைவரினால்
எங்கள் நிதியமைச்சர் என். எம். பெரராவினால்
தங்கமூளை தான்பெற்ற தமிழினத்தின் நண்பரினால்
தான் வளர்த்த பிள்ளைதனை தள்ளிவிடும் தந்தையைப்போல்
வங்கி ஊழியர் சங்கமதை வலியிழக்கச் செய்து
வாபஸ் பெற வைத்து வருந்த வைத்த நாட்களவை.

கண்டம் கடந்தேன்

நெல்லியடி மக்கள் வங்கி நெடுநேர வேலைசெய்து
மாலைப் பள்ளியொன்று மக்களுக்காய் தானியக்கி
“அப்பலோ” அதிபரென ஆசிரியர் ஆதரவில்
ஊரிலுள்ள மக்களுடன் உறவாடி வருகையிலே

வேளையாகி விட்டதென வெட்ட வெளிதனிலே
 வேகமாய் வருகையிலே வேதனையில் வேகுதற்காய்
 சாவகச்சேரிச் சாலையிலே சரிந்த ஸ்கூட்டரிலே
 இழுத்து வரப்பட்டு இரத்த வெள்ளம் தனில்கிடந்து
 “ஏன்முருகா? என்னசெய்தேன்? எதற்காய் இதுதந்தாய்” என
 வாயில் வந்த முதல் வசனம் வந்து முடியுமுன்பு
 காரில் வந்தவரோ கண்டென்னைக் கைவிட்டு போகையிலே
 வங்கி வருபவர்க்கு வந்துதவி செய்கிறவர்
 என்றொருவர் எனைத்துக்கி டிரக்ரரில் ஏற்றி என்வீட்டில் இறக்கிவிட

கண்கள் தனைமுடி கன்னியரோ கதறி அழு
 மங்கை சிலர் மயங்கி மல்லாந்து மணலில் விழு
 அண்ணாவென அலறி அன்புத் தம்பி தலையலடிக்க
 தாயாரும் தங்கைகளும் தத்தளித்துத் தடுமாறி
 மந்திகை கொண்டு செல்ல மாவட்ட மருத்துவமனை மாற்றிவிட
 கண்கள் கிழிந்து கால் கை தசை உரிந்து கிடந்தவனோ
 ஒரு வாரம் ஓடிடவே ஒன்றும் நடவாதவன் போல்
 ஓய்யாரமாய் நடந்தான்

இது நடந்த சில நாளில் இளைப்பாறி இருக்கையிலே
 எங்கிருந்தோ வந்தவரோ எனை வாடா என்றழைத்து
 வேல் பிடிக்கும் பாவனையில் ஒருகாலில் உருவில் நின்று
 வெள்ளிக்கு வெள்ளி காலையிலே காண்பதற்காய்
 வல்லை வெளியினிலே வாகனத்தில் வந்தவனே

சின்ன வயதிலே உனக்கு நல்ல பல படைத்து
 பாடம் படிக்க வைத்து பட்டம் எடுக்க வைத்து
 வாடிய வாலிபம் - தேடிய வாகனம் - வந்தே அமைய வைக்க
 இன்று தங்கை தனக்காக இல்லம் அமைந்ததனால்
 அனைத்தும் அடைந்ததென அகம்பாவம் கொண்டுவிட்டாய்
 புகழும் புது வாழ்வும் புகுந்து விட்டதனால்
 என்னை மறந்துவிட்டாய் என்று நினைவூட்ட
 உன்னை அடித்துடைத்து உள்ளம் அறிய வைத்தேன்

வெள்ளிக் கிழமைகளில் வேளை தவறாது
 “வா என் சன்னிதிக்கு வாரம் தவறாமல்”
 என்று சொல்லிச் சென்றவரை என்றுமே கண்டதில்லை
 கைகள் நடுங்கிடவே கண்கள் குளமாக கந்தனை எண்ணி நின்றேன்
 முருகனின் அருளினை முயன்று பெறுகையில்

முருக பக்தர் முருகேசு சுவாமிகள் முற்றிய சித்தர்
நான் கொண்ட உறவால் நல்லவர் நட்பால்
நன்மை பலவும் நல்லாசி தந்து நமக்கு நடந்தன.

காசினைப் பெற்றோர் கையினில் தரவே
அன்புத் தங்கை அமைதியில் வாழ
அமைந்த வீடு “அன்பாலயமாம்”
பண்புடன் பெண்ணின் பெற்றோர் பணமதில்
புகுந்திட்ட கட்டிய புதுமனை “பூணகலசம்”

கட்டி முடித்துக் கனவுகள் காண
விதியது வந்து வினைதனைத் தந்து
அந்நியர் வந்து அழிவுகள் தந்து
வீடுகள் யாவிலும் பேய் குடியேற
காடெனவாகிய கதையினைக் கண்டோம்.

இலண்டன் பயணம்

பள்ளிப் படிப்பினிலே பட்டம் பெறவில்லை என்று
பெயரின்பின் இருப்பதற்காய் பெரும்படிப்பைத் தொடர்வதற்காய்
அக்கவுண்டன் ஆகி அகிலம் புகழ்வதற்காய்
படிப்பதற்காய் விடுமுறையில் பாசமுள்ளோரை விட்டு
ஆகாய வழி ஏகி அழகு நகர் வரவே
பாசமுடன் எனை அழைத்த தம்பி பத்மனும்
சீமைதனைக் காட்டிச் சிரித்து மகிழ்ந்திருந்தோம்

பகலில் படித்துவிட்டு இரவினில் வேலைசெய்து
அண்ணன் தம்பி அனைவருமாய் கார்கள் அனுப்பி வைத்து
கடமைகள் செய்துவந்து கல்வி முடித்துவிட்டோம்
“கார் பார்க்”ல் வேலை செய்து கண்விழித்துக் காலை வந்து
கல்வி கற்கப் பள்ளி சென்று - கண் அயர்ந்து
பட்டம் பெற பட்டபாடு பல அறிவீர்

விடுதலை நாட்களெனில் வீரமுடன் கோழிவெட்டி
பொன் நிறத்தில் நான் பொரித்து பொழுது விடிகையிலே
பையினிலே பற்பசையும் கையினிலே புத்தகமும்
காவல் தொழில் செய்யக் காலையிலே ஓடிவந்து
அன்னம் ஆக்கிவரும் அன்புத் தம்பி சின்னனுக்கு
தூங்கித் துடித்தெழுந்து தூக்கம் தூரத்திவிட்டு
பாடம் படிப்பித்து பட்டணத்தில் வாழ்ந்து வந்தோம்

என்னருமைத் தம்பிகள்

பட்டமது நான் பெறவே பணங்கட்டிப் பள்ளியிலே
இடமெடுத்து இலண்டன் தனில் அழைத்த **இலக்குவனாம்**
பட்டமது காட்டி பாரெல்லாம் பதவிபெற **பத்மனே** பங்கானான்

பரதன் பாஸ்கரனோ பக்தி பரிமளிக்க
நான் அழுதால் தானழுது நான் சிரித்தால் தான் சிரித்து
பாதரட்சை இல்லையென்று பாடும் எந்தன் பாடல் கண்டு
பரவசத்தில் மூழ்கி என்னைப் “பாஸ்கியண்ணா” என்றழைப்பான்

சக்தியத்தைத் தேடுகின்ற **சக்தி** என்ற **சக்துருக்கன்**
நல்லவனாய் வாழ்கிறான் நம்மில் அன்பாய் வாழுகிறான்
தன்னை அறிவதற்காய் தாகமுடன் வாழுவவன்
பக்தியத்தைத் தேடிப் பல இடங்கள் ஓடுகிறான்

நித்தியமும் புதிது சொல்லும் **நித்தியை** நானென்ன சொல்ல?
ஓயாமல் ஓடுகிறாய் ஓரம் வரப் போகுதென்றால் -
ஓடும் வயதிதென்று ஓடித் தேடி உயருகிறான்
நந்தினியின் பின் பிறந்து நான் வளர்த்த **நகுலனவன்**
இரட்டையராய் இளையவராய் இருவர்களாய் இருப்பவரை
பவானி பின் பிறந்து “**பாச்சா**” என அழைத்தவரை
பாலூட்டத் தாயிருக்க - தாலூட்ட நானிருந்தேன்

பட்டம் பதவி பெற்ற பாசமுள்ள தம்பிகளோ
கண் விழித்துத் தாம் உழைத்த காசினையோ கவனமுடன்
கையிலே தந்து கடமைதனைச் செய்யவைத்தார்
தங்கமெனும் தம்பிகளால் - அவர் தயவால்
பெற்றோர் சமை குறைத்து பெரும்வாழ்வு வாழ்ந்துவந்தோம்.

மயான காண்டம்

இந்தியாவில் சேவை செய்து இலண்டன் திரும்பி வந்து
நேருவுடன் நெருங்கிய நேர்மையான நெஞ்சுகொண்ட
கண்ணியமான “கேணல் கீ”க்கு கணக்காளராய் கடமை செய்ய
காலையில் வந்த கடிதம் கடும் துயரைக் கொண்டுவர -
முதல் உதித்த மூத்த மகன் முகம் காணுமுன்னே - உதிர்ந்துவிட்டான்
இரு மாத **இராகவனின்** இதயம் இயங்கவில்லை
கடும் வயிற்றோட்டமுடன் காலன் அழைத்துவிட்டான்
அன்பான தம்பியரோ தாயகம் சென்றதினால் ஆதரவாய் ஆருமின்றி

தாங்காத சோகமதை தாங்கும் இதயமுடன்
சென்ற எந்தன் சோர்ந்த முகம் கண்டு சேதிதனைக் கேட்டு
துயரம் நிறைந்துவந்து “போடா மடையா! போய் ஓய்வு எட்டா!”
என்று அன்புடன் அணைத்து ஆதரித்த அன்பரை மறப்பேனோ?

தமிழீழம் திரும்பினேன்

வந்த கடன் முடித்து தந்த பட்டம் தனை எடுத்து
பந்தம் தனை நினைத்து சொந்த இடம் பறந்துவர
வந்த தொழில்தனால் - வரவில்லை என்றுசொல்லி
சீமை சென்று வாழாமல் சீராக வாழ எண்ணி
தன்னினம் தானுயரத் தாகமுடன் தமிழீழம் தனி
மண்ணை மதித்து மகாராஜ மனேஜர் எனஆகி

சேவை செய்ய எண்ணி சேமிப்பைத் தான்கூட்டி
சேர்ந்த பணமதனை செழிப்பான திட்டமதில் செலவு செய்து
நல்ல ஒருநாளர் நாளை வருமென்று எண்ணி நல்ல பலசெய்து
கோடி கோடி பணம்கொடுத்து கொள்ளை லாபம் பெறவைத்து
தமிழீழம் தனிலிருந்து தலைநகர் தரைவழியாய் தான்செல்ல
இயலாமல் இருந்தவர்க்காய் இயக்கிய சேவையினால்
வரவழைத்த விமானமதில் வானில் பறந்து சென்றார்

நம்மவர் உயர்வதற்காய் நானும் உழைத்துவர
காலக் கொடுமையினால் கயவர் கடுமையினால்
விடிவு வருவதற்காய் எம்மிளைய இளைஞர் வீறுகொண்டு
கூடிக் குழுவாக தேடிப் படையினரை நாடி அழிக்கையிலே
சில கூலிப்படையினரோ எனைத்தேடி ஓடிவந்து
நிதி தாவென நிபந்தனைகள் - நித்தியம் நிர்ப்பந்திக்க
நிம்மதியற்று நித்திரையின்றி நிலைதடுமாறி
உயிரினைக் காக்க ஊரினைவிட்டு உறவினைவிட்டு
தப்பித் - தமிழகம் - நான் குடிவந்தேன்.

தந்தை பிரிவு

அக்டோபர் 84 அன்புத் தந்தை ஆசியுடன்
தமிழீழம் தனைவிட்டு தமிழகம் தான்சேர எண்ணி
யாழ் நகர் வந்து யாழ்தேவி ஏறிநிற்க
வானொலிச் சேதி ஒன்று வந்தது பேரிடியாய்
இந்திரா என்ற இந்திய மாதா

இன்று இன்னுயிர் நீங்கிவிட்டார்
சோகச் செய்தி சொல்லொணாச் சோகம்
தந்தையைப் பிரிந்து தமிழகம் செல்ல
ஆலயம் சென்றவர் அர்ச்சனை செய்து
மாரியில் மாலையில் மழையினில் மலருடன்
சொந்தம் பிரிந்து பந்தம் பிரிந்து
எம்மைப் பிரிந்து எமனுடன் சென்றார்

தலைமகன் தன்கடன் தந்தைக்காற்ற
தலைநகர் வழியே தமிழீழம் செல்லத்
தடையெனும் தகவலால் தந்தை தரிசனம் தானற்றதாகி
மொட்டை அடித்து முகாரி பாடி
வேதனையோடு வெறுமையில் வாழ
அஷ்ட லக்ஷ்மி அமைதிக் குடிலில்
ஆசானை அணுகி அறிவினைப் பெற்றிட
பகவத் கீதையும் படித்த உபநிடதமும்
மனதினுக்கு அமைதியை மருந்தாய் தந்தது

பாரதப் பதவிகள்

பைனான்ஸ் கம்பனிப் பதவியிலிருந்து
தமிழகம் தனிலே கிளை பல திறந்து
ஏழை எளியவர் என்னையே நம்பி
சிறிய முதலுடன் பெரிய கடன்பெற
உதவிய நானும் உயர் அதிகாரியை
கணக்குக் கேட்க கடும் சினம் கொண்டவர்
தண்ணீர் இல்லாக் காட்டுக்கனுப்பிட
கொள்கையில்லா கொம்பனியை
கோபங்கொண்டு கோட்டைவிட்டேன்

ஏழை எளியவரை ஏமாற்றி ஏங்க வைத்து
தரம்கெட்ட அரசியலால் தாம்வாழ வழிவகுக்கும்
பாவிகள் பலர் பாரதத்தில் பண்ணிடும் பாவமதை
அவதார அருள் அழிக்க ஆன்மீகம் நிலைக்கிறதாம்

ஆறுபடைவீடு ஆலயங்கள் அத்தனையும்
அடியேன் அருள்தேடி அவைதனை நாடி
காஞ்சி அடிகளையோ கண்டு களித்துவிட்டு
கேள்விதனைக் கூட்டி - கேட்டறிய ஓடி

பக்தி எனச் சொல்லாது துப்பறியச் செல்பவனாய்
வாரம் ஒருமுறையே சாயி தனை நாடி
அழியும் இனமதனை அவதாரம் காத்திடுமா? எனப்
புட்டபதி தன்னில் புதிய பதில் தேட

காரில் அருகு வந்து கண்ணாடி தனைத்தாழ்த்தி
அபயகரம் தூக்கி ஆசீர்வதித்துவிட
அருகினில் நின்ற பக்தர் அன்பாய் அணைத்தென்னை
"உண்மைதனை உணர - உளமாரத் தேடியதால்
உன்னை அழைத்து அவர் உளமார வாழ்த்தி விட்டா"
என்று ஏனை உயர்த்தி எனக்கு விளக்கம் தந்தார்.

சாம்பியா பயணம்

ஆசியப் பணி முடித்து ஆகாய மார்க்கமதில்
ஆபிரிக்கா பறந்து அன்பு உள்ளம் அங்கு கண்டேன்
வெளியே கறுத்திருந்து வெள்ளையுள்ளம் உள்ளிருக்கும்
ஆபிரிக்கா மக்களைப்போல் அகிலமதில் பர்த்ததில்லை
நோகவைத்துப் பேசாத நோக்கமுடன் பழகாத
நல்ல மனிதர்களை நான் எங்கும் பார்த்ததில்லை
வஞ்சகம் வாதுகளில் வாழ்நாளை வாட்டாது
வறுமையிலே வாழ்ந்திடிலும் வலிமையுடன் வாழ்பவர்கள்
வந்தவரை வரவேற்று வாழ்த்தி உதவி தரும்
தூய மனிதருடன் துணிவாய் பழகிடலாம்

பருத்திப் பஞ்சினைப் பதனிடும் பட்டறைகள்
இயங்கும் "லின்கோ"வில் இன்பமுடன் இணைத்து
கணக்காளராகி காரோடு காவலரும்
அழகான வீடொன்று அதில் அமைந்த பூந்தோட்டம்
செவ்வந்தி செழித்திருக்க - செந்நிறத்தில் வெண்ணிறத்தில்
அழகாய் மலர்ந்திருக்கும் அடர்த்தியாய் ரோஜாக்கள் - ஆலயத்தில்
ஆண்டவனை அலங்கரித்து அர்ச்சனைக்கும் ஆளாகும்

கன்னம் கறுத்த மண்ணில் பென்னம் பெரு வாழைகளும்
மதமதக்கும் மாதுளையும் மரக்கறி மரம் பலவும்
முருங்கை மரமொன்றும் முற்றமதில் பரவிநின்று
நல்ல பயன் தந்து நண்பருக்கும் நலன்பயக்கும்
தோட்டம் தனைப் பார்த்திடவும்
ஆடைதனை அலசி அடுக்கிடவும்

வீட்டைத் துடைத்திடவும் வேறு வேறு ஆட்களுண்டு
அல்லும் பகலுமங்கு அன்பு நண்பர் அனைவருமே-
பிள்ளை பிறப்பதற்கும்- பல்லு முளைப்பதற்கும்-
சொல்லுக் கதைப்பதற்கும்-
சாட்டி பல பார்ட்டி கூட்டிக் குதாகலிப்பார்

ஆட்கள் உதவி தந்து அன்பாய் உபசரித்த-
நம்மை மதித்து வந்த நல்ல வளநாடு
"கோச்சா" மலிந்து வர கோலம் வறுமை கொள்ள
நாமும் பறந்துவிட்டோம் நல்வாழ்வு தானைநாடி.

கனடா வந்தோம்

வாழ்வே ஆண்டவன் வழங்கிய பரிசு
பணமும் பதவியும் பாசமும் உறவும்
வந்ததெம் வாழ்வில் தந்தது துயரே
என்தனைக் காண என்னுள்ளே செல்ல
உதவிய உயர் குரு கண்டதும் கனடா.

ஊரைத் துறந்து உயரப் பறந்து
நாடி வந்து எமக்கு நல்லது நல்கி
"வாரீர்" என அழைத்து வசதி பல தந்த
வனப்பான நாடிதனை வாழ்வில் மறப்போமா?
பிறந்த பொன் நிலத்தில் பெற முடியாத
அன்பை அறிவை ஆதரவை - அள்ளித் தந்த அன்னை பூமியை
வளர்த்த தாயை - வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

நல்லதொரு வேலை வங்கியிலே வந்ததென
துள்ளிக் குதித்து துயர் களைந்து நிற்கையிலே
புதியன புரிவதற்காய் அறிவது நிறைவதற்காய்
மேலே இருப்பவரை மெதுவாய் அணுகி
"ஐயா தெரியவில்லை ஐயம் அகற்றிடுவீர்" - என்றேன்
"சொல்லுவதைச் செய்திடுவாய் சோதிக்கப் பார்க்காதே" என்றார்
"ஏன்? எப்படி? என எதையும் கேட்டறிந்திட"
அப்பனும் ஆசிரியரும் அன்று சொன்னதை அவரிடம் சொல்ல
"செருக்குடனே பேசுகிறாய் சென்றிடுக" எனறென்னை
தொழிலிழக்கச் செய்ததனால் தொடர்ந்து கணனி கற்று வந்தேன்

தொலைபேசி மூலமாய் தொலைவில் தொடர்பு கொண்டு

சீட்டெடுங்கள் சீமானாய் சிறப்பான வாழ்வு பெற
என்று சொல்லும் தொழில்கள் எத்தனையோ ஏற்றிருந்தேன்
வருடமொருமுறை வருவோர்க்கு வருமானம் வரிக்கணக்கு
அகதி வழக்குகளில் அரசுக்காய் மொழி பெயர்த்து
அகதிகளின் அல்லல் தனை அறிந்து அவசிய ஆராய்ந்து
பல இடம் தேடி வாடி - படித்த படிப்பதற்கு பதவியில்லாது
என்னடா உலகம்? என்று எண்ணி ஏங்கிடவே

மனம் நிறைவு - மகிழ்ச்சிதரும் மனிதம் உள்ள
கனடாவில் கைத்திறனைக் கட்டி வளர்த்து வரும்
ஓன்ராறியோ கைத்திறன் சங்கத்தில் (Ontario Crafts Council)
ஓன்பது ஆண்டு கணக்காளராக கடமை செய்து
களிப்போடு கண்ணியமாய் வாழ்கையிலே
இசை வளர்க்கும் வானொலியில் இருக்கின்ற கட்டிடத்தில்
இன்னும் சபைகளிலே இயக்குனராய் இருந்து வந்தேன்

தமிழ் பயிலத் தயக்கம்

தாய்மொழியில் தமிழ் பிள்ளைகட்கு தரமுயற்சி செய்து
பள்ளிக்கூட நேரமதில் பாடம் நடத்துதற்காய்
கல்விச்சபைதனிலே கடும் வாதம் பலசெய்து
பெற்ற அனுமதியில் பெற்றோர்தனை அணுக
பிள்ளைகட்கு நேரமில்லை பிறபாஷை படிப்பதனால்
என்று பலர் கூற என்முயற்சி ஏற்றம் தராது ஏமாற்றம் தந்ததனால்

தமிழர் என்று சொல்லியிங்கு அகதியாய் வந்தவரோ
தமிழ் மொழியைப் பிள்ளைகட்கு தருவதற்கு தயங்குகிறார்
புதுப் பணத்தில் புதுமைகளில் பூரித்திருக்கும் இவர்
வெகுவிரைவில் தமதுபிழை தாமுணரும் நாள் வருமாம்
தமது மொழி தமது வழி தானறியா தமது பிள்ளை
வழி தவறி நெறி தவறி வாழ்க்கையிலே வழக்கி விழ
தலையடித்துத் தாமழுது தம்பிள்ளை தனைப் பழித்து
ஊரார் உறவினர்க்கு உருகி அழுதென்ன பயன்?

வாகனச் சாரதி அனுமதி

வருடம் இருபது வாகனம் ஓடிவந்த பயிற்சியால்
சாரதி அனுமதி சரிவராமல் சங்கடப்பட்டேன்
பச்சை விளக்கில் மற்றவர் ஓட

நான் பையப் பைய பயமுடன் ஓட
“தாமதம் ஏனோ தயங்குவது ஏனோ”
என்றவர் கேட்க என் பதில் இதுவே -
“பச்சை எரிவதால் பயமில்லை எனினும்
வேறொரு பாவி வெறியுடன் ஓடி
என்னுயிர் போக்கிடின என்ன செய்வது?
அத்துடன் தேர்ச்சிக்கு அருகதை அற்றேன் -
பலமுறை சென்றே பாஸ் எனவானேன்

கடைசிச் சோதனை கடுகதிப் பாதையில் (Highway)
கடும் வேகம் கட்டாயம்
சோதனைகாரன் தோளினில் தட்டி “ஓடுக” என்றான்
இந்த வயதில் இப்படி ஓட இதயம் நோகுது
என்ற என் பேச்சால் - என்மேல் பாய்ந்து
காரோடும் கஷ்டம் கனவிலும் வேண்டாம்
ஓடிப்போய் நீ ஓய்வெடு! ஒதுங்கிடு!
இலக்ஷ்மி என்ற என் இலக்கான காரை இயக்குவதற்கு
எத்தனை தோல்விகள் எய்தி எய்தி
முயன்று முயன்று முடிவினில் வென்றேன்

ஆசை நிறைவேறுதற்காய் ...

இலண்டன் திரும்புதற்கு இருந்த உரிமை விட்டு
தமிழீழம் தனில் தங்கி தமிழினச்சேவை செய்து - பின்
உயிர் வாழும் ஆசையினால் ஊரைவிட்டு ஓடிவந்தேன்
உயிர் போகுமுன்பு என்னை - ஊர் உறவு கொள்ள வைத்து
தொட்டுத் தொழுது தொழில் செய்து தொண்டு செய்ய
ஆண்டவனே! அருள் புரிந்து ஆசி வழங்கிடையா!

மாமியின் மறைவையொட்டி

அன்பான மாமி அறிவான மாமி
 தந்தையார் தமக்கோர் தமக்கையாய் வந்து
 தம்பியில் பாசம் தணியாத மாமி
 அக்காவின்மேல் அன்புத் தம்பியும் வைத்த
 அணையாத அன்பை அனைவரும் அறிவர்
 விடுதலைக்காய் ஓர் வீரனைப் பெற்ற
 பெருமையைக் கொண்ட பெயர் பெறும் மாமி
 தமிழீழம் அமைக்கத் தலைவன் அழைப்பில்
 தானும் இணைந்த தலைமகன் தன்னை
 பெற்றுயர் வெய்திய பேரினைப் வென்றிட
 மண்தனில் வந்த மாமி! என் மாமி!

சின்ன வயதில் சிறுகதை கவிதை
 கல்கி குழுதம் காவியக் கதைகள்
 கன்னித் தமிழில் கரைத்துக் குடித்து
 கனவு வளர்த்து அதை கருவுள் வளர்த்து
 மண்ணினில் வந்த மைந்தனின் பாலில்
 மறவரின் வீரம் கலந்தவர்க்கு ஊட்ட -

ன்பந்தமிழோடு பலகலை கற்று பணிவு பண்புடன்
 இளமையில் இனிய - நம் ஈழம் அமைய
 அமைதியும் ஆற்றலும் அறிவும் அமைந்த
 இலக்கினைக் கொண்ட இளைஞரைச் சேர்த்து
 தகுதி நிறைந்த தலைவனாய் ஆகி - தரணி புகழ்
 ஈரோஸ் வழி நடத்தி - இயக்கம் பல இணைத்து
 காலம் கனிந்துவர கடமைதனை உணர்ந்து

கோலம்தனைத் துறந்து தமிழீழம் தனைநினைந்து
 வீரத் தலைவனுடன் விடுதலைக்காய் தானிணைந்து
 ஊரை உறவைவிட்டு நாடுதனைத் துறந்து - நாம்
 வானில் பறந்து வந்து வாழ்க்கை நடத்துதல்போல்
 வீடுதனைத் துறந்து வீரத்தாயை உடனழைத்து
 வன்னி நாடுதனை அடைந்து வாழும் உனை நினைத்தேன்

பக்கம் அமைந்திருந்த பால் அப்பக் கடையினுக்கு
 அன்புடன் அப்பப்பா அள்ளி அள்ளி காசுதர
 கோச்சாக மாறிக் கோத்துக் கோணடித்து

கண்முடிக் கட்டி கையாட்டிக் காலாட்டி
மாலை நிலவினிலே மன்றம் பலநிகழ்த்தி
மனம் கலந்து உளம்நிறைந்து உன் வீட்டில்
மலர்ந்திருந்த நாட்களவை

ஆளுமினக் கொடுமையினால் ஆளுகின்ற ஆசையினால்
இன ஒழிப்பால் இதயமற்ற இராணுவக் கொடுமையினால்
ஓடி உயிர் காக்க ஓரிடம்நாடி வாடி இங்கு வாழ்க்கையிலே
போன மண்ணை நாடி போராடி உயிர் போக்கிடும் நீர்
அன்பு மனைவியுடன்கூடி அன்னை நலம் காத்திடவே - அவர்
உள்ள நிறைவுடனே உயிர்போன செய்தியினால்
செய்வதறியாது செய்தி சொல்ல முடியாது
உள்ளம் குமுறி என்னுள் - உறவை நினைவு கொண்டேன்

தமிழீழம் தன்னில் தந்தை உயிர் பிரிய தமிழ்நாட்டில் நாமிருக்க
எம்முடனே நீயிருந்து எம்துயர் நீங்க வைத்தாய்
மாமி உயிர் பிரிய மனம் வருந்தும் உந்தனுக்கு
மனமதாரச் சிலவார்த்தை மருந்தாகச் சொல்லிடவோ
இயலாமல் போனதினால் இதயத்தில் இருந்ததையோ
வார்த்தையிலே வடிக்காமல் வரிகளிலே வரைந்துள்ளேன்.

(என் அன்புக்கும் மதிப்பிற்கும் பாத்திரமான மைத்துனர்
வே. பாலகுமாரன் அவர்களின் அன்னையும் என் அன்பு மாமியுமான
திருமதி கமலாம்பிகை வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் மறைவையொட்டி)

எம் நிலா

எம் நிலா நீ வெண்ணிலா
தண்ணிலா ஓர் தேன்நிலா
கண்ணிலே நம் கனவிலே
இம்மண்ணிலே வந்த மதிநிலா
பண்புடன் நீ பாரிலே
பவனிவந்த புது நிலா
தண்மை பொங்கத் தமிழிலே
தாகம்தீர்த்த தனி நிலா
இல்லையின்று பாரிலே
இனியொங்குதான் நாம் காண்பதோ?

பாசம் பொங்கப் பழகியே
 “பாஸ்கியண்ணா” ஆன என்
 கவிதை கண்டு கருவெடுத்த
 கலையுணர்வுப் பெருக்கினால் “கவிதா”
 கவியரங்கில் கலந்து தந்த
 கவி மழையில் நனைந்த - என்
 கலைஞனே - உயர் கவிஞனே - நீ
 கொடிய நோயில் கரைந்துபோய்
 காற்றினோடு கலந்ததென்ன? மாயமோ?
 வானில் கவிபரப்பி வரலாறாய் ஆகிடவோ?

கனடா மண்ணில் கன்னித்தமிழை
 வானில்பரப்பி வளம்பெற வைத்த
 ரேடியோ ஏசியா வளர்த்த கலைஞர்களில்
 நற்றமிழில் நாடகமும்
 நற்கருத்துப் பற் பலவும்
 பெரியோரின் பேட்டிகளும்
 பெரும் கவிதை ஊற்றுகளும்
 தந்து தமிழ் பரப்பித்
 தமிழ் மக்களின் தலைமகனாய்
 வாழ்ந்த பெரு மகனே!
 வல்லவனே வான் மதியே!
 வாழ்ந்து வளம் தந்து
 வாழ்கவென வாழ்த்தி விட்டு
 கண்மூடி மறைந்துவிட்டாய்!
 காவியமாய் ஆகிவிட்டாய்!

ஊராலும் பெயராலுமான “நிலா”
 வளர்பிறையாய் தேய்பிறையாய் ஆகுவதோ
 அந்த நிலா - இன்று
 தேய்பிறை ஆன நிலா
 தெரியாமல் போனதனால்
 கலங்கிக் கதறியுன்னைக்
 கவிதைகளில் தேடுகிறோம்
 “இன்னொரு நாளில் உயிர்ப்பதாய்”
 இறுதியில் நீ எழுதி வைத்த
 புத்தகத்தில் பூத்த மலர்கள்
 புவியினிலே புதுமை தரும்
 உந்தன் இனிய முகம்

உந்தன் இனிய குரல்
“அண்ணா” என அழைக்கும்
அன்பின் அடையாளம்
இயேசு உயிர்த்ததுபோல்
இனியவனே நீ உயிர்த்தால்
மண்ணில் மனித மென்றும்
மலர்ந்து மகிழ்வு தரும்
உதித்து உழைத்துவிட்டு
உறங்கும் உத்தமனே
பரமன் அழைப்பினிலே
பறந்துவிட்டாய் பாரைவிட்டு
மனிதம் தழைப்பதற்காய்
மாண்புடனே வாழ்ந்ததனால்
இறைவன் திருவடியில்
இனிமேல் இணைந்திருப்பாய்

[நண்பர் கவிஞர் நிலா குகதாசன் மறைவையொட்டி]

யாரை நோவோம்?

விதியினை நோவதா? வினைதனை நோவதா?
கவிதனை நோவதா? கடவுளை நோவதா?
ஊழ்வினை நோவதா? உலகினை நோவதா?
யாரை நோவதோ? நாமறியோமே!

கொடியினைப் போலொரு கோலமும் கொண்டு
குறுநகை தவழும் குருவியைப் போலே
துடிப்புடன் ஓடித் துயரினைச் சாடி
நன்மைகள் நல்லவை செய்தவளானாய்.

இல்லறமோ இழப்புகளால் இல்லாததாக
நம்மவர் நலம்பேணி நல்லறம் செய்தாய்
எதுவரினும் எப்போதும் எதிர்கொண்டு நின்றாய்
இல்லாமை இல்லார்க்கு இருக்காது செய்தாய்

இளமையில் இனியவைகள் இல்லாத உன்னை
முதுமையும் கொடியதொரு முடிவுரை தந்து
படுஎனப் படையில் படுத்திட - நீயும்
பண்ணிய பாவம்...? பதிலேதும் உண்டா?

ஆயிரம் அம்மா அன்புடன் சொல்லி
 ஆதரவாக அணைத்திடும் பிள்ளை
 பண்பான பணிவான பாலகன் பாசம்
 சுயநிலைமாறச் சூழ்நிலைமாறி புயலெனவாகி புதிரெனவான
 கொடுமையில் எங்கள் கொடியது சாய்ந்த
 கதையினைக் கேட்டுக் கண்ணீர் விடுமுன்...
 காலன் அழைப்பால் காற்றாகி விட்டாய்
 பழிதனை ஏற்றும் பாவியாயான - பச்சைக் குழந்தை
 நினைவுகள் வந்து நிலைதனை எண்ணி நினைவுறும் நாளில்
 உந்தனைக் கேட்டுஉயிர் துடித்தாலோ உறவுகள் நாமோ
 எங்ஙனம் சொல்வோம்? எப்படிச் சொல்வோம்? ஏதறியோமே!

அன்பான குஞ்சியம்மா! என் ஆதரவே குஞ்சியம்மா!
 சொந்த நிலத்தைவிட்டு சோகம்தனைச் சமந்து
 வந்த நிலமதிலும் எனக்கு வலிமைதந்து வந்தாய்
 ஆயிரம் வேதனைகள் ஆறாத் துயர்களுடன் - நீ
 ஆடிக் களைத்துவிட்டு ஆவியகன்றுவிட்டாய் - எம்
 வாழ்வு வளம்பெறவே வயிரமென இருந்தாய்
 வாயினை மூடியின்றி வானில் புகுந்துவிட்டாய்
 நித்தம் Telல் நின்குரல் நித்திரை கொள்ளுமுன்பு
 சத்தம் கொடுத்தெமக்கு சகலதும் சொல்லிடுமே
 ஆயிரம் உறவுகளோ எனக்கு ஆறுதல்தான் தரினும்
 அன்பான குஞ்சியம்மா! உன்னைப்போல் ஆருண்டு அமைதிதர!

போய்வா குஞ்சியம்மா! போதும் நீ பட்டவைகள்
 போய்வா குஞ்சியம்மா! போதும் நீ செய்தவைகள்
 வாழ்வால் அமைதியற்று வாடி வதங்கிய - நீ
 சாவால் அமைதி பெற்று சாந்தியடை - தாயே!

(என் குஞ்சியம்மா திருமதி இரத்தினம் சிவபாதம்
 அவர்களின் மறைவையொட்டி)

நொத்தாரிஸ் தம்பிமுத்து குடும்ப வேதனை

தமிழீழ மண்தனிலோ தவப்புதல்வன் கிரி உதித்து
 துன்னைநகர் தன்னை துயரினிலே ஆழ்த்திவிட்டான்
 நொத்தாரிஸ் குடும்பம் அன்று நொந்தவர்க்கோ மருந்து
 ஊர்புகழ் வாழ்ந்த உயரிய குடும்பமது

முக்கனிபோல் முத்தமிழ்போல் மூன்றுபிள்ளைதான் பிறந்தார்
நாட்டு விடுதலைக்காய் நல்லசெய்த நல்லமகன் கெங்காவும்
ஊருக்காய் உறவுக்காய் பைந்தமிழுக்காய் பாடுபட்ட பாலாவும்
நல்லமகன்தனையே நாட்டுக்காய் தந்த நல்ல கமலாம்பிகையும்
இவர்கள் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளும் பேரர்களும் பேர்த்திகளும்
பார்தனிலே தான்பரவி பலதிக்கில் வாழ்ந்தாலும்
செய்தியது கேட்டு செய்வதறியாது செயலிழந்து
இச்செய்தியாலே இதயம் பதைபதைத்து
உப்புக்கடலினிலே உத்தமனைப் பறிகொடுத்த
துன்பக்கடலினிலே துடிதுடித்துக் கலங்குகிறார்

ஏனய்யா? என்ன உனக்கு அவசரமோ?
சின்ன வயதினிலே சிறுவனாய்ப் பார்த்த எந்தன்
நினைவதில் நீயென்றும் எப்போதும் எல்லாம் அவசரம்தான்
அடிக்கடி என்னுயாவை ஏற்றியநீ - சைக்கிள்
பறந்தெங்கோ போவதுபோல் பார்த்தோர் நினைத்திருவர்

பேச்சினிலும் மூச்சினிலும் பெரும்செயல் ஆற்றுதலில்
துடிதுடிப்பாய் சுறுசுறுப்பாய் சுற்றமெல்லாம் சுகம்பெறவே
உழைத்தாய் உறுதியுடன் உன்குடும்பம் உன்நண்பர் உயர்வுபெற
விதியோ? வினைப்பயனோ? ஏனுனக்கு இக்கதியோ?

அந்த அவசரம்தான் இன்றுஅவசரமாய் - இன்னுயிரை இளமையிலே
இறைவனிடம் இணைத்ததுவோ
நல்லமனம் கொண்ட உந்தன் நல்வினையால் - நீ
பிறவிக்கடல் நீங்கிப் பரமன் பதம் அடைந்தது
சாந்தி பெறுவாய்! சர்வேஸ்வரன் அருள் புரிவார்.

(என் மாமன் மகன் திரு. கிரிதரன் செல்வராஜாவின் மறைவையொட்டி)

நினைவில் நிறைந்த எம் குகன் மாமா

பத்து வயதினிலே பள்ளிப் பருவமுதல் - எந்தன்
நெஞ்சில் நிறைந்தவரோ நேற்று மறைந்துவிட்டார் -
எண்பதிலே தொடங்கி எமக்கு ஏதேது தேவையென்று
நல்லது சொல்லிவந்த உறவு நம்மிடம் இல்லை இன்று -
ஊரை உறவுகளை உழைத்து உயர்த்திடவே

கண்ணியமான அவர் - கட்டுப்பாட்டுடன் கடமை செய்தார்
ஏழை எளியவர்க்காய் தானதருமங்கள் வாரிவழங்கியவர்
கோவில் குளங்களிலே பொதுசேவையிலே பலர் வாழ உதவியவர்
இன்று பாரில் பரவியுள்ள தன்பாசப் பிறவிகளை
காணக்கிடைக்குமுன்பு காற்றில் கலந்துவிட்டார்

ஆழ்கடல் ஓரத்திலே அழகாய் அமைந்த அந்த
மாடிமனைகளின் முன் மங்காப் புகழுடனே
சுகன் பெயரினைக் கொண்டெழுந்த
“சுகன் ஸ்ரீடியோ” முற்றமதில்
நாலுமுடி வேட்டி நன்றாய் வரிந்துகட்டி
கட்டைக்கை பெனியன் கழுத்தினை வட்டமிட
செல்லக் குறுநகையால் செவ்விதழ்தான் விரிய
கடற்காற்று புகுந்து அவர்கள்னம் குமிழாக
துள்ளுநடை பயின்று துரிதமுடன் நடந்து - நாம்
பள்ளிக்குப் போகையிலே பாதையின் ஓரத்திலே - நின்று
மெல்லச் சிரிப்பதை எண்ணி மேனி சிலிர்த்து

முந்தை வினைகளினால் வந்த முதல் முத்தை
பெற்ற பெருமையினால் பேறு பெற்றவ ரானவரே
அந்த அரிய முத்தை அள்ளி எமக்களித்து -தங்கை
அன்பு மருமகளாய் ஆக ஆனந்த மானவரே
இன்னுமொருபிறவி இங்கு எடுத்து வந்தால் - அவள்
உங்கள் மருமகளாய் உதித்திட வேண்டுமென்பாள்
கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளைஉள்ளம் படைத்த -
உங்கள் குடும்பமதில் கொண்ட உறவெமக்கு
இன்பம் இறைத்ததினால் - கொடுத்துவைத்தவர்கள் -
இந்த உறவு என்றும் இன்றும் இறுகிடவே -
ஆண்டவரோடிருக்கும் அன்பின் திருவுருவே ஆசி வழங்கிடுங்கள்

உங்கள் சுவையறிந்து உங்கள் உள்ளம் புரிந்து
என்தன் கவிதைச்சர தரம் எப்படி? என்றறிய
ஓலிநாடா வடிவில் வந்த கவிச்சரமாம் “கவிதா” - கசெட்
அங்கு அனுப்பிவைத்தேன் அன்புத்தந்தைக்கு அனுப்புதல்போல்
“தம்பி கவிதையெல்லாம் நல்லாயிருக்கிறது; நல்லாய் எழுதுகிறீர்”
பெற்றபிள்ளை பெருமைதனை மற்றவர் சொல்லிடினோ - தாய்
பொங்கும் மகிழ்வுடனே பூரிப்படைவதுபோல் - அந்த
வார்த்தை வசந்தமென வந்தென்னை வாழ்த்தியது
நோயில் படுத்திருந்து நொந்து தவிக்கையிலே - மனம்

தேடிக் கவிதைகளை ஒலிநாடா “போடு” என்நீர்களாம்
எந்தன் பிரசவமோ எங்கள் குகன் மாமா
மங்கிடும் வேளையிலே மனமருந்தாய் ஆகியதாம்

மங்காப் புகழுடன் மனிதனாய் மண்தனில்
இல்லறம் நல்லறம் இரண்டிலும் இணைந்து
ஆண்டவன் அருளும் ஆசியும் பெற்று
அனைத்தும் அடைந்து அவனடிசேர்ந்து
ஞாலம் புகழும் ஞானியாம் “குகன்மாமா” ஞாபகம்
அனைவர் மனதிலும் அழியாதிருக்கும்

(எம் குகன் மாமா திரு. அரியகுட்டி நாகரட்ணம்
அவர்களின் மறைவையொட்டி)

அன்பின் வடிவாம் “அருள் மாமா”

அன்பான அருள் மாமா அனைவர் உளம்கவர் மாமா
இவ்வுலக வாழ்வுனக்கு இனிப்போதும் என்பதனால்
இணையற்ற இன்பமுற இறைவனடி சேர்ந்தனையோ?
கைபிடித்த காதலித்த கண்மணியாம் உந்துணையை
பெற்றெடுத்த பெருமை தந்தபேறு பெற்ற பிள்ளைகளை
உற்றவரை ஊராரை உறவுகளை உதறிவிட்டு
பற்றறுத்துப் பாசமற்றுப் பறந்தெங்கு சென்றனையோ?
உன்றினைவால் உயிர்வாழும் உறவுகட்கு உரம்கொடுக்க
என்நிலையில் என்ன சொல்வேன்? ஏது சொல்லி எடுத்துரைப்பேன்?
எண்பதனை தாண்டுமுன்னே எமன் எம்மை ஏமாற்றி
உன்னை உடன் அழைத்த உண்மைதனைச் சொல்லாயோ?

“அருள் மாமா” தனையறிவாய் அவரும் உனைஅறிவார்
உந்தன் அனுபவத்தை உனக்குத் தெரிந்தவற்றை
“எட தம்பி பாஸ்கி” எழுது ஒரு கவிதையாய்
என்று உரிமையுடன் “அன்ரி” அழைத்ததனால்
எந்தன் மனதினிலே எழுந்த உணர்வுகளை
சோகமுடன் சொல்லிடவே சொற்கள் சுமந்து வந்தேன்

ஐம்பதுவே ஆகிய நான் - எண்பதுகள் ஆகுவதால்
எம்மையின்று ஏங்கவைத்து ஏகிவிட்ட
நல்லவரை வல்லவரை நாடறிந்த நம்மவரை

நாற்பது வருடமுன்பு நானறிந்த ஞாபகத்தில் - அன்று
பத்து வயதிலே பாட்டாவுடன் கூடி
பண்டிகை நாளினிலே பலகாரம் தின்பதற்காய் போகையிலே
“பொன்னையா மாமா” எனப் பொங்குகிற பாசமுடன்
அழைத்து பற்றுப் பசுமையுடன் பேசும் பண்பாளர்.

ஊரில் ஒரு நந்தினமோ - உறவில் ஒரு வைபவமோ
நல்லது கெட்டதுவோ நம்மவர்க்கு ஒன்றெனிலோ
வல்ல இந்த நல்ல உள்ளம் வந்துநிற்கும் நம்மவர்க்காய்
வளர்ந்த அவர் ஊரைவிட வாழ்வந்த ஊரிலிவர்
அறிவால் அனுபவத்தால் ஆற்றலினால் - அனைவர் அறிமுகத்தால்
ஊரில் உறவுகொண்டு ஊரார் உறவினர்க்கு உதவிசெய்து
பெருமதிப்பு பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்ந்துவந்தார்

மனிதம் மரித்துவிட்ட மண்தனிலே - மாயையில் வாழ்கையிலே
வாழ்வில் வந்துசென்ற வசந்தம்தனை எண்ணுகிறேன் - அன்று
“தமிழீழ” மண்ணினிலே தலைமைப்பதவிகளில் -
நம்மவர்க்கு சேவைசெய்து
கடமை கண்ணியத்தால் காப்புறுதிக் கம்பனியில்
மனேஜரென மனிதரன்று மதிப்பாய் இருக்கையிலே
முப்பது வயதிலே-மகாராஜா முதலீட்டு முகாமையாளரான என்னை
கற்றோரும் மற்றோரும் நல்லோரும் நாவலரும் கூடும் சபை சந்தியிலே
பெருமை செய்து - பெருமையுறும் பெரும் மனதைப் பெற்றிருந்தார்

கனடாவில் வந்தபின்பு - கண்டவுடன் சொல்வதுவோ
“கம் பாஸ்கி! கம் பாஸ்கி!”

அஞ்ஞானம் விஞ்ஞானம் எஞ்ஞானம் பேசிடினும்
மற்றவரை மேம்படுத்தி மனதிலே இடம்பிடித்து
குறைமட்டும் காண்கின்ற குறையுள்ள பலபேர்கள்
குடிகொண்ட பூமியிலே குறை குற்றம் கூறாத
குணக்குன்றாய் குடிபுகுந்த ஊரினிலே குலக்கொடியாய் -
அன்பில் அனுபவத்தில் - அறிவில் பண்பில் - படிப்பில் பணிவில்
உடையால் உறவால் உளத்தால் அழகால்
அனைவரையும் அணைத்த அருளே
ஆண்டவன் அடிதனில் அவனது அருளுடன்
அமைதி அடைக!

(அருள் மாமா திரு. வில்லியம் அருள்வீரசிங்கம் அவர்களின்
மறைவையொட்டி.)

நினைவில் நிறைந்தவர்

இனிய குறுநகையால் இதயம் குளிரவைக்கும்
அடக்கம் அமைதியுள்ள அரிய மனிதரவர்
எளிமை பொறுமை பொங்க எவரும் விரும்புமிவர்
நினைவில் நிறைந்துநின்று எந்தன் உணர்வில் உருகியதால்
கவிதைதனில் வடித்து கௌரவம் பண்ணவந்தேன்

நம் தமிழீழமிதில் நம்தந்தை நண்பரிவர்
தொழில் ஆணையாளர்களாய் தொண்டாற்றி வருகையிலே
பத்துப் படித்துவிட்டு பாஸ்பெயிலை எண்ணிஎண்ணி
ஏங்கியிருக்கையிலே எடுத்துவா ஓலையென்று - எந்தன்
உண்மைப்பலன் சொன்ன உயர்வான உத்தமனாம்

ஊரைவிட்டு ஓடிவந்து உறவுகளைத் தேடிநிற்க
பாபா பஜனையிலே பலபேர்கள் மத்தியிலே
காரைவிட்டு ஓடிவந்து கையினையே தான்பிடித்து
கன்னம் குழிவிழுவே சின்னச் சிரிப்புடனே
பாலர் மகன் நீரல்லோ? பாஸ்கி உந்தன் பெயரெல்லோ?

ஐயா பிரிந்ததற்காய் ஆறுதல் வார்த்தை சொல்லி
தாயார் நலமும் தம்பிதங்கையர் நலமும்
அன்பாய் அணைவாய் ஆசையாய் கேட்டஅன்பர்
பூத்த புன்னகையோ புதுமலர்போல் என்மனதில்
நட்ட நறுமலராய் நாற்றம் பரப்பிடட்டும்

சச்சிதானந்தருடன் நித்தியானந்தமாய் இருந்து
அழகுதமிழ் பேசி அன்பாய் உபசரித்த
தமிழன்னை தமிழ்மகனும் தரணிபுகழ் கலைமகனும்
புதுமையுடன் நானெடுத்த பூப்புனித நீராட்டில்
பெரிய மகள்தனை வாழ்த்திக் கவிதைதனை வெளியிட்டார்

மேதினி மீதினில் மேன்மைகள் பெற்று
இல்லற நல்லற இனிமையில் வாழ்ந்து
சத்தியம் சாந்தம் சங்கமம் ஆகியே
சச்சிதானந்தராய் சகலரும் போற்ற
நித்தியமானார் நிமலன் அடியில்

(என் தந்தையின் நண்பரும் உதவி ஆணையாளருமான
திரு. கதிரேசு சச்சிதானந்தம் அவர்களின் மறைவுக்காக)

நன்றி! நன்றி!

தமிழீழத்திற்கு நன்றி

பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நல்ல வாழ்வை நமக்கு நல்கிட
மற்ற சாதியர் மதியில்லாதவர்
தங்கள் ஊரெனத் தான் துரத்தினர்
எங்கள் ஊரினை எங்கள் உறவினை
அங்கு விட்டு நாம் அகதியாகினோம்

கனடாவுக்கு நன்றி

வந்து இறங்கியே வாழ்வு தேடிட
வாங்கள் என்று எம் வரவை வாழ்த்தியே
தந்து தந்து எம் தாயைப் போலவே
எங்களுக்கு ஏதும் இல்லை இன்றியே
சொந்தமாக்கியே சொகுசு தந்தெம்மைச் சொக்க வைத்தனர்
என்னடா இது? என்ன லோகமோ?
என்ன மண்ணிதோ? என்ன மக்களோ?
புண்ணியத்தினால் பூத்த வாழ்விதோ?
அன்பினால் அவர் அணைவில் அசந்துபோய்
அறிவு கெட்டு நாம் அவரும் நோகவே
ஆற்றிடும் செயல் அதர்மம் அல்லவோ?
அதிலும் அதர்மமாம் - எம் அடிதனை (Roots) நாம் மறப்பது
நன்றியாகவே நன்னிலத்திலே
நல்லவை பல நாம் இயற்றவே
நம்மினம் தனை நாடு போற்றிடும்

நூல் வெளியீட்டிற்கு நன்றி

இன்னலுற்ற இனமதற்கு நான்
எவ்விதத்திலோ? ஏது செய்வதோ?
என்று எண்ணிய என் மனத்திலே
“உள்ள ஊற்றது” உருக்கொடுத்தால்
உதவி செய்யவே உறுதி கொண்டனன்
இன்று வெளிவரும் இந்த ஊற்றினால்
இனிய எம்மினம் இடர் துடைத்திட
நல்லவர் பலர் நன்கொடைகளும்

வல்லவர் பலர் வழங்கும் வசதியும்
சொல்ல வைப்பதால் சொல்லி நிற்கிறேன்
நம்மவர்க்கு என் நன்றி நன்றியாம்

அன்பர்களே! அறிஞர்களே! அனைவருக்கும் நன்றி ஐயா!
தாய்மாரே தம்பிகளே தங்கைகளே நன்றி நன்றி
ஊராரே உற்றோரே உறவினரே உமக்கு நன்றி
எல்லோர்க்கும் நன்றி சொல்வேன் என் கவிதை கண்டதற்கு

மூவாதாரத்திற்கு நன்றி

இத்தனை நன்றி சொல்லி இதயம் கரைந்த என்னை
இத்தனையும் சொல்ல வைத்து இவ்விடத்தில் நிற்கவைத்து
வாய் திறந்து பேச வைத்து, வார்த்தைகளை வாரிவிட்டு
சத்தியத்தின் நித்தியத்தை சகலருக்கும் சொல்ல வைத்து,
அப்பாவும் அம்மாவும் அனைத்தும் எனக்காகி
அவனென்றும் இவனென்றும் அவர்கள் இருவரில்லை.
இவனுக்குள் அவன் என்றும் இருப்பதுதான் இங்குண்மை
என்ற உணர்வை என்னுள் உருவாக்கி ஊக்கிவிட்ட என்னுயிரே!
என் கருவே! எப்படி நான் நன்றி சொல்ல?
புச்சியத்துள் இராச்சியத்தை பூக்கவைத்துப் புதுமை செய்து
காத்துவரும் முழுதே - முதலே - முழுமுதலே

கண்முன்னே காண்கின்ற தாயை தன்சேயை காதலித்திடுதல்போல்
காணாத உனைக் காதலிக்க வேண்டுமென கண்ட கனவின்று
உணர்வாகி உள்ளத்தில் ஊற்றாகி நதியாகி
பொங்கும் அலைகளற்ற போதும் என்ற கடலாகி
மங்கும் மனமதனால் மந்தகாச மகிழ்வதனால்
கருணைமழை பொழிய காதல் பெருகிவர கண்ணீர் கசிந்துவர
கண்டதையும் காண்பதையும் காண இருப்பதையும்
கனிந்து வரச் செய்து கலந்து கவிதையிலே
உள்ளத்து ஊற்றாக உங்களுக்கு ஊட்டிவிட்ட
மெய்மையினை மேன்மையினை உண்மையினை உயிர்த்துவத்தை
என்னுள்ளே என்றும் எங்கும் எடுத்துவரும்
அன்பை அறிவொளியை ஆனந்த அமுதத்தை
அணைத்து அகலா அதன் நினைவில் அமைகின்றேன்

நன்றி
சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

உங்களுக்கும் எங்கள் நன்றி

எனது கவிதைகளை தமது பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி வாயிலாக வெளியிட்டு கனடாவாழ் தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்க வாய்ப்பளித்த நிறுவனங்களுக்கும் அதன் உரிமையாளர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

நூல் வெளியீட்டில் எனக்கு உதவிய ஹாட்லிக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர், பத்திரிகை ஆசிரியர் அடங்கிய செயற்குழுவிற்கும், ஆசிவழங்கியும், வாழ்த்தியும், அறிவுரை கூறியும் என்னை ஊக்குவித்த பெரியோர்களுக்கும் என் நன்றிகள். தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு ஊக்கம் தந்து உதவிய டாக்டர் சாந்திமார் அவர்களுக்கு என் மனமாற்ற நன்றிகள்.

இவற்றைவிட எமது முயற்சி முழுமை எய்த எனக்கு உதவிய செயற்குழு அங்கத்தினரும், குவாலிற்றி பிறின்றிங் உரிமையாளருமான திரு. ஆனந்தகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும், அவருடன் இரவு பகலாக உறக்கமின்றி உழைத்து உபசரித்த அவரது பாரியார் லோசனி அவர்களுக்கும், என் உருவம் அழகாக அமைய ஆர்வம் காட்டி அதை ஆக்கித் தந்த ஸ்ரீபவன் தம்பதிகட்கும் எனது நன்றிகள். லண்டனில் இருந்து எனக்கு தேவையான விபரங்களையும் தொடர்புகளையும் உடனுக்குடன் கிடைக்க வைத்து பல விதத்தில் உதவி புரிந்த எனது மைத்துனர் குகதாசனையும் சகோதரி பவானியையும் மறக்க முடியாது.

இத்தனை கவிதைகளையும் கிருக்கி எழுதிவிட இதை அழகாக எழுதி, என் பின் உறங்கி முன் எழுந்து, என்னைக் குறையின்றி நிறைவுற வைத்த என் அருமை மனைவிக்கும், எனக்கு அனைத்திலும் உதவி ஒத்தாசை புரிந்த எனதருமைக் குழந்தைகள் இருவருக்கும் நன்றி. அந்த ஊற்றின் உந்து சக்தியாய் உற்சாகம் அளித்த என் அன்னை, சகோதர சகோதரிகள், குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் நன்றி.

உள்ளத்து ஊற்றுகளை
உங்களுக்கு ஊற்றுதற்காய்
உதவியுடன் உற்சாகம்
உளத்திறந்து உவந்தளித்த

யசோதா ஜெயக்குமார்
Law Office of யசோ சின்னத்துரை
பத்மபாஸ்கரன் Skywings Travel
போட்டலோ ஸ்தாபனம் இராஜதுரை
டாக்டர் இராஜேந்திரர்
டாக்டர் பாஸ்கரன்
துன்னாலை மக்கள் மன்றம்

டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல்
டாக்டர் வ. சாந்தகுமார்
நியு லலிதா நகைமாளிகை
சிவா எஸ். சோதி
(அடெப்ட் சாரதி பயிற்சி)
ஏ. ஆர். கே. குரோசரி
லக்கி கொன்வீனியன்ஸ்

அனைவரும் ஆதரவை அள்ளி அளித்தற்காய்
நல்லவர்க்கு நம்மவர்க்கு நன்றி நவிலுகின்றோம்.

. . . வணக்கம் . . .

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் வெளியீட்டுத்திறையில் கவிஞர் பாஸ்கியின் “கவிதா” வித்தியாச புதுமுயற்சி

பூமிப்பந்தில் ஈழத்தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில், கனடாவில்தான் அதிகளவு தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் வெளிவருகின்றன. எண்ணிக்கையில் கூடியளவு தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சிகளும் இங்குதான் ஒலிபரப்பாகின்றன. வாரந்தோறும் இரண்டு தமிழ் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளும் தற்போது நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கான காரணம் அதிகளவு தமிழர்கள் இங்கு வாழுவது என்று கூறினால் மட்டும் போதாது. தமிழுணர்வு நிரம்பப் பெற்றவர்கள் இங்கு பெருமளவில் இயங்குவதே முக்கிய காரணம்.

இந்த வகையில் மிகவும் புதுமையானதும் பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதுமான ஒரு நிகழ்வு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் இங்கு நிகழ்ந்தேறியது. கவிஞர் பாஸ்கி அவர்களின் “கவிதா” ஒளிப்பதிவு நாடா வெளியீடே அதுவாகும்.

திருமண நிகழ்ச்சிகளையும், பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்களையும், புதுமனை புகும் வைபவங்களையும், பூப்புனித நீராட்டு விழாக்களையும் வெறும் சடங்குகளாகவும் ஒன்றுகூடல் கேளிக்கைகளாகவும் மட்டுமே நடத்திப் பழக்கப்பட்டுவிட்ட எம்மவர் மத்தியில் ஒரு “விசித்திர” மனிதராக கவிஞர் பாஸ்கி தற்போது எம்முன்னால் காட்சி தருகின்றார்.

கனடாவில் பத்திரிகைகளிலும், வானொலிகளிலும் நன்கு அறிமுகமான சிறந்த ஒரு கவிஞர் இவர். இவரது சிரேஷ்ட புதல்வியின் பெயர் கவிதா. இவள் பெரியவளாகிவிட்டாள் எனவே, உறவினர்கள், நண்பர்கள் புடைசூழ ஒரு சடங்கு வைபவம். இதனை வெறுமனே ஒரு சடங்காக மட்டும் நடத்த விரும்பாது, ஒரு இலக்கியச் சடங்காக நடத்திப் புதுமை செய்துவிட்டார் தந்தையான கவிஞர் பாஸ்கி. அதுதான் அவரது “கவிதா” ஒளிப்பதிவு நாடா வெளியீடு.

தம்மால் எழுதப்பட்டுப் பிரசுரமான, ஒலிபரப்பான 25 கவிதைகளைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றிற்குத் தாமே குரலும் கொடுத்து ஒரு ஒளிப்பதிவு நாடாவைத் தயாரித்து தனது மகள் கவிதாவின் பூப்புனித நீராட்டு வைபவத்தில் வைத்து, கவிதாவின் பரிசாகவும், தமது தந்தையாருக்குச் சமர்ப்பணமாகவும் தந்துள்ளார் பாஸ்கி அவர்கள்.

தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குப் புதுமைப் பரிசைத் தந்த பாஸ்கியை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

இந்த வைபவத்திற்கான அழைப்பிதழைப் பாருங்கள். “பாஸ்கியின் கவிதா 1-வெளி வந்துவிட்டாள்” என்கிறது தலைப்பு. கல்விமான்களும், கவிஞர்களும், கற்றுணர்ந்தோர்களும் கூடியமர்ந்த மண்டபத்தில் “கவிதா” வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டாள். இந்த வெளியீட்டின் மூலம் கிடைக்கும் பணம் தமிழீழ அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

அழைப்பிதழை மீண்டும் பாருங்கள்:

“நாடிமுந்து வீடிமுந்து, நல்ல பெற்றோர்தனை இழுந்து, நடுத்தெருவில் நிற்கும் நம்மினைய சந்ததிக்கு, அனாதையாகிவிட்ட அன்புக் குழந்தைகளுக்கு, அள்ளி அனுப்புவதற்கு, அன்பளிப்புச் செய்திடுவீர் என்று இருகரம் நீட்டி வேண்டுகிறாள் கவிதா” என்றிருந்தது. நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய அதிபர் திரு. பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் இப்படிக் கூறினார்: “தனக்குப் பிடித்த கவிதைகளைத் தெரிந்தெடுத்த கவிஞர், அவைகளுக்குத் தாமே குரலும் கொடுத்ததனால் அவரது உணர்வுகளை அறிய முடிகிறது. ஈழத் தமிழர்களின் போராட்டம், இங்கு வாழ்ந்துவரும் எம்மவரின் நிலை, எம்மவரின் நாட்டுக் கடமைப்பாடு என்பவைகளை ஒவ்வொரு கவிதை வரிகளும் இடித்துக் கூறுகின்றன. அனாதைக் குழந்தைகளுக்கு நிதி திரட்டும் நோக்குடன் ஒலிப்பதிவு நாடா வெளியிடப்படுவது வரவேற்கத் தக்கது” என்றார். இந்த ஒலிப்பதிவு நாடாவை வெளியிட்டு வைத்தார் மணிவிழாக் கவிஞர் கவிஞர். வி. கந்தவனம் அவர்கள். அவர் தமது உரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: “கவிஞன் எனப்படுபவன் சமுதாயத்தில் ஒரு விசித்திரமான பிறவி. அவர்கள் எப்போதும் புதுமையாகச் சிந்திப்பவர்கள். அந்த வகையில் தமது மகளின் பூப்புனித நீராட்டு விழாவை ஒரு தமிழ் விழாவாக கவிஞர் பாஸ்கி கொண்டாடுவது மகிழ்வைத் தருகிறது. இதன் மூலம் சேரும் தொகை அனாதைக் குழந்தைகளுக்குச் சேருவது மேலும் பெருமை சேர்க்கிறது” என்றார்.

அவர் தமது வெளியீட்டுரையை மேலும் தொடர்கையில், “கவிஞர் பாஸ்கியின் கவிதைகள் மரபுக் கவிதை, புதுக் கவிதை என்றில்லாமல், தனிப்பாணியில் அமைகின்றன. கனடாவில் சிவா சின்னத்தம்பியினதும் பாஸ்கியினதும் கவிதைகள் ஒரு புதுப்பாணியை உருவாக்கி வருகின்றன. இதற்கு ஒரு வரலாற்றுப் பெயர் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. எழுத்து வடிவிலான கவிதைகளைவிட

பாஸ்கியின் ஒலிநாடாக் கவிதைகள் எமக்கு மிகுந்த நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளன” என்று சொன்னார்.

கவிஞர் நிலா குகதாசன் கருத்துரை வழங்குகையில் கவிதைகளைக் காற்றோடு கலந்துவிடும் முயற்சி கனடாவில் முதல் முயற்சியாகும் என்று குறிப்பிட்டதுடன், ஒலிநாடாவில் இடம்பெற்ற தமக்குப் பிடித்த சில கவிதைகளை சுட்டிக்காட்டி பாஸ்கியின் முயற்சிக்குப் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்தார்.

“கவிதைகள் எனப்படுபவை கடந்த கால அனுபவங்களினது உணர்வுகளின் வார்த்தை வடிவம். கவிஞரின் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடே கவிதை என்றும் கூறலாம். இவை ரசிகரின் ஒத்த உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பும் தன்மை வாய்ந்தன” என்று கவிஞர் பாஸ்கி தமது நன்றியுரையில் சொன்னார்.

வித்தியாசமான கவிஞர்

கனடாவில் ரொரன்ரோவில் வாழும் கவிஞர் பாஸ்கி வித்தியாசமானவர். மூத்தமகள் கவிதா பெரியவளானபோது ரொரன்ரோவில் பிரபலமான கவிஞர்களைக் கொண்டு “கவியரங்கு” நடாத்தி வாழ்த்தினார். இரண்டாவது மகள் கல்யாணிக்கு தானே கவிதை பாடி லண்டனில் இனிய விழா நடாத்தி இதயங்களைக் கவர்ந்தார். கனடாவிலிருந்து வந்து லண்டனிலுள்ள தனது தாயாரையும் உற்றார் உறவினரையும் அழைத்து அழகு கவிபாடி அசத்திவிட்டார்.

(லண்டனில் வெளியாகும் ஈழகேசரியின் நம்மவர் பக்கத்தில் வெளிவந்தது.)

நினைவூட்ட விரும்புகிறோம்

பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் கற்பிப்பதிலே சிரத்தையின்றி இருக்கும் பெற்றோருக்கும், தமிழ் படிப்பதிலே ஆர்வம் அற்றிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தமிழ் படிக்க வேண்டிய காரணத்தை நினைவூட்ட விரும்புகிறோம்.

1. இது எம் தாய்மொழி. தன் தாயையும், தாய்மொழியையும் மறக்கலாமா?
2. குடும்பத்துடன், இனத்துடன், தாய்நாட்டுடன் தொடர்பை உறவை வளர்க்கத் தாய்மொழி தேவை.
3. எமது கலை கலாச்சாரம் தெரிய அதன் பெருமையை அறிய அதன் பெருமையை மற்றவர்க்கு விளக்க மொழி தெரிய வேண்டும்.
4. இனத்தின் உயிர்நாடி மொழி. அது அழியின் இனமே அழிந்துவிடும்.
5. எம் உணர்வுகளை தாய்மொழியின் மூலம்தான் மிக அழகாக நிஜமாக உணர்த்த முடியும்.
6. பிள்ளைகள் படித்தால்தான் பள்ளிகள் நடக்கும். அது நடந்தால் எம்மவர்க்கு ஆசிரியர் பதவிகள் கிடைக்கும். தாய்மொழி என்பதால் மற்ற மொழிகளைவிட சித்தி பெறுவது இலகுவாகும்.

பிள்ளைகளை வழிநடத்த வேண்டியது பெற்றோர் கடன். பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் உங்கள் கையில் உள்ளது. புது இடமும், புது உறவும், புது நினைவும் புகுந்து, சரி எதென்று தெரியாமல் குழம்பி நிற்கும் குழந்தைகட்குச் சரி, பிழை அறிய, நியாயம், அநியாயம் பகுத்தறிய எமது கதைகள், காவியங்கள், கலைகள், கலாச்சாரம், மதம் உதவி செய்யும். ஆனால் இந்த அறிவுபெற நிச்சயம் நம்மொழி தேவை. இறுதியாக உங்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள். உங்கள் பிள்ளைகளை நீங்கள் இழக்காதிருக்க எங்கள் கலை, கலாச்சாரம், மொழி புகட்டப்பட வேண்டும். அதற்காகவாவது உடனே சென்று கல்லூரியில் உங்கள் பிள்ளைகளைப் பதிவு செய்யுங்கள்.

(கனடா பத்திரிகைகளில் தமிழ் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்காக எழுதியது)

திரு. பா. பாலபாஸ்கரன் ஆகிய கவிஞர் பாஸ்கி துன்னாலை பாலசுப்பிரமணியம் அன்னலட்சுமி தம்பதிகட்கு மூத்த மகனாக 1948ம் ஆண்டு பிறந்தார்.

ஹாட்லிக் கல்லூரியிலும் ஸ்கந்த வரோதயாக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்று இலங்கைத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் கணக்காளர் துறையில் பயிலுமுகையில் இலங்கை மக்கள் வங்கி அபிவிருத்தி அதிகாரியாக நியமனம் பெற்று கூட்டுறவு சங்கங்கள், கிராமிய வங்கிகள் மூலமாக எம்மினத்திற்கு சேவை செய்ய ஆரம்பித்தார். கல்லூரி மாணவர் சங்கப் பதவிகளிலும் வங்கி ஊழியர் தொழிற் சங்கப் பதவிகளிலும் பணி புரிந்தார்.

கல்வி விடுமுறையில் இலண்டன் சென்று கணக்காளர் பட்டம் பெற்று தமிழீழம் திரும்பியவரை மகாராஜா முதலீட்டு ஸ்தாபனம் தனது யாழ்ப்பாணக் கிளைக்கு முகாமையாளராக அமர்த்தியது. அந்தப் பதவியில் இருக்கும்போது யாழ் மக்கள் சேமிப்பை உயர்த்தி பெருந்தொகையை அபிவிருத்திக் கடன் வசதிகள் மூலம் வழங்கி மக்கள் பணம் மண்ணுக்காய் பயனாகத் திட்டமிட்டு செயல்பட்டார். துரதிஷ்டவசமாக இலங்கையின் இனப் பிரச்சனை காரணமாக 1984ல் தமிழகம் சென்றார்.

1989ல் கனடாவிற்கு வந்தார். கனடாவாழ் பல்லின கைத்தொழில் விற்பன்னர்களை ஊக்குவிக்கும் ஸ்தாபனமான ஒன்ராறியோ கைத்திறன் சங்கத்தின் - Ontario Crafts Council - கணக்கு முகாமையாளராக கடந்த ஒன்பது வருடங்களாகக் கடமையாற்றி வருகிறார்.

தமிழ் இனத்தையும், தமிழ் மொழியையும் நேசிக்கும், இவரது தாகம் தந்தவையே தமிழ்த் தாகக் கவிதைகள். தனது இளம் வயதில் ஆண்டவன் திருவருளால் அவதாரபுருஷர்கள், ஆத்மீக பெரியார்களைச் சந்தித்து ஆசி பெற்றதனால் தனது ஐம்பது வயதினிலே உளமார்ந்த தேடல் உருவாகி உயர்குருவை நாடி உள்ளத்து உயர்வு பெற்றார். அதன் விளைவுதான் அவரது ஆன்மீகக் கவிதைகள்.

கனடாவிலும் மொழி, கலை, கலாச்சாரம் சம்பந்தமான நிகழ்வுகளில் தீவிர பங்கெடுத்து மேடைகளில், வானொலியில், தொலைக்காட்சியில், பத்திரிகைகளில் பேசியும், எழுதியும், நடித்தும் அனைவரது பாராட்டைப் பெற்றார். 1994ம் ஆண்டு இங்கு வெளியான கவிதைகளைத் தொகுத்து கனடாவின் முதல் தமிழ் ஒலி நாடாவான பாஸ்கியின் கவிதை வை வெளியிட்டார்.

இன்று அவர் வெளியிடும் உள்ளத்து ஊற்றுகள் நூல்மூலம் கிடைத்திடும் நிதி ஹாட்லிக் கல்லூரி திருத்த வேலைகளுக்கும், வன்னியில் வாடும் மக்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

வி. கந்தவனம்